

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 346

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 53

18 decembrie 2010

Numărul informării	Cuprins	Pagina
--------------------	---------	--------

IV *Informări*

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2010/C 346/01	Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> JO C 328, 4.12.2010	1
---------------	--	---

Tribunalul

2010/C 346/02	Depunerea jurământului de către un nou membru al Tribunalului	2
2010/C 346/03	Repartizarea pe camere a domnului judecător Popescu	2

V *Anunțuri*

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2010/C 346/04	Cauza C-535/07: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 14 octombrie 2010 — Comisia Europeană/Republica Austria (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directivele 79/409/CEE și 92/43/CEE — Conservarea păsărilor sălbatice — Desemnare incorectă și protecție juridică insuficientă a ariilor de protecție specială)	3
---------------	---	---

RO

Preț:
4 EUR

(continuare în pagina următoare)

2010/C 346/05	Cauza C-185/08: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 21 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Rechtbank 's-Gravenhage — Țările de Jos) — Latchways plc, Eurosafe Solutions BV/Kedge Safety Systems BV, Consolidated Nederland BV (Directiva 89/106/CEE — Produse pentru construcții — Directiva 89/686/CEE — Echipamente de protecție individuală — Decizia 93/465/CEE — Marcajul „CE” — Dispozitive de ancorare împotriva căderilor de la înălțime în timpul lucrărilor pe acoperișuri — Standardul EN 795)	3
2010/C 346/06	Cauza C-280/08 P: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 14 octombrie 2010 — Deutsche Telekom AG/Comisia Europeană, Vodafone D2 GmbH, fostă Vodafone AG & Co. KG, fostă Arcor AG & Co. KG și alții (Rekurs — Concurență — Articolul 82 CE — Piețele serviciilor de telecomunicații — Acces la rețeaua fixă a operatorului tradițional — Prețuri cu ridicata pentru serviciile intermediare de acces la bucla locală furnizate concurenților — Prețuri cu amănuntul pentru serviciile de acces furnizate abonaților — Practici tarifare ale unei întreprinderi dominante — Comprimitarea marjelor concurenților — Prețuri aprobate de autoritatea de reglementare națională — Marjă de manevră a întreprinderii dominante — Imputabilitatea încălcării — Noțiunea „abuz” — Criteriul concurentului la fel de eficient — Calcularea comprimării marjelor — Efectele abuzului — Cuantumul amenzii)	4
2010/C 346/07	Cauza C-350/08: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 28 octombrie 2010 — Comisia Europeană/Republica Lituania [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Actul de aderare din 2003 — Obligațiile statelor în curs de aderare — Acquis comunitar — Directivele 2001/83/CE și 2003/63/CE — Regulamentul (CEE) nr. 2309/93 și Regulamentul (CE) nr. 726/2004 — Medicamente de uz uman — Medicamente biologice similare obținute prin biotehnologie — Autorizație națională de introducere pe piață acordată înainte de aderare]	5
2010/C 346/08	Cauza C-467/08: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 21 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Audiencia Provincial de Barcelona — Spania) — PADAWAN SL/Sociedad General de Autores y Editores (SGAE) (Apropierea legislațiilor — Drept de autor și drepturi conexe — Dreptul de reproducere — Excepții și limitări — Excepția privind copia pentru uz personal — Noțiunea „compensație echitabilă” — Interpretare uniformă — Punere în aplicare de către statele membre — Criterii — Limite — Redevență pentru copia privată aplicată echipamentelor, aparatelor și suporturilor de reproducere digitală)	5
2010/C 346/09	Cauza C-482/08: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 26 octombrie 2010 — Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord/Consiliul Uniunii Europene [Acțiune în anulare — Decizia 2008/633/JAI — Acces la Sistemul de informații privind vizele (VIS) în vederea consultării de către autoritățile desemnate ale statelor membre și de către Europol în scopul prevenirii, depistării și cercetării infracțiunilor de terorism și a altor infracțiuni grave — Dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen — Excluderea Regatului Unit de la procedura de adoptare a deciziei — Validitate]	6
2010/C 346/10	Cauza C-499/08: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 12 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Vestre Landsret — Danemarca) — Ingeniørforeningen i Danmark, care acționează în numele lui Ole Andersen/Region Syddanmark (Directiva 2000/78/CE — Egalitate de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă — Interzicerea discriminărilor pe motive de vârstă — Neacordarea unor indemnizații de concediere lucrătorilor care pot beneficia de o pensie pentru limită de vârstă)	7
2010/C 346/11	Cauza C-508/08: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 28 octombrie 2010 — Comisia Europeană/Republica Malta [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Libera prestare a serviciilor de transport maritim — Regulamentul (CEE) nr. 3577/92 — Articolele 1 și 4 — Servicii de cabotaj în interiorul unui stat membru — Obligația de a încheia contracte de servicii publice într-un mod nediscriminatoriu — Încheierea, înaintea datei aderării unui stat membru la Uniune, a unui contract exclusiv în lipsa unei proceduri prealabile de cerere de ofertă]	7

2010/C 346/12	Cauza C-570/08: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 21 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Anotato Dikastirio Kyprou — Republica Cipru) — Symvoulio Apochetefseon Lefkosias/Anatheoritiki Archi Prosforon [Contracte de achiziții publice — Directiva 89/665/CEE — Articolul 2 alineatul (8) — Organism responsabil cu procedurile privind căile de atac care nu este de natură judiciară — Anularea deciziei autorității contractante de selectare a unei oferte — Posibilitatea autorității contractante de a formula o acțiune împotriva acestei anulări la o instanță judecătorească]	8
2010/C 346/13	Cauza C-16/09: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 14 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesfinanzhof — Germania) — Gudrun Schwemmer/Agentur für Arbeit Villingen-Schwenningen — Familienkasse [Securitate socială — Regulamentele (CEE) nr. 1408/71 și nr. 574/72 — Prestații familiale — Reguli pentru prevenirea cumulului — Articolul 76 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1408/71 — Articolul 10 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 574/72 — Copii care au reședința într-un stat membru împreună cu mama lor care îndeplinește condițiile pentru a primi prestații familiale în acel stat și al căror tată, care lucrează în Elveția și îndeplinește, a priori, condițiile pentru a primi prestații familiale de același tip în temeiul legislației elvețiene, nu solicită acordarea acestor prestații]	8
2010/C 346/14	Cauza C-45/09: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 12 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Arbeitsgericht Hamburg — Germania) — Gisela Rosenblatt/Oellerking Gebäudereinigungsges.mBH (Directiva 2000/78/CE — Discriminări pe motive de vârstă — Încetarea contractului de muncă pentru motivul împlinirii vârstei de pensionare)	9
2010/C 346/15	Cauza C-49/09: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 28 octombrie 2010 — Comisia Europeană/Republica Polonă (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Taxă pe valoarea adăugată — Directiva 2006/112/CE — Aderare ulterioară a unor state membre — Dispoziții tranzitorii — Aplicare în timp — Aplicarea unei cote reduse — Îmbrăcăminte și accesorii vestimentare pentru sugari și încălțăminte pentru copii)	9
2010/C 346/16	Cauza C-61/09: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 14 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz — Germania) — Landkreis Bad Dürkheim/Aufsichts- und Dienstleistungsdirektion [Politica agricolă comună — Sistemul integrat de gestionare și control al anumitor scheme de ajutor — Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 — Schemă de plată unică — Norme comune pentru schemele de sprijin direct — Noțiunea „hectar eligibil pentru ajutor” — Activitate neagricolă — Condiții pentru ca o suprafață agricolă să fie considerată ca făcând parte dintr o exploatație]	10
2010/C 346/17	Cauza C-67/09 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 14 octombrie 2010 — Nuova Agricast Srl, Cofra srl/Comisia Europeană (Recurs — Ajutoare de stat — Schemă de ajutor pentru investiții în regiunile defavorizate din Italia — Decizie a Comisiei de declarare a acestei scheme compatibilă cu piața comună — Cereri de reparare a prejudiciilor pretins suferite ca urmare a adoptării acestei decizii — Măsuri tranzitorii între această schemă și schema precedentă — Domeniu de aplicare în timp al deciziei Comisiei de a nu se opune schemei precedente — Principiile securității juridice, protecției încrederii legitime și egalității de tratament)	11
2010/C 346/18	Cauza C-72/09: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 28 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour de cassation — Franța) — Établissements Rimbaud SA/Directeur général des impôts, Directeur des services fiscaux d'Aix-en-Provence (Impozitare directă — Libera circulație a capitalurilor — Persoane juridice cu sediul într-un stat tert, membru al Spațiului Economic European — Deținere în posesie a unor imobile situate într-un stat membru — Taxă pe valoarea de piață a acestor imobile — Refuz de acordare a scutirii — Combaterea fraudei fiscale — Apreciere în raport cu Acordul privind SEE)	11

2010/C 346/19	Cauza C-81/09: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 21 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Symvoulio tis Epikrateias — Grecia) — Idryma Typou A.E./Ypourgos Typou kai Meson Mazikis Enimerosis (Libertatea de stabilire — Libera circulație a capitalurilor — Dreptul societăților — Prima directivă 68/151/CEE — Societate pe acțiuni din sectorul presei și televiziunii — Societate și acționar care deține mai mult de 2,5 % din acțiuni — Amendă administrativă aplicată în mod indivizibil și solidar) 12	12
2010/C 346/20	Cauza C-97/09: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 26 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien — Austria) — Ingrid Schmelz/Finanzamt Waldviertel [A șasea directivă TVA — Articolul 24 alineatul (3) și articolul 28i — Directiva 2006/112/CE — Articolul 283 alineatul (1) litera (c) — Validitate — Articolele 12 CE, 43 CE și 49 CE — Principiul egalității de tratament — Regimul special pentru întreprinderile mici — Scutire de TVA — Refuzul de a acorda beneficiul scutirii pentru persoanele impozabile stabilite în alte state membre — Noțiunea „cifra de afaceri anuală”] 12	12
2010/C 346/21	Cauza C-175/09: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 28 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Court of Appeal — Regatul Unit) — Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs/Axa UK plc [A șasea directivă TVA — Scutire — Articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 3 — Operațiuni privind plățile și viramentele — Recuperare a creanțelor — Planuri de plată pentru asistență stomatologică — Servicii de colectare și de procesare a plăților pe seama clienților unui prestator de servicii] 13	13
2010/C 346/22	Cauza C-203/09: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 28 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesgerichtshof — Germania) — Volvo Car Germany GmbH/Autohof Weidensdorf GmbH (Directiva 86/653/CEE — Agenți comerciali independenți — Rezilierea contractului de agenție de către comitent — Dreptul agentului la indemnizație) 14	14
2010/C 346/23	Cauza C-205/09: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 21 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Szombathelyi Városi Bíróság — Republica Ungară) — procedură penală/Emil Eredics, Mária Vassné Sápi (Cooperare polițienească și judiciară în materie penală — Decizia cadru 2001/220/JAI — Statutul victimelor în cadrul procedurilor penale — Noțiunea „victimă” — Persoană juridică — Medierea în cadrul procedurii penale — Modalități de aplicare) ... 14	14
2010/C 346/24	Cauza C-227/09: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 21 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunale ordinario di Torino — Italia) — Antonino Accardo și alții/Comune di Torino (Politica socială — Protecția securității și a sănătății lucrătorilor — Organizarea timpului de lucru — Agenți de poliție locală — Directiva 93/104/CE — Directiva 93/104/CE astfel cum a fost modificată prin Directiva 2000/34/CE — Directiva 2003/88/CE — Articolele 5, 17 și 18 — Timp de lucru maxim săptămânal — Convenții colective sau acorduri încheiate între partenerii sociali la nivel național sau regional — Derogări privind repausul săptămânal amânat și repausul compensatoriu — Efect direct — Interpretare conformă) 15	15
2010/C 346/25	Cauza C-242/09: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 21 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Gerechtshof te Amsterdam — Țările de Jos) — Albron Catering BV/FNV Bondgenoten, John Roest (Politica socială — Transfer de întreprinderi — Directiva 2001/23/CE — Menținerea drepturilor lucrătorilor — Grup de societăți în care salariații sunt angajați de o societate „angajatoare” și își desfășoară în mod permanent activitatea la o societate de „exploatare” — Transfer al unei societăți de exploatare) 15	15

2010/C 346/26	Cauza C-243/09: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 14 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Verwaltungsgericht Halle — Germania) — Günter Fuß/Stadt Halle [Politica socială — Protecția securității și a sănătății lucrătorilor — Directiva 2003/88/CE — Organizarea timpului de lucru — Pompieri angajați în sectorul public — Serviciu de intervenție — Articolul 6 litera (b) și articolul 22 alineatul (1) primul paragraf litera (b) — Timpul de lucru maxim săptămânal — Refuzul de a efectua o muncă ce depășește acest timp de lucru — Transfer forțat în cadrul unui alt serviciu — Efect direct — Consecințe pentru instanțele naționale] 16	16
2010/C 346/27	Cauza C-306/09: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 21 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour constitutionnelle — Belgia) — Executarea unui mandat european de arestare emis împotriva lui I.B. (Cooperare polițienească și judiciară în materie penală — Decizia cadru 2002/584/JAI — Mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre — Articolul 4 — Motive de neexecutare facultativă — Articolul 4 punctul 6 — Mandat de arestare emis în scopul executării unei pedepse — Articolul 5 — Garanții care trebuie oferite de statul membru emitent — Articolul 5 punctul 1 — Condamnare în lipsă — Articolul 5 punctul 3 — Mandat de arestare emis în scopul urmăririi penale — Predare condiționată de returnarea persoanei căutate în statul membru de executare — Aplicare coroborată a punctelor 1 și 3 ale articolului 5 — Compatibilitate) 16	16
2010/C 346/28	Cauza C-345/09: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 14 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Centrale Raad van Beroep — Țările de Jos) — JA van Delft, JC Ramaer, JM van Willigen, JF van der Nat, CM Janssen, O Fokkens/College van zorgverzekeringen [Asigurări sociale — Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 — Titlul III capitolul 1 — Articolele 28, 28a și 33 — Regulamentul (CEE) nr. 574/72 — Articolul 29 — Libera circulație a persoanelor — Articolele 21 TFUE și 45 TFUE — Prestații de asigurare de sănătate — Titulari ai unei pensii pentru limită de vârstă sau ai unei indemnizații pentru incapacitate de muncă — Reședință într-un alt stat membru decât statul răspunzător pentru plata pensiei sau a indemnizației — Acordarea unor prestații în natură în statul de reședință, suportate de statul răspunzător pentru plata pensiei sau a indemnizației — Neînregistrare în statul de reședință — Obligație de plată a contribuțiilor în statul răspunzător pentru plata pensiei sau a indemnizației — Modificare a legislației naționale a statului răspunzător pentru plata pensiei sau a indemnizației — Continuitatea asigurării de sănătate — Diferență de tratament între persoanele rezidente și cele nerezidente] 17	17
2010/C 346/29	Cauza C-367/09: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 28 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hof van beroep te Antwerpen — Belgia) — Belgisch Interventien Restitutiebureau/SGS Belgium NV, Firms Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV [Trimitere preliminară — Afectarea intereselor financiare ale Uniunii Europene — Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 — Articolul 1, articolul 3 alineatul (1) al treilea paragraf, articolul 5 și articolul 7 — Regulamentul (CEE) nr. 3665/87 — Articolul 11 și articolul 18 alineatul (2) litera (c) — Noțiunea de agent economic — Persoane care au participat la săvârșirea abaterii — Persoane care au obligația să își asume răspunderea pentru abatere sau să vegheze ca aceasta să nu fie comisă — Sancțiune administrativă — Efect direct — Prescripția acțiunii — Întrerupere] 18	18
2010/C 346/30	Cauza C-385/09: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 21 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Mokestiniių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės — Republica Lituania) — Nidera Handelscompagnie BV/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (Directiva 2006/112/CE — Drept de deducere a TVA-ului achitat în amonte — Reglementare națională care exclude dreptul de deducere pentru bunurile revândute înainte de identificarea persoanei plătitoare de TVA) 19	19
2010/C 346/31	Cauza C-423/09: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 28 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hoge Raad der Nederlanden — Țările de Jos) — Staatssecretaris van Financiën/X BV [Tariful vamal comun — Clasificare tarifară — Nomenclatura combinată — Legume (căpățâni de usturoi) uscate, care nu sunt deshidratate în întregime] 19	19

2010/C 346/32	Cauza C-428/09: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 14 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Conseil d'État — Franța) — Union syndicale Solidaires Isère/ Premier ministre, Ministère du travail, des relations sociales, de la famille, de la solidarité et de la ville, Ministère de la santé et des sports (Politica socială — Protecția securității și a sănătății lucrătorilor — Directiva 2003/88/CE — Organizarea timpului de lucru — Articolele 1, 3 și 17 — Domeniu de aplicare — Activitate ocazională și sezonieră a titularilor unui „contract de angajare ca instructor-animator” — Limitarea timpului de lucru al acestui personal în centre de vacanță și de recreere la 80 de zile pe an — Reglementare națională care nu prevede o perioadă minimă de repaus zilnic pentru acest personal — Derogări prevăzute la articolul 17 — Condiții — Asigurarea unei perioade de repaus echivalente compensatorii sau, în situații excepționale, a unei protecții adecvate) 20	20
2010/C 346/33	Cauza C-500/09: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 28 octombrie 2010 — Comisia Europeană/ Republica Elenă (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Servicii poștale — Directiva 97/67/CE — Restricții naționale — Întreprinderi de curierat expres — Regim național de licențe) ... 20	20
2010/C 346/34	Cauza C-41/10: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 28 octombrie 2010 — Comisia Europeană/ Regatul Belgiei [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Asigurare generală directă, alta decât asigurarea de viață — Directivele 73/239/CEE și 92/49/CEE — Case de ajutor reciproc (mutualités) active pe piața asigurărilor de sănătate suplimentare — Transpunere incorectă sau incompletă] 21	21
2010/C 346/35	Cauza C-117/09 P: Ordonanța Curții din 24 iunie 2010 — Kronoply GmbH & Co. KG/Comisia Europeană (Recurs — Ajutoare de stat — Solicitare de acordare a unui ajutor care are drept scop modificarea unui ajutor acordat anterior întreprinderii beneficiare și notificat Comisiei după executarea integrală a proiectului de investiție — Criteriile efectului stimulat și necesității) 21	21
2010/C 346/36	Cauza C-386/09: Ordonanța Curții din 15 septembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour du travail de Bruxelles — Belgia) — Jhonny Briot/Randstad Interim, Sodexho SA, Consiliul Uniunii Europene [Articolul 104 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul de procedură — Directiva 2001/23/CE — Transfer de întreprinderi — Menținerea drepturilor lucrătorilor — Neprelungirea contractului de muncă pe durată determinată al unui lucrător temporar] 22	22
2010/C 346/37	Cauza C-28/10 P: Ordonanța Curții din 2 septembrie 2010 — Mehmet Salih Bayramoglu/Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene (Recurs — Articolul 119 din Regulamentul de procedură — Concluzii nelegale — Inadmisibilitate vădită) 22	22
2010/C 346/38	Cauza C-292/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Landgerichts Regensburg (Germania) la 11 iunie 2010 — G/Cornelius de Visser 23	23
2010/C 346/39	Cauza C-328/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Italia) la 5 iulie 2010 — Enipower SpA/Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas 24	24
2010/C 346/40	Cauza C-329/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Italia) la 5 iulie 2010 — ENI SpA/Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas și Cassa Conguaglio per il Settore Elettrico 25	25

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2010/C 346/41	Cauza C-330/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Italia) la 5 iulie 2010 — Edison Trading SpA/Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas	25
2010/C 346/42	Cauza C-331/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Italia) la 5 iulie 2010 — E.On Produzione SpA/Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas	25
2010/C 346/43	Cauza C-332/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Italia) la 5 iulie 2010 — Edipower SpA/Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas	26
2010/C 346/44	Cauza C-333/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Italia) la 5 iulie 2010 — E.On Energy Trading SpA/Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas	26
2010/C 346/45	Cauza C-406/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de High Court of Justice (Chancery Division) (England and Wales) la 11 august 2010 — SAS Institute Inc./World Programming Ltd	26
2010/C 346/46	Cauza C-426/10 P: Recurs introdus la 26 august 2010 de Bell & Ross BV împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șasea) pronunțate la 18 iunie 2010 în cauza T-51/10, Bell & Ross/OAPI	28
2010/C 346/47	Cauza C-442/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) la 13 septembrie 2010 — Churchill Insurance Company Limited, Tracy Evans/Benjamin Wilkinson, reprezentat de tatăl său Steven Wilkinson, Equity Claims Limited	29
2010/C 346/48	Cauza C-458/10: Acțiune introdusă la 17 septembrie 2010 — Comisia Europeană/Marele Ducat al Luxemburgului	29
2010/C 346/49	Cauza C-464/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Cour d'appel de Mons (Belgia) la 24 septembrie 2010 — État belge/Pierre Henfling, Raphaël Davin, Koenraad Tanghe (în calitate de lichidatori ai Tiercé Franco-Belge SA)	30
2010/C 346/50	Cauza C-465/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Conseil d'État (Franța) la 27 septembrie 2010 — Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer et des Collectivités territoriales/Chambre de commerce et d'industrie de l'Indre	30
2010/C 346/51	Cauza C-468/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 28 septembrie 2010 — Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito (ASNEF)/Administración del Estado	31
2010/C 346/52	Cauza C-469/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 28 septembrie 2010 — Federación de Comercio Electrónico y Marketing Directo (FECEMD)/Administración del Estado	32

2010/C 346/53	Cauza C-472/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Pest Megyei Bíróság (Republica Ungară) la 29 septembrie 2010 — Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság/Invitel Távközlési Zrt.	32
2010/C 346/54	Cauza C-484/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 7 octombrie 2010 — Asociación para la Calidad de los Forjados (ASCAFOR), Asociación de Importadores y Distribuidores de Acero para la Construcción (ASIDAC)/Administración del Estado, Calidad Siderúrgica SL, Colegio de Ingenieros Técnicos Industriales, Asociación Española de Normalización y Certificación (AENOR), Consejo General de Colegios Oficiales de Aparejadores y Arquitectos Técnicos, Asociación de Investigación de las Industrias de la Construcción (AIDICO) Instituto Tecnológico de la Construcción, Asociación Nacional Española de Fabricantes de Hormigón Preparado (ANEFHOP), Ferrovial Agromán SA, Agrupación de Fabricantes de Cemento de España (OFICEMEN), Asociación de Aceros Corrugados Reglamentarios y su Tecnología y Calidad (ACERTEQ)	32
2010/C 346/55	Cauza C-487/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal administratif de Rennes (Franța) la 11 octombrie 2010 — L'Océane Immobilière SAS/Direction de contrôle fiscal Ouest	33
2010/C 346/56	Cauza C-488/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Alicante (Spania) la 11 octombrie 2010 — Celaya Emparanza y Galdos Internacional S.A./Proyectos Integrales de Balizamientos S.L.	33
2010/C 346/57	Cauza C-491/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Oberlandesgericht Celle (Germania) la 15 octombrie 2010 — Joseba Andoni Aguirre Zarraga/Simone Pelz	34
2010/C 346/58	Cauza C-496/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Ufficio del Giudice di Pace di Venafro (Italia) din 15 octombrie 2010 — Procedură penală împotriva lui Aldo Patriciello	34
2010/C 346/59	Cauza C-500/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Commissione Tributaria Centrale — Sezione di Bologna (Italia) la 19 octombrie 2010 — Ufficio IVA di Piacenza/Belvedere Costruzioni Srl	34
2010/C 346/60	Cauza C-501/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Italia) la 19 octombrie 2010 — Procedimento penale a carico di Raffaele Russo	34
2010/C 346/61	Cauza C-502/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 20 octombrie 2010 — Staatssecretaris van Justitie/M. Singh	35
2010/C 346/62	Cauza C-503/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Varhoven administrativen sad (Bulgaria) la 20 octombrie 2010 — Evroetil AD/Direktor na Agentsia „Mitnitsi”	35
2010/C 346/63	Cauza C-510/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Østre Landsret (Danemarca) la 25 octombrie 2010 — DR și TV2 Danmark A/S/NCB	36
2010/C 346/64	Cauza C-235/08: Ordonanța președintelui Curții din 8 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Landesgericht Ried im Innkreis — Austria) — Procedură penală împotriva lui Roland Langer	37

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2010/C 346/65	Cauza C-95/09: Ordonanța președintelui Curții din 1 iulie 2010 — Comisia Europeană/Irlanda	37
2010/C 346/66	Cauza C-182/09: Ordonanța președintelui Camerei întâi a Curții din 3 iunie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de High Court of Justice in Northern Ireland, Queen's Bench Division — Regatul Unit) — Seaport (NI) Ltd/Department of the Environment for Northern Ireland	37
2010/C 346/67	Cauza C-355/09: Ordonanța președintelui Curții din 2 septembrie 2010 — Comisia Europeană/Irlanda	38
2010/C 346/68	Cauza C-394/09: Ordonanța președintelui Camerei a cincea a Curții din 22 iunie 2010 — Comisia Europeană/Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord	38
2010/C 346/69	Cauza C-510/09: Ordonanța președintelui Curții din 9 iunie 2010 — Comisia Europeană/Republica Franceză	38
2010/C 346/70	Cauza C-531/09: Ordonanța președintelui Curții din 1 septembrie 2010 — Comisia Europeană/Republica Portugheză	38
2010/C 346/71	Cauza C-541/09: Ordonanța președintelui Curții din 24 septembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Giudice di pace di Varese — Italia) — Siddiquee Mohammed Mohiuddin/Azienda Sanitaria Locale Provincia di Varese	38
2010/C 346/72	Cauza C-192/10: Ordonanța președintelui Curții din 19 octombrie 2010 — Comisia Europeană/Regatul Spaniei	38
2010/C 346/73	Cauza C-223/10: Ordonanța președintelui Curții din 1 septembrie 2010 — Comisia Europeană/Republica Austria	38
2010/C 346/74	Cauza C-264/10: Ordonanța președintelui Curții din 19 octombrie 2010 — (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Inalta Curte de Casație și Justiție — România) — Procedură penală împotriva lui Gheorghe Kita	38

Tribunalul

2010/C 346/75	Cauza T-24/05: Hotărârea Tribunalului din 27 octombrie 2010 — Alliance One International și alții/Comisia (Concurență — Înțelegeri — Piața spaniolă a achiziției și a primei procesări a tutunului brut — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 81 CE — Stabilirea prețurilor și împărțirea pieței — Obligația de motivare — Răspunderea pentru comportamentul ilicit — Egalitate de tratament)	39
---------------	---	----

2010/C 346/76	Cauza T-227/07: Hotărârea Tribunalului din 28 octombrie 2010 — Spania/Comisia („FEOGA — secțiunea «Garantare» — Cheltuieli excluse de la finanțarea comunitară — Ajutoare pentru producție destinate întreprinderilor de prelucrare a tomatelor — Controale inopinate în perioadele adecvate — Proportionalitate”)	39
2010/C 346/77	Cauza T-236/07: Hotărârea Tribunalului din 26 octombrie 2010 — Germania/Comisia [„FEOGA — Secțiunea Garantare — Închiderea conturilor — Exercițiul 2006 — Data de aplicare a articolului 32 alineatul (5) primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 — Forța obligatorie a unei declarații unilaterale a Comisiei anexate la procesul-verbal al unei reuniuni Coreper”]	39
2010/C 346/78	Cauza T-23/09: Hotărârea Tribunalului din 26 octombrie 2010 — CNOP și CCG/Comisia Europeană [„Concurență — Procedură administrativă — Decizie prin care se dispune o inspecție — Articolul 20 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 — Lipsa personalității juridice a unui destinatar — Obligația de motivare — Noțiunile de întreprindere și de asociație de întreprinderi”]	40
2010/C 346/79	Cauza T-65/09 P: Hotărârea Tribunalului din 27 octombrie 2010 — Reali/Comisia („Recurs — Funcție publică — Agenți contractuali — Recrutare — Încadrare în grad — Experiență profesională — Diplomă — Echivalență”)	40
2010/C 346/80	Cauza T-131/09: Hotărârea Tribunalului din 28 octombrie 2010 — Farmeco/OAPI — Allergan (BOTUMAX) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale BOTUMAX — Mărci comunitare verbale și figurative anterioare BOTOX — Motive relative de refuz — Risc de confuzie — Atingere adusă renumelui — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) și articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) și articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]	40
2010/C 346/81	Cauza T-365/09: Hotărârea Tribunalului din 27 octombrie 2010 — Michalakopoulou Ktimatiki Touristiki AE/OAPI — Free (FREE) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale FREE — Marcă națională verbală anterioară FREE și marcă națională figurativă anterioară free LA LIBERTÉ N'A PAS DE PRIX — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	41
2010/C 346/82	Cauza T-32/09 P: Ordonanța Tribunalului din 28 octombrie 2010 — Marcuccio/Comisia („Recurs — Funcție publică — Funcționari — Procedură precontencioasă — Recurs în mod vădit nefondat — Recurs incident limitat la cheltuielile de judecată”)	41
2010/C 346/83	Cauza T-515/09 P: Ordonanța Tribunalului din 18 octombrie 2010 — Marcuccio/Comisia („Recurs — Funcție publică — Funcționari — Refuz al unei instituții de a traduce o decizie — Recurs în parte în mod vădit inadmisibil și în parte în mod vădit nefondat”)	41
2010/C 346/84	Cauza T-516/09 P: Ordonanța Tribunalului din 18 octombrie 2010 — Marcuccio/Comisia („Recurs — Funcție publică — Funcționari — Respingere a unei cereri de anchetă — Refuz al unei instituții de a traduce o decizie — Recurs în parte în mod vădit inadmisibil și în parte în mod vădit nefondat”)	42

2010/C 346/85	Cauza T-18/10 R II: Ordonanța președintelui Tribunalului din 25 octombrie 2010 — Inuit Tapiriit Kanatami și alții/Parlamentul European și Consiliul [„Măsuri provizorii — Regulamentul (CE) nr. 1007/2009 — Comerț cu produse derivate din focă — Interdicție de import și de vânzare — Excepție în favoarea comunităților inuite — Altă cerere de suspendare a executării — Fapte noi — Lipsa urgenței”]	42
2010/C 346/86	Cauza T-353/10 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 25 octombrie 2010 — Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro/Comisia („Măsuri provizorii — Contribuție financiară — Notă de debit pentru recuperarea unei contribuții financiare — Cerere de suspendare a executării — Nerespectarea cerințelor de formă — Inadmisibilitate”)	43
2010/C 346/87	Cauza T-435/10: Acțiune introdusă la 17 septembrie 2010 — IEM ERGA — EREVNES MELETES PERIVALLONTOS & CHOROTAXIAS/Comisia	43
2010/C 346/88	Cauza T-446/10: Acțiune introdusă la 17 septembrie 2010 — Dow AgroSciences și Dintec Agroquímica — Productos Químicos/Comisia	43
2010/C 346/89	Cauza T-447/10: Acțiune introdusă la 21 septembrie 2010 — Evropaïki Dynamiki/Curtea de Justiție	44
2010/C 346/90	Cauza T-449/10: Acțiune introdusă la 20 septembrie 2010 — ClientEarth și alții/Comisia	45
2010/C 346/91	Cauza T-456/10: Acțiune introdusă la 1 octombrie 2010 — Timab Industries și CFPR/Comisia	46
2010/C 346/92	Cauza T-457/10: Acțiune introdusă la 26 septembrie 2010 — Evropaïki Dynamiki/Comisia Europeană	47
2010/C 346/93	Cauza T-474/10: Acțiune introdusă la 26 septembrie 2010 — Evropaïki Dynamiki/Comisia	48
2010/C 346/94	Cauza T-477/10: Acțiune introdusă la 9 octombrie 2010 — SE — Blusen Stenau/OAPI — SPORT EYBL & SPORTS EXPERTS (SE© SPORTS EQUIPMENT)	48
2010/C 346/95	Cauza T-478/10: Acțiune introdusă la 4 octombrie 2010 — Département du Gers/Comisia	49
2010/C 346/96	Cauza T-479/10: Acțiune introdusă la 4 octombrie 2010 — Département du Gers/Comisia	50
2010/C 346/97	Cauza T-480/10: Acțiune introdusă la 4 octombrie 2010 — Département du Gers/Comisia	50
2010/C 346/98	Cauza T-481/10: Acțiune introdusă la 4 octombrie 2010 — Département du Gers/Comisia	50
2010/C 346/99	Cauza T-482/10: Acțiune introdusă la 4 octombrie 2010 — Département du Gers/Comisia	50

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2010/C 346/100	Cauza T-485/10: Acțiune introdusă la 13 octombrie 2010 — MIP Metro/OAPI — J.C. Ribeiro SGPS (MISS B)	51
2010/C 346/101	Cauza T-498/10: Acțiune introdusă la 18 octombrie 2010 — Mayer Naman/OAPI — Daniel e Mayer (David Mayer)	51
2010/C 346/102	Cauza T-499/10: Acțiune introdusă la 8 octombrie 2010 — MOL/Comisia	52
2010/C 346/103	Cauza T-500/10: Acțiune introdusă la 19 octombrie 2010 — Dorma/OAPI — Puertas Doorsa (doorsa FÁBRICA DE PUERTAS AUTOMÁTICAS)	52
2010/C 346/104	Cauza T-501/10: Acțiune introdusă la 22 octombrie 2010 — TI Media Broadcasting e TI Media/Comisia	53
2010/C 346/105	Cauza T-502/10: Acțiune introdusă la 18 octombrie 2010 — Département du Gers/Comisia	54
2010/C 346/106	Cauza T-503/10: Acțiune introdusă la 21 octombrie 2010 — IDT Biologika/Comisia	54
2010/C 346/107	Cauza T-504/10: Acțiune introdusă la 22 octombrie 2010 — Prima TV/Comisia	55
2010/C 346/108	Cauza T-505/10: Acțiune introdusă la 18 octombrie 2010 — Höganäs/OAPI — Haynes (ASTALOY)	55
2010/C 346/109	Cauza T-506/10: Acțiune introdusă la 22 octombrie 2010 — RTI și Elettronica Industriale/Comisia	56
2010/C 346/110	Cauza T-508/10: Acțiune introdusă la 19 octombrie 2010 — Seba Diş Ticaret ve Nakliyat/OAPI — von Eicken (SEBA TRADITION ESTABLISHED 193220 FILTER)	56
2010/C 346/111	Cauza T-509/10: Acțiune introdusă la 20 octombrie 2010 — Manufacturing Support & Procurement Kala Naft/Consiliul	57
2010/C 346/112	Cauza T-512/10: Acțiune introdusă la 26 octombrie 2010 — Nike International/OAPI (DYNAMIC SUPPORT)	58
2010/C 346/113	Cauza T-443/09: Ordonanța Tribunalului din 28 octombrie 2010 — Agriconsulting Europe/Comisia	58
2010/C 346/114	Cauza T-16/10: Ordonanța Tribunalului din 18 octombrie 2010 — Alisei/Comisia	58
2010/C 346/115	Cauza T-151/10: Ordonanța Tribunalului din 22 octombrie 2010 — Bank Nederlandse Gemeenten/Comisia	58

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

(2010/C 346/01)

Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

JO C 328, 4.12.2010

Publicații anterioare

JO C 317, 20.11.2010

JO C 301, 6.11.2010

JO C 288, 23.10.2010

JO C 274, 9.10.2010

JO C 260, 25.9.2010

JO C 246, 11.9.2010

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

TRIBUNALUL

Depunerea jurământului de către un nou membru al Tribunalului

(2010/C 346/02)

Numit judecător la Tribunalul Uniunii Europene prin Decizia reprezentanților guvernelor statelor membre ale Uniunii Europene din 18 noiembrie 2010 ⁽¹⁾ pentru perioada cuprinsă între 26 noiembrie 2010 și 31 august 2016, domnul Andrei Popescu a depus jurământul în fața Curții la 26 noiembrie 2010.

Repartizarea pe camere a domnului judecător Popescu

(2010/C 346/03)

La 29 noiembrie 2010, Conferința plenară a Tribunalului a decis, ca urmare a intrării în funcția de judecător a domnului Popescu, să modifice decizia Conferinței plenare din 20 septembrie 2010 privind repartizarea judecătorilor pe camere, astfel cum a fost modificată prin decizia din 26 octombrie 2010, după cum urmează.

Pentru perioada cuprinsă între 29 noiembrie 2010 până la intrarea în funcție a membrului bulgar, se repartizează:

la Camera a doua extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:

domnul Forwood, președinte de cameră, domnul Dehousse, doamna Wiszniewska-Bialecka, domnul Prek, domnul Schwarcz și domnul Popescu, judecători.

la Camera a doua, întrunită în complet de trei judecători:

domnul Forwood, președinte de cameră

- (a) domnul Dehousse și domnul Popescu, judecători;
- (b) domnul Dehousse și domnul Schwarcz, judecători;
- (c) domnul Schwarcz și domnul Popescu, judecători.

la Camera a șaptea extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:

domnul Dittrich, președinte de cameră, domnul Dehousse, doamna Wiszniewska-Bialecka, domnul Prek, domnul Schwarcz și domnul Popescu, judecători.

⁽¹⁾ JO L 306, 23.11.2010, p. 76.

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 14 octombrie 2010
— Comisia Europeană/Republica Austria

(Cauza C-535/07) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directivele 79/409/CEE și 92/43/CEE — Conservarea păsărilor sălbatice — Desemnare incorectă și protecție juridică insuficientă a ariilor de protecție specială)

(2010/C 346/04)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: R. Sauer și D. Recchia, agenți)

Pârâtă: Republica Austria (reprezentanți: E. Riedl, E. Pürgy și K. Drechsel, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Republica Federală Germania (reprezentanți: M. Lumma și J. Möller, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 4 alineatele (1) și (2) din Directiva 79/409/CEE a Consiliului din 2 aprilie 1979 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 103, p. 1, Ediție specială 15/vol. 1, p. 77) și a articolului 6 alineatul (2) coroborat cu articolul 7 din Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, p. 7, Ediție specială 15/vol. 2, p. 109) — Lipsa desemnării drept arie de protecție specială a unui teritoriu adecvat conservării păsărilor („Hansag”) și desemnarea eronată a unui alt teritoriu („Niedere Tauern”) — Lipsa garantării unei protecții juridice corespunzătoare cerințelor decurgând din dreptul comunitar pentru ariile de protecție specială deja desemnate

Dispozitivul

1. Constată că:

— prin faptul că nu a procedat în mod corect, pe baza unor criterii ornitologice, la clasificarea ca arie de protecție specială a sitului Hanság, în landul Burgenland, și la delimitarea ariei de protecție specială Niedere Tauern, în landul Styria, în confor-

mitate cu articolul 4 alineatul (1) din Directiva 79/409/CEE a Consiliului din 2 aprilie 1979 privind conservarea păsărilor sălbatice și

— prin faptul că nu a conferit ariilor de protecție specială Malsch, Wiesengebiete im Freiwald, Pfeifer Anger, Oberes Donautal și Untere Traun, în landul Austria Superioară, precum și ariei de protecție specială Verwall, în landul Vorarlberg, o protecție juridică conformă cerințelor articolului 4 din Directiva 79/409 și ale articolului 6 alineatul (2) din Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică, coroborat cu articolul 7 din această din urmă directivă,

Republica Austria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestor dispoziții.

2. Respinge acțiunea cu privire la restul motivelor.
3. Comisia Europeană, Republica Austria și Republica Federală Germania suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 51, 23.2.2008.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 21 octombrie 2010
(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Rechtbank 's-Gravenhage — Țările de Jos) — Latchways plc, Eurosafe Solutions BV/Kedge Safety Systems BV, Consolidated Nederland BV

(Cauza C-185/08) ⁽¹⁾

(Directiva 89/106/CEE — Produse pentru construcții — Directiva 89/686/CEE — Echipamente de protecție individuală — Decizia 93/465/CEE — Marcajul „CE” — Dispoziții de ancorare împotriva căderilor de la înălțime în timpul lucrărilor pe acoperișuri — Standardul EN 795)

(2010/C 346/05)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank 's-Gravenhage

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Latchways plc, Eurosafe Solutions BV

Pârâte: Kedge Safety Systems BV, Consolidated Nederland BV

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Rechtbank 's-Gravenhage (Țările de Jos) — Interpretarea Directivei 89/106/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre referitoare la materialele de construcții (JO 1989 L 40, p. 12, Ediție specială, 13/vol. 9, p. 3), a Directivei 89/686/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la echipamentul individual de protecție (JO L 399, p. 18, Ediție specială, 13/vol. 9, p. 214) și a Deciziei Consiliului din 22 iulie 1993 privind modulele diverselor faze ale procedurilor de evaluare a conformității și normele de aplicare și utilizare a mărcii de conformitate CE, care sunt propuse spre a fi utilizate în cadrul directivelor de armonizare tehnică (JO L 220, p. 23, Ediție specială, 13/vol. 13, p. 42) — Dispozitive de ancorare contra căderilor de la înălțime prevăzute a fi fixate în mod durabil în construcție — Standardul european EN 795

Dispozitivul

1. Dispozițiile standardului european 795 privind dispozitivele de ancorare din clasa A1 nu intră în domeniul de aplicare al Directivei 89/686/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la echipamentul individual de protecție, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 septembrie 2003, nu intră, așadar, în cadrul dreptului Uniunii și, prin urmare, Curtea nu este competentă să le interpreteze.
2. Dispozitivele de ancorare, precum cele în discuție în acțiunea principală, care nu sunt destinate purtării sau folosirii de utilizatorul acestora nu intră în domeniul de aplicare al Directivei 89/686, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul nr. 1882/2003, nici ca atare, nici pentru faptul că sunt destinate să fie racordate la un echipament de protecție individuală.
3. Dispozitivele de ancorare, precum cele în discuție în acțiunea principală, care fac parte din lucrarea de construcție pe care sunt fixate în vederea garantării siguranței utilizării sau a funcționării acoperișului acestei lucrări fac parte din domeniul de aplicare al Directivei 89/106/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre referitoare la materialele de construcție, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul nr. 1882/2003.
4. Decizia 93/465/CEE a Consiliului din 22 iulie 1993 privind modulele diverselor faze ale procedurilor de evaluare a conformității

și normele de aplicare și utilizare a mărcii de conformitate CE, care sunt propuse spre a fi utilizate în cadrul directivelor de armonizare tehnică, exclude posibilitatea aplicării, cu titlu facultativ, a marcatului „CE” pe un produs care nu intră în domeniul de aplicare al directivei în temeiul căreia este aplicat, chiar și atunci când acest produs ar îndeplini cerințele tehnice definite în aceasta.

(¹) JO C 197, 2.8.2008.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 14 octombrie 2010 — Deutsche Telekom AG/Comisia Europeană, Vodafone D2 GmbH, fostă Vodafone AG & Co. KG, fostă Arcor AG & Co. KG și alții

(Cauza C-280/08 P) (¹)

(Recurs — Concurență — Articolul 82 CE — Piețele serviciilor de telecomunicații — Acces la rețeaua fixă a operatorului tradițional — Prețuri cu ridicata pentru serviciile intermediare de acces la bucla locală furnizate concurenților — Prețuri cu amănuntul pentru serviciile de acces furnizate abonaților — Practici tarifare ale unei întreprinderi dominante — Comprimarea marjelor concurenților — Prețuri aprobate de autoritatea de reglementare națională — Marjă de manevră a întreprinderii dominante — Imputabilitatea încălcării — Noțiunea „abuz” — Criteriul concurențului la fel de eficient — Calcularea comprimării marjelor — Efectele abuzului — Cuantumul amenzii)

(2010/C 346/06)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Deutsche Telekom AG (reprezentanți: U. Quack, S. Ohlhoff și M. Hutschneider, Rechtsanwälte)

Celelalte părți în proces: Comisia Europeană (reprezenți: K. Mojzesowicz, W. Mölls și O. Weber, agenți), Vodafone D2 GmbH, fostă Vodafone AG & Co. KG, fostă Arcor AG & Co. KG (reprezentant: M. Klusmann, agent), Versatel NRW GmbH, fostă Tropolys NRW GmbH, fostă CityKom Münster GmbH Telekommunikationsservice, EWE TEL GmbH, HanseNet Telekommunikation GmbH, Versatel Nord GmbH, fostă Versatel Nord-Deutschland GmbH, fostă KomTel Gesellschaft für Kommunikations- und Informationsdienste mbH, NetCologne Gesellschaft für Telekommunikation mbH, Versatel Süd GmbH, fostă Versatel Süd-Deutschland GmbH, fostă tesion Telekommunikation GmbH, Verstel West GmbH, fostă Versatel West-Deutschland GmbH, fostă Versatel Deutschland GmbH & Co. KG (reprezentant: N. Nolte, Rechtsanwalt)

Obiectul

Recurs introdus împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea extinsă) din 10 aprilie 2008, în cauza T-271/03, Deutsche Telekom/Comisia, prin care Tribunalul a respins acțiunea prin care se solicita anularea Deciziei 2003/707/CE a Comisiei din 21 mai 2003 referitoare la o procedură de aplicare a articolului 82 CE (Cauzele COMP/C 1/37.451, 37.578, 37.579 — Deutsche Telekom AG) (JO L 263, p. 9) și, cu titlu subsidiar, reducerea amenzii aplicate reclamantei — Abuz de poziție dominantă — Prețuri de acces la rețeaua fixă de telecomunicații în Germania — Caracterul abuziv al practicilor privind prețul avute de o întreprindere dominantă care facturează concurenților tarife aferente prestațiilor intermediare pentru accesul la bucla locală mai ridicate decât prețurile cu amănuntul pe care le facturează propriilor abonați

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Obligă Deutsche Telekom AG la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 223, 30.8.2008.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 28 octombrie 2010 — Comisia Europeană/Republica Lituania

(Cauza C-350/08) (¹)

[*Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Actul de aderare din 2003 — Obligațiile statelor în curs de aderare — Acquis comunitar — Directivele 2001/83/CE și 2003/63/CE — Regulamentul (CEE) nr. 2309/93 și Regulamentul (CE) nr. 726/2004 — Medicamente de uz uman — Medicamente biologice similare obținute prin biotehnologie — Autorizație națională de introducere pe piață acordată înainte de aderare*]

(2010/C 346/07)

Limba de procedură: lituaniana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Steiblytė și M. Šimerdová, agenți)

Pârâtă: Republica Lituania (reprezentanți: D. Kriauciūnas și R. Mackevičienė, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 6 alineatul (1) și secțiunea 4 din Partea 2 din anexa I la Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman (JO L 311, p. 67, Ediție specială, 13/vol. 33, p. 3), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2003/63/CE, precum și a articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2309/93 al

Consiliului din 22 iulie 1993 de stabilire a procedurilor comunitare privind autorizarea și supravegherea medicamentelor de uz uman și veterinar și de instituire a unei Agenții europene pentru evaluarea medicamentelor (JO 1993, L 214, p. 1) și a articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 726/2004 a Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2004 de stabilire a procedurilor comunitare privind autorizarea și supravegherea medicamentelor de uz uman și veterinar și de instituire a unei Agenții Europene pentru Medicamente (JO 2004, L 136, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 44, p. 83) — Menținerea în vigoare a autorizației naționale de introducere pe piață a medicamentului similar „Grasalva”

Dispozitivul

1. Prin menținerea autorizației de introducere pe piața națională pentru medicamentul Grasalva, Republica Lituania nu și a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 6 alineatul (1) din Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2003/63/CE a Comisiei din 25 iunie 2003, precum și în temeiul articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2309/93 al Consiliului din 22 iulie 1993 de stabilire a procedurilor comunitare de autorizare și supraveghere a medicamentelor de uz uman și de uz veterinar și de instituire a Agenției Europene pentru Evaluarea Medicamentelor și al articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 726/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2004 de stabilire a procedurilor comunitare privind autorizarea și supravegherea medicamentelor de uz uman și veterinar și de instituire a unei Agenții Europene pentru Medicamente.

2. Obligă Republica Lituania la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 247, 27.9.2008.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 21 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Audiencia Provincial de Barcelona — Spania) — PADAWAN SL/Sociedad General de Autores y Editores (SGAE)

(Cauza C-467/08) (¹)

[*Apropierea legislațiilor — Drept de autor și drepturi conexe — Dreptul de reproducere — Excepții și limitări — Excepția privind copia pentru uz personal — Noțiunea „compensație echitabilă” — Interpretare uniformă — Punere în aplicare de către statele membre — Criterii — Limite — Redevență pentru copia privată aplicată echipamentelor, aparatelor și suporturilor de reproducere digitală*]

(2010/C 346/08)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Audiencia Provincial de Barcelona

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: PADAWAN SL

Pârâtă: Sociedad General de Autores y Editores (SGAE)

Cu participarea: Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA), Asociación de Artistas Intérpretes o Ejecutantes — Sociedad de Gestión de España (AIE), Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI), Centro Español de Derechos Reprográficos (CEDRO),

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Audiencia Provincial de Barcelona — Interpretarea articolului 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională (JO L 167, p.10, Ediție specială, 17/vol.01, p. 230) — Drept de reproducere — Excepții și limitări — Compensatie echitabilă — Sistem de redevență pentru echipamente, aparate și materiale pentru reproducere digitală

Dispozitivul

1. Noțiunea „compensatie echitabilă”, în sensul articolului 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională, este o noțiune autonomă a dreptului Uniunii, care trebuie interpretată în mod uniform în toate statele membre care au introdus excepția privind copia privată, independent de posibilitatea conferită acestora de a determina forma, modalitățile de finanțare și de prelevare, precum și nivelul acestei compensații echitabile, în limitele stabilite de dreptul Uniunii și în special de directiva menționată.
2. Articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29 trebuie interpretat în sensul că „echilibrul just” care trebuie găsit între persoanele vizate presupune calcularea compensației echitabile pe baza criteriului prejudiciului cauzat autorilor operelor protejate prin introducerea excepției privind copia privată. Este conform cu exigențele acestui „echilibru just” să se prevadă că persoanele care dispun de echipamente, de aparate, precum și de suporturi de reproducere digitală și care, în acest temei, pun aceste echipamente, în drept sau în fapt, la dispoziția utilizatorilor privați sau le furnizează acestora din urmă un serviciu de reproducere sunt debitorii obligației de finanțare a compensației echitabile, în măsura în care aceste persoane au posibilitatea de a transfera sarcina reală a acestei finanțări asupra utilizatorilor privați.
3. Articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29 trebuie interpretat în sensul că este necesară o conexiune între aplicarea redevenței destinate finanțării compensației echitabile cu privire la echipamentele, la aparatele, precum și la suporturile de reproducere digitală și utilizarea prezumată a acestora din urmă în scopul reproducerii private. În consecință, aplicarea nediferențiată a rede-

venței pentru copia privată, în special cu privire la echipamentele, la aparatele, precum și la suporturile de reproducere digitală care nu sunt puse la dispoziția utilizatorilor privați și care sunt destinate în mod evident altor utilizări decât realizarea de copii pentru uz personal, nu este conformă cu Directiva 2001/29.

(¹) JO C 19, 24.1.2009, p. 12.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 26 octombrie 2010 — Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-482/08) (¹)

[Acțiune în anulare — Decizia 2008/633/JAI — Acces la Sistemul de informații privind vizele (VIS) în vederea consultării de către autoritățile desemnate ale statelor membre și de către Europol în scopul prevenirii, depistării și cercetării infracțiunilor de terorism și a altor infracțiuni grave — Dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen — Excluderea Regatului Unit de la procedura de adoptare a deciziei — Validitate]

(2010/C 346/09)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: V. Jackson, I. Rao, agenți și T. Ward, Barrister)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: J. Schutte și R. Szostak, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtului: Regatul Spaniei (reprezentant: J. M. Rodríguez Cárcomo, agent), Comisia Europeană (reprezentanți: M. Wilderspin și B. D. Simon, agenți)

Obiectul

Articolul 35 alineatul (6) UE — Anularea Deciziei 2008/633/JAI a Consiliului din 23 iunie 2008 privind accesul la Sistemul de informații privind vizele (VIS) în vederea consultării de către autoritățile desemnate ale statelor membre și de către Europol în scopul prevenirii, depistării și cercetării infracțiunilor de terorism și a altor infracțiuni grave (JO L 218, p. 129) — Excluderea Regatului Unit de la procedura de adoptare a deciziei menționate — Încălcarea unor norme fundamentale de procedură

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.

2. *Obligă Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord la plata cheltuielilor de judecată.*
3. *Regatul Spaniei și Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.*

(¹) JO C 32, 7.2.2009.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 12 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Vestre Landsret — Danemarca) — Ingeniørforeningen i Danmark, care acționează în numele lui Ole Andersen/Region Syddanmark

(Cauza C-499/08) (¹)

(Directiva 2000/78/CE — Egalitate de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă — Interzicerea discriminărilor pe motive de vârstă — Neacordarea unor indemnizații de concediere lucrătorilor care pot beneficia de o pensie pentru limită de vârstă)

(2010/C 346/10)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Vestre Landsret

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Ingeniørforeningen i Danmark, care acționează în numele lui Ole Andersen

Pârâtă: Region Syddanmark

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Vestre Landsret — Interpretarea articolelor 2 și 6 din Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (JO L 303, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 7) — Legislație națională care prevede plata unor despăgubiri pentru concediere lucrătorilor concediați care au fost angajați un anumit număr de ani consecutiv la același angajator, cu excepția cazului în care acești lucrători au atins vârsta de la care au dreptul la o pensie pentru limită de vârstă, la care a contribuit angajatorul — Discriminare directă sau indirectă pe motiv de vârstă

Dispozițivul

Articolul 2 și articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă

și ocuparea forței de muncă trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale în temeiul căreia lucrătorii care pot beneficia de o pensie pentru limită de vârstă plătită de angajatorul lor în temeiul unui sistem de pensii la care au aderat înainte de împlinirea vârstei de 50 de ani nu pot obține, exclusiv pentru acest motiv, o indemnizație specială de concediere menită să favorizeze reintegrarea profesională a lucrătorilor care au o vechime în muncă în cadrul întreprinderii mai mare de 12 ani.

(¹) JO C 19, 24.1.2009.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 28 octombrie 2010 — Comisia Europeană/Republica Malta

(Cauza C-508/08) (¹)

[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Libera prestare a serviciilor de transport maritim — Regulamentul (CEE) nr. 3577/92 — Articolele 1 și 4 — Servicii de cabotaj în interiorul unui stat membru — Obligația de a încheia contracte de servicii publice într-un mod nediscriminatoriu — Încheierea, înaintea datei aderării unui stat membru la Uniune, a unui contract exclusiv în lipsa unei proceduri prealabile de cerere de ofertă]

(2010/C 346/11)

Limba de procedură: malteza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Aquilina et K. Simonsson, agenți)

Pârâtă: Republica Malta (reprezentanți: S. Camilleri, L. Spiteri și A. Fenech, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea Regulamentului (CEE) nr. 3577/92 al Consiliului din 7 decembrie 1992 de aplicare a principiului liberei circulații a serviciilor la transporturile maritime în interiorul statelor membre (cabotaj maritim) (JO L 364, p. 7) — Încheierea fără cerere de ofertă prealabilă a unui contract exclusiv în vederea asigurării unui serviciu maritim între Malta și Gozo

Dispozițivul

1. *Respinge acțiunea.*

2. *Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.*

(¹) JO C 32, 07.2.2009.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 21 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Anotato Dikastirio Kyprou — Republica Cipru) — Symvoulio Apochetefseon Lefkosias/Anatheoritiki Archi Prosforon

(Cauza C-570/08) ⁽¹⁾

[*Contracte de achiziții publice — Directiva 89/665/CEE — Articolul 2 alineatul (8) — Organism responsabil cu procedurile privind căile de atac care nu este de natură judiciară — Anularea deciziei autorității contractante de selectare a unei oferte — Posibilitatea autorității contractante de a formula o acțiune împotriva acestei anulări la o instanță judecătorească*]

(2010/C 346/12)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Anotato Dikastirio Kyprou

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Symvoulio Apochetefseon Lefkosias

Pârâtă: Anatheoritiki Archi Prosforon

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — - Anotato Dikastirio Kyprou (Cipru) — Interpretarea articolului 2 alineatul (8) din Directiva 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări (JO L 395, p. 33, Ediție specială 06/vol. 1, p. 237) — Dreptul unei autorități contractante de a exercita o acțiune în justiție împotriva deciziilor unui organism responsabil, în sensul dispoziției menționate, care nu are natură jurisdicțională

Dispozitivul

Articolul 2 alineatul (8) din Directiva 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări, astfel cum a fost modificată prin Directiva 92/50/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992, trebuie interpretat în sensul că nu instituie în sarcina statelor membre obligația de a prevedea și în favoarea autorităților contractante o acțiune în instanță împotriva deciziilor organismelor competente privind căile de atac, care nu au caracter judiciar, responsabile cu procedurile privind căile de atac în materie de contracte de achiziții publice. Totuși, această dispoziție nu împiedică statele membre să prevadă, dacă este cazul, în ordinea lor juridică respectivă o astfel de cale de atac în favoarea autorităților contractante.

⁽¹⁾ JO C 55, 7.3.2009.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 14 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesfinanzhof — Germania) — Gudrun Schwemmer/Agentur für Arbeit Villingen-Schwenningen — Familienkasse

(Cauza C-16/09) ⁽¹⁾

[*Securitate socială — Regulamentele (CEE) nr. 1408/71 și nr. 574/72 — Prestații familiale — Reguli pentru prevenirea cumulului — Articolul 76 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1408/71 — Articolul 10 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 574/72 — Copii care au reședința într-un stat membru împreună cu mama lor care îndeplinește condițiile pentru a primi prestații familiale în acel stat și al căror tată, care lucrează în Elveția și îndeplinește, a priori, condițiile pentru a primi prestații familiale de același tip în temeiul legislației elvețiene, nu solicită acordarea acestor prestații*]

(2010/C 346/13)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Gudrun Schwemmer

Pârâtă: Agentur für Arbeit Villingen-Schwenningen — Familienkasse

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Bundesfinanzhof — Interpretarea articolului 76 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 26), precum și a articolului 10 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 al Consiliului din 21 martie 1972 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu salariații și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în interiorul Comunității (JO L 074, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 74), astfel cum au fost modificate — Stabilirea statului care trebuie să acorde prestații familiale — Reguli anti-cumul — Copii care locuiesc într-un stat membru cu mama lor, aceasta îndeplinind condițiile pentru a primi în acel stat alocațiile familiale, și al căror tată, domiciliat în Elveția și care îndeplinește condițiile pentru a primi alocații familiale de același tip în temeiul legislației elvețiene, omite în mod intenționat să solicite acordarea acestor alocații în scopul de a o prejudicia pe fosta soție — Kindergeld

Dispozitivul

Articolul 76 din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității și articolul 10 din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 al Consiliului din 21 martie 1972 de stabilire a normelor

de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1408/71, în versiunea lor modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996, astfel cum au fost modificate prin Regulamentul (CE) nr. 647/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 aprilie 2005, trebuie interpretate în sensul că un drept, care nu este subordonat unor condiții legate de asigurări, de încadrarea în muncă sau de desfășurarea unei activități independente, la prestațiile datorate potrivit legislației unui stat membru în care un părinte are reședința împreună cu copiii în favoarea cărora sunt acordate aceste prestații nu poate fi suspendat parțial într-o situație, precum cea în cauză în acțiunea principală, în care fostul soț, care este celălalt părinte al copiilor respectivi, ar avea în principiu dreptul la prestațiile familiale potrivit legislației statului în care este încadrat în muncă, fie numai în temeiul legislației naționale a acestui stat, fie în conformitate cu articolul 73 din același Regulament nr. 1408/71, dar nu primește în mod efectiv prestațiile menționate pentru că nu a formulat o cerere în acest sens.

(¹) JO C 90, 18.4.2009.

**Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 12 octombrie 2010
(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată
de Arbeitsgericht Hamburg — Germania) — Gisela
Rosenblatt/Oellerking Gebäudereinigungsges.mBH**

(Cauza C-45/09) (¹)

(Directiva 2000/78/CE — Discriminări pe motive de vârstă
— Încetarea contractului de muncă pentru motivul împlinirii
vârstei de pensionare)

(2010/C 346/14)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Arbeitsgericht Hamburg

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Gisela Rosenblatt

Pârâtă: Oellerking Gebäudereinigungsges.mBH

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Arbeitsgericht Hamburg — Interpretarea articolului 1 și a articolului 2 alineatul (1) din Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (JO L 303, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 7) — Interzicerea discriminărilor pe motiv de vârstă — Dispoziție a unui contract colectiv declarată de aplicabilitate generală, care prevede rezilierea de drept a contractului de muncă la data împlinirii de către angajat a vârstei de 65 de ani, indiferent de situația economică, socială sau demografică ori de situația concretă înregistrată pe piața muncii

Dispozițivul

1. Articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei dispoziții naționale precum articolul 10 punctul 5 din Legea generală privind egalitatea de tratament (Allgemeines Gleichbehandlungsgesetz), în temeiul căreia se consideră valabile clauzele de încetare automată a contractelor de muncă pentru motivul împlinirii de către salariat a vârstei de pensionare, în măsura în care, pe de o parte, dispoziția în cauză este justificată în mod obiectiv și rezonabil de un obiectiv legitim referitor la politica ocupării forței de muncă și a pieței muncii și, pe de altă parte, mijloacele de realizare a acestui obiectiv sunt corespunzătoare și necesare. Punerea în aplicare a acestei autorizări prin intermediul unei convenții colective nu este, în sine, scutită de orice control jurisdicțional, ci, potrivit cerințelor de la articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2000/78, trebuie, la rândul său, să urmărească un astfel de obiectiv legitim, în mod corespunzător și necesar.
2. Articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2000/78 trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei măsuri precum clauza de încetare automată a contractelor de muncă ale salariaților care au împlinit vârsta de pensionare stabilită la 65 de ani, astfel cum se prevede la articolul 19 punctul 8 din Convenția colectivă general aplicabilă lucrătorilor salariați din sectorul serviciilor de curățenie industrială (Allgemeingültiger Rahmentarifvertrag für die gewerblichen Beschäftigten in der Gebäudereinigung).
3. Articolele 1 și 2 din Directiva 2000/78 trebuie interpretate în sensul că nu se opun posibilității ca un stat membru să declare ca fiind de aplicabilitate generală o convenție colectivă precum cea în discuție în acțiunea principală, în măsura în care convenția respectivă nu privează lucrătorii care intră în domeniul său de aplicare de protecția împotriva discriminărilor pe motive de vârstă care le este conferită prin dispozițiile directivei.

(¹) JO C 102, 1.5.2009.

**Hotărârea Curții (Camera a treia) din 28 octombrie 2010 —
Comisia Europeană/Republica Polonă**

(Cauza C-49/09) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Taxă
pe valoarea adăugată — Directiva 2006/112/CE — Aderare
ulterioară a unor state membre — Dispoziții tranzitorii —
Aplicare în timp — Aplicarea unei cote reduse — Îmbrăcăminte
și accesorii vestimentare pentru sugari și încălțăminte
pentru copii)

(2010/C 346/15)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: D. Triantafyllou și K. Herrmann, agenți)

Pârâtă: Republica Polonă (reprezentanți: M. Szpunar, M. Dowgielewicz, M. Jarosz și A. Rutkowska, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 98, coroborat cu anexa III, din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7) — Aplicarea unei cote reduse de TVA îmbrăcămintei și accesoriilor vestimentare pentru sugari și încălțăminte pentru copii

Dispozitivul

1. Prin aplicarea unei cote reduse de taxă pe valoarea adăugată de 7 % livrărilor, importului și achiziției intracomunitare de îmbrăcăminte și accesorii vestimentare pentru sugari și de încălțăminte pentru copii, Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 98 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată coroborat cu anexa III la această directivă.
2. Obligă Republica Polonă la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 102, 1.5.2009.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 14 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz — Germania) — Landkreis Bad Dürkheim/Aufsichts- und Dienstleistungsdirektion

(Cauza C-61/09) (¹)

[Politica agricolă comună — Sistemul integrat de gestionare și control al anumitor scheme de ajutor — Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 — Schemă de plată unică — Norme comune pentru schemele de sprijin direct — Noțiunea „hectar eligibil pentru ajutor“ — Activitate neagricolă — Condiții pentru ca o suprafață agricolă să fie considerată ca făcând parte dintr-o exploatație]

(2010/C 346/16)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Landkreis Bad Dürkheim

Pârâtă: Aufsichts- und Dienstleistungsdirektion

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Oberverwaltungsgericht Rheinland Pfalz — Interpretarea articolului 44 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori și de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2019/93, (CE) nr. 1452/2001, (CE) nr. 1453/2001, (CE) nr. 1454/2001, (CE) nr. 1868/94, (CE) nr. 1251/1999, (CE) nr. 1254/1999, (CE) nr. 1673/2000, (CEE) nr. 2358/71 și (CE) nr. 2529/2001 (JO L 270, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 49, p. 177) — Interpretarea noțiunilor „suprafață agricolă” și „activitate neagricolă” în cazul unei situații în care obiectivul privind protecția mediului are întâietate asupra obiectivului privind producția agricolă — Condiții pentru includerea unei suprafețe agricole într-o exploatație

Dispozitivul

1. Articolul 44 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori și de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2019/93, (CE) nr. 1452/2001, (CE) nr. 1453/2001, (CE) nr. 1454/2001, (CE) nr. 1868/94, (CE) nr. 1251/1999, (CE) nr. 1254/1999, (CE) nr. 1673/2000, (CEE) nr. 2358/71 și (CE) nr. 2529/2001, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 2013/2006 al Consiliului din 19 decembrie 2006, trebuie interpretat în sensul că nu se opune posibilității de a considera că este eligibilă pentru ajutor o suprafață care, chiar dacă este utilizată și în scopuri agricole, folosește în principal la conservarea peisajelor și la protecția naturii. Pe de altă parte, faptul că agricultorul este supus instrucțiunilor organelor administrative însărcinate cu protecția naturii nu face ca o activitate ce corespunde definiției prevăzute la articolul 2 litera (c) din regulamentul menționat să nu mai aibă caracter agricol.
2. Articolul 44 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1782/2003, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 2013/2006, trebuie interpretat în sensul că:

— nu este necesar, pentru a considera că o suprafață agricolă face parte din exploatarea agriculturii, ca acesta din urmă să dispună de suprafața respectivă în temeiul unui contract de arendare sau al unui alt tip de contract de închiriere de aceeași natură încheiat cu titlu oneros;

— nu se opune posibilității de a considera că face parte dintr-o exploatare suprafața care este pusă la dispoziția agriculturii cu titlu gratuit, în schimbul numai al suportării de către acesta din urmă a cotizațiilor datorate asociației profesionale, în vederea unei anumite utilizări pentru o perioadă limitată, cu respectarea obiectivelor privind protecția naturii, cu condiția ca acest agricultor să fie în măsură să utilizeze o astfel de suprafață cu suficientă autonomie pentru activitățile sale agricole în cursul unei perioade minime de zece luni și că

— este lipsită de relevanță în ceea ce privește includerea suprafeței respective în exploatarea agriculturii împrejurarea că acesta din urmă este obligat să efectueze în schimbul unei remunerații anumite activități pe seama unui terț, în cazul în care această suprafață este utilizată în același timp de către agricultor în vederea exercitării activității sale agricole în numele și pe seama sa.

(¹) JO C 113, 16.5.2009.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 14 octombrie 2010 — Nuova Agricast Srl, Cofra srl/Comisia Europeană

(Cauza C-67/09 P) (¹)

(Recurs — Ajutoare de stat — Schemă de ajutor pentru investiții în regiunile defavorizate din Italia — Decizie a Comisiei de declarare a acestei scheme compatibilă cu piața comună — Cereri de reparare a prejudiciilor pretins suferite ca urmare a adoptării acestei decizii — Măsuri tranzitorii între această schemă și schema precedentă — Domeniu de aplicare în timp al deciziei Comisiei de a nu se opune schemei precedente — Principiile securității juridice, protecției încrederii legitime și egalității de tratament)

(2010/C 346/17)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Nuova Agricast Srl, Cofra srl (reprezentant: M.A. Calabrese, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană (reprezentanți: V. Di Bucci și E. Righini, agenți)

Obiectul

Recurs declarat împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera întâi) din 2 decembrie 2008 Nuova Agricast/Comisia (T-362/05 și T-363/05), prin care Tribunalul a respins cererile de reparare a prejudiciului pretins suferit de reclamante prin adoptarea de către Comisie a Deciziei din 12 iulie 2000 prin care a fost declarată compatibilă cu piața comună o schemă de ajutoare pentru investiții în regiunile defavorizate ale Italiei [ajutor de stat N 715/99 — Italia (SG 2000 D/105754)] și prin conduita Comisiei pe parcursul procedurii care a precedat adoptarea acestei decizii

Dispozitivul

1. Respinge recursul.

2. Obligă Nuova Agricast Srl și Cofra Srl la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 90, 18.4.2009.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 28 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour de cassation — Franța) — Établissements Rimbaud SA/Directeur général des impôts, Directeur des services fiscaux d’Aix-en-Provence

(Cauza C-72/09) (¹)

(Impozitare directă — Libera circulație a capitalurilor — Persoane juridice cu sediul într-un stat terț, membru al Spațiului Economic European — Deținere în posesie a unor imobile situate într-un stat membru — Taxă pe valoarea de piață a acestor imobile — Refuz de acordare a scutirii — Combaterea fraudei fiscale — Aprecieri în raport cu Acordul privind SEE)

(2010/C 346/18)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Établissements Rimbaud SA

Pârâți: Directeur général des impôts, Directeur des services fiscaux d’Aix-en-Provence

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Cour de cassation (Franța) — Interpretarea articolului 40 din Acordul din 2 mai 1992 privind Spațiul Economic European (JO 1994, L 1, p. 3, Ediție specială, 11/vol. 53, p. 3) — Taxă pe valoarea de piață a imobilelor situate în Franța — Scutire în beneficiul persoanelor juridice cu sediul în Franța sau într-un stat din Spațiul Economic European, cu condiția ca Franța să fi încheiat cu acest stat o convenție de asistență administrativă în vederea combaterii fraudei și a evaziunii fiscale sau ca prin aplicarea unui tratat care conține o clauză de nediscriminare, aceste persoane juridice să nu fie supuse unei impozitări mai împovărătoare decât cea aplicată societăților stabilite în Franța — Refuz de a acorda o scutire unei societăți stabilite în Liechtenstein

Dispozitivul

Articolul 40 din Acordul privind Spațiul Economic European din 2 mai 1992 nu se opune unei legislații naționale precum cea în discuție în acțiunea principală, care scutește societățile care au sediul social pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene de la plata taxei pe valoarea de piață a imobilelor situate pe teritoriul acestui stat și care, în ceea ce privește o societate al cărei sediu social se află pe teritoriul unui stat terț membru al SEE, supune această scutire existenței unei convenții de asistență administrativă încheiate între statul membru menționat și acest stat terț în vederea combaterii fraudei și a evaziunii fiscale sau circumstanței că, prin aplicarea unui tratat care conține o clauză de nediscriminare pe motiv de naționalitate, aceste persoane juridice nu trebuie supuse unei impozitări mai împovărătoare decât cea aplicată societăților stabilite pe teritoriul unui stat membru.

(¹) JO C 102, 1.5.2009, p. 12.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 21 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Symvoulio tis Epikrateias — Grecia) — Idryma Typou A.E./Ypourgos Typou kai Meson Mazikis Enimerosis

(Cauza C-81/09) (¹)

(Libertatea de stabilire — Libera circulație a capitalurilor — Dreptul societăților — Prima directivă 68/151/CEE — Societate pe acțiuni din sectorul presei și televiziunii — Societate și acționar care deține mai mult de 2,5 % din acțiuni — Amendă administrativă aplicată în mod indivizibil și solidar)

(2010/C 346/19)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Symvoulio tis Epikrateias

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Idryma Typou A.E.

Pârât: Ypourgos Typou kai Meson Mazikis Enimerosis

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Symvoulio tis Epikrateias — Interpretarea articolului 1 din Prima directivă 68/151/CEE a Consiliului din 9 martie 1968 de coordonare, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse societăților în statele membre, în înțelesul articolului 58 al doilea paragraf din tratat, pentru protejarea intereselor asociațiilor sau terților (JO L 65, p. 8, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 3) — Dispoziție

națională care stabilește o răspundere solidară între, pe de o parte, o societate pe acțiuni din sectorul presei și al televiziunii și, pe de altă parte, acționarii acesteia care dețin o cotă mai mare de 2,5% din capitalul social pentru plata amenzilor administrative impuse de activitatea unei astfel de societăți

Dispozitivul

1. Prima directivă 68/151/CEE a Consiliului din 9 martie 1968 de coordonare, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse societăților în statele membre, în înțelesul articolului 58 al doilea paragraf din tratat, pentru protejarea intereselor asociațiilor sau terților trebuie interpretată în sensul că nu se opune unei reglementări naționale precum articolul 4 alineatul 3 din Legea nr. 2328/1995 „Regimul juridic al televiziunii private și al radioului local, reglementarea unor aspecte legate de piața de radioteleviziune și alte dispoziții”, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 2644/1998 „privind prestarea de servicii radiofonice și de televiziune cu plată”, potrivit căruia amenzile menționate la alineatele precedente ale acestui articol pentru cazurile de încălcare a legislației și a normelor deontologice care reglementează funcționarea posturilor de televiziune sunt aplicate în mod indivizibil și solidar nu numai societății titulare a autorizației de înființare și de exploatare a postului de televiziune, ci și tuturor acționarilor care dețin mai mult de 2,5 % din acțiuni.
2. Articolele 49 TFUE și 63 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei astfel de reglementări naționale.

(¹) JO C 102, 1.5.2009.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 26 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien — Austria) — Ingrid Schmelz/Finanzamt Waldviertel

(Cauza C-97/09) (¹)

[A șasea directivă TVA — Articolul 24 alineatul (3) și articolul 28i — Directiva 2006/112/CE — Articolul 283 alineatul (1) litera (c) — Validitate — Articolele 12 CE, 43 CE și 49 CE — Principiul egalității de tratament — Regimul special pentru întreprinderile mici — Scutire de TVA — Refuzul de a acorda beneficiul scutirii pentru persoanele impozabile stabilite în alte state membre — Noțiunea „cifră de afaceri anuală”]

(2010/C 346/20)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Ingrid Schmelz

Pârât: Finanzamt Waldviertel

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien — Validitatea unui text cuprins la articolul 24 alineatul (3) și la articolul 28i din Directiva 77/388/CEE: A șasea directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1), astfel cum a fost modificată prin Directiva 92/111/CEE a Consiliului din 14 decembrie 1992 de modificare a Directivei 77/388/CEE și de introducere a unor măsuri de simplificare privind taxa pe valoarea adăugată (JO L 384, p. 47), precum și a unui text cuprins la articolul 283 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7) — Regimul special pentru întreprinderile mici în materie de TVA care permite scutirea de taxă, cu excepția livrărilor de bunuri sau a prestațiilor de servicii efectuate de o persoană impozabilă care nu este stabilită pe teritoriul țării respective — Refuz de acordare a beneficiului scutirii de taxă, în temeiul dispozițiilor citate anterior, unei persoane impozabile stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene — Compatibilitatea acestui regim cu articolele 12 CE, 43 CE și 49 CE, precum și cu principiile generale de drept comunitar — În cazul lipsei de validitate a textelor avute în vedere, interpretarea noțiunii „cifră de afaceri anuală” prevăzută, pe de o parte, la articolul 24 din Directiva 77/388, citată anterior și la punctul 2 litera (c) din titlul IV, Impozitare, al anexei XV la Actul privind condițiile de aderare a Regatului Norvegiei, a Republicii Austria, a Republicii Finlanda și a Regatului Suediei și adaptările la tratatele pe care se întemeiază Uniunea Europeană (JO C 241, p. 335), precum și, pe de altă parte, la articolul 287 din Directiva 2006/112, citată anterior

Dispozitivul

1. Examinarea întrebărilor nu a revelat niciun element de natură să afecteze validitatea, în raport cu articolul 49 CE, a articolului 24 alineatul (3) și a articolului 28i din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun privind taxa pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/18/CE a Consiliului din 14 februarie 2006, precum și a articolului 283 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2008 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată.
2. Articolele 24 și 24a din Directiva 77/388, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/18, precum și articolele 284-287 din Directiva 2006/112 trebuie interpretate în sensul că

noțiunea „cifră de afaceri anuală” are în vedere cifra de afaceri realizată de o întreprindere în cursul unui an în statul membru în care aceasta este stabilită.

(¹) JO C 129, 6.6.2009.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 28 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Court of Appeal — Regatul Unit) — Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs/Axa UK plc

(Cauza C-175/09) (¹)

[A șasea directivă TVA — Scutire — Articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 3 — Operațiuni privind plățile și viramentele — Recuperare a creanțelor — Planuri de plată pentru asistență stomatologică — Servicii de colectare și de procesare a plăților pe seama clienților unui prestator de servicii]

(2010/C 346/21)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Court of Appeal

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

Pârâtă: Axa UK plc

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Court of Appeal — Interpretarea articolului 13 B litera (d) din A șasea directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p.1) — Scutiri — Domeniu de aplicare — Noțiunea „servicii care au drept efect transferul de fonduri și conduc la modificări juridice și financiare” — Servicii de colectare, prelucrare și recuperare a creanțelor clienților unui agent comercial — Scheme de plată pentru servicii de îngrijire dentară

Dispozitivul

Articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 3 din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare trebuie interpretat în sensul că nu face obiectul scutirii de taxa

pe valoarea adăugată prevăzute la această dispoziție o prestare de servicii care constă, în esență, în faptul de a solicita băncii unui terț transferul prin intermediul sistemului de „debit direct” a unei sume datorate de această persoană clientului prestatorului de servicii pe seama acestuia din urmă, de a trimite clientului o situație a sumelor primite, de a lua legătura cu terțul de la care prestatorul de servicii nu a primit plata și, în cele din urmă, de a da ordin băncii prestatorului de servicii să transfere în contul bancar al clientului plățile primite, diminuate cu remunerația prestatorului.

(¹) JO C 153, 4.7.2009.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 28 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesgerichtshof — Germania) — Volvo Car Germany GmbH/Autohof Weidensdorf GmbH

(Cauza C-203/09) (¹)

(Directiva 86/653/CEE — Agenți comerciali independenți — Rezilierea contractului de agenție de către comitent — Dreptul agentului la indemnizație)

(2010/C 346/22)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Volvo Car Germany GmbH

Pârâtă: Autohof Weidensdorf GmbH

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Bundesgerichtshof — Interpretarea articolului 18 litera (a) din Directiva 86/653/CEE a Consiliului din 18 decembrie 1986 privind coordonarea legislației statelor membre referitoare la agenții comerciali independenți (JO L 382, p. 17, Ediție specială, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 176) — Rezilierea contractului de agenție de către comitent — Dreptul agentului comercial la o indemnizație — Reglementare națională care prevede o pierdere a acestui drept în cazul neîndeplinirii obligațiilor agentului comercial care justifică o reziliere imediată a contractului, chiar dacă aceasta intervine între denunțarea contractului de agenție și încetarea acestuia, iar comitentul nu a luat la cunoștință despre neîndeplinirea obligațiilor decât după încetarea contractului

Dispozitivul

Articolul 18 litera (a) din Directiva 86/653/CEE a Consiliului din 18 decembrie 1986 privind coordonarea legislației statelor membre referitoare la agenții comerciali independenți se opune posibilității ca un agent comercial independent să fie privat de indemnizația sa de clientelă atunci când comitentul constată existența unei neîndepliniri a obligațiilor de către agentul comercial ce a avut loc după notificarea

rezilierii contractului prin intermediul unui preaviz, dar înainte de expirarea acestuia, care era de natură să justifice o reziliere fără preaviz a contractului în cauză.

(¹) JO C 180, 1.8.2009.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 21 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Szombathelyi Városi Bíróság — Republica Ungară) — procedură penală/Emil Eredics, Mária Vassné Sápi

(Cauza C-205/09) (¹)

(Cooperare polițienească și judiciară în materie penală — Decizia cadru 2001/220/JAI — Statutul victimelor în cadrul procedurilor penale — Noțiunea „victimă” — Persoană juridică — Medierea în cadrul procedurii penale — Modalități de aplicare)

(2010/C 346/23)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Szombathelyi Városi Bíróság

Părțile din acțiunea principală

Emil Eredics, Mária Vassné Sápi

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Szombathelyi Városi Bíróság — Interpretarea articolului 1 litera (a) și a articolului 10 din Decizia-cadru a Consiliului din 15 martie 2001 privind statutul victimelor în cadrul procedurilor penale — Procedură penală în care victima este o persoană juridică și în care aplicarea medierii penale este exclusă de dreptul național — Noțiunea „victimă” din decizia-cadru — Includere, în ceea ce privește prevederile referitoare la medierea penală, a unor alte persoane decât persoanele fizice? — Condiții de aplicare a medierii penale în cadrul procedurii penale

Dispozitivul

1. Articolul 1 litera (a) și articolul 10 din Decizia cadru 2001/220/JAI a Consiliului din 15 martie 2001 privind statutul victimelor în cadrul procedurilor penale trebuie interpretate în sensul că noțiunea „victimă” nu include persoanele juridice în vederea promovării medierii în cauzele penale la care se referă articolul 10 alineatul (1) menționat.
2. Articolul 10 din Decizia cadru 2001/220 trebuie interpretat în sensul că nu obligă statele membre să permită folosirea medierii pentru toate infracțiunile al căror element material definit de reglementarea națională corespunde în esență celui al infracțiunilor pentru care reglementarea menționată prevede în mod expres posibilitatea medierii.

(¹) JO C 205, 29.8.2009.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 21 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunale ordinario di Torino — Italia) — Antonino Accardo și alții/Comune di Torino

(Cauza C-227/09) ⁽¹⁾

(Politica socială — Protecția securității și a sănătății lucrătorilor — Organizarea timpului de lucru — Agenți de poliție locală — Directiva 93/104/CE — Directiva 93/104/CE astfel cum a fost modificată prin Directiva 2000/34/CE — Directiva 2003/88/CE — Articolele 5, 17 și 18 — Timp de lucru maxim săptămânal — Convenții colective sau acorduri încheiate între partenerii sociali la nivel național sau regional — Derogări privind repausul săptămânal amânat și repausul compensatoriu — Efect direct — Interpretare conformă)

(2010/C 346/24)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale ordinario di Torino

Părțile din acțiunea principală

Reclamantii: Antonino Accardo, Viola Acella, Antonio Acuto, Domenico Ambrisi, Paolo Battaglino, Riccardo Bevilacqua, Fabrizio Bolla, Daniela Bottazzi, Roberto Brossa, Luigi Calabro', Roberto Cammardella, Michelangelo Capaldi, Giorgio Castellaro, Davide Cauda, Tatiana Chiampo, Alessia Ciaravino, Alessandro Cicero, Paolo Curtabbi, Paolo Dabbene, Mauro D'Angelo, Giancarlo Destefanis, Mario Di Brita, Bianca Di Capua, Michele Di Chio, Marina Ferrero, Gino Forlani, Giovanni Galvagno, Sonia Genisio, Laura Dora Genovese, Sonia Gili, Maria Gualtieri, Gaetano La Spina, Maurizio Loggia, Giovanni Lucchetta, Sandra Magoga, Manuela Manfredi, Fabrizio Maschio, Sonia Mignone, Daniela Minissale, Domenico Mondello, Veronica Mossa, Plinio Paduano, Barbaro Pallavidino, Monica Palumbo, Michele Paschetto, Frederica, Peinetti, Nadia Pizzimenti, Gianluca Ponzio, Enrico Pozzato, Gaetano Puccio, Danilo Ranzani, Pergiani Risso, Luisa Rossi, Paola Sabia, Renzo Sangiano, Davide Scagno, Paola Settia, Raffaella Sottoriva, Rossana Trancuccio, Fulvia Varotto, Giampiero Zucca, Fabrizio Lacognata, Guido Mandia, Luigi Rigon, Daniele Sgavetti

Pârâtă: Comune di Torino

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunale ordinario di Torino — Interpretarea articolelor 5, 17 și 18 din Directiva 93/104/CE a Consiliului din 23 noiembrie 1993 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru (JO L 307, p. 18) — Derogări privind repausului săptămânal diferențiat și repausul compensatoriu — Aplicabilitatea în cazul agenților de poliție urbană

Dispozitivul

1. *Articolul 17 alineatul (3) din Directiva 93/104/CE a Consiliului din 23 noiembrie 1993 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru, atât în versiunea originală, cât și în versiunea modificată prin Directiva 2000/34/CE a Parlamentului European*

și a Consiliului din 22 iunie 2000, are un domeniu de aplicare autonom în raport cu alineatul (2) al aceluiași articol, astfel încât faptul că o profesie nu este enumerată la respectivul alineat (2) nu ar împiedica posibilitatea ca aceasta să fie încadrată în derogarea prevăzută la articolul 17 alineatul (3) din Directiva 93/104 în cele două versiuni menționate.

2. În împrejurări precum cele din acțiunea principală, derogările facultative prevăzute la articolul 17 din Directivele 93/104 și 93/104 astfel cum a fost modificată prin Directiva 2000/34, precum și, dacă este cazul, de articolele 17 și/sau 18 din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru nu pot fi invocate împotriva unor particulari precum reclamantii din acțiunea principală. În plus, aceste dispoziții nu pot fi interpretate în sensul că permit sau că interzic aplicarea unor convenții colective precum cele în cauză în acțiunea principală, întrucât aplicarea acestora din urmă depinde de dreptul intern.

⁽¹⁾ JO C 205 29.8.2009.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 21 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Gerechtshof te Amsterdam — Țările de Jos) — Albron Catering BV/FNV Bondgenoten, John Roest

(Cauza C-242/09) ⁽¹⁾

(Politică socială — Transfer de întreprinderi — Directiva 2001/23/CE — Menținerea drepturilor lucrătorilor — Grup de societăți în care salariații sunt angajați de o societate „angajatoare” și își desfășoară în mod permanent activitatea la o societate de „exploatare” — Transfer al unei societăți de exploatare)

(2010/C 346/25)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Gerechtshof te Amsterdam

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Albron Catering BV

Pârâți: FNV Bondgenoten, John Roest

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Gerechtshof te Amsterdam — Interpretarea articolului 3 alineatul (1) din Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități (JO L 82, p. 16, Ediție specială, 05/vol.6, p. 20) — Societate care reunește întregul personal al unui concern și îl pune la dispoziția societăților de exploatare din cadrul concernului în funcție de necesități — Transfer al activității unei societăți de exploatare în afara grupului — Calificare

Dispoziitivul

În cazul unui transfer, în sensul Directivei 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități, al unei întreprinderi care aparține unui grup către o întreprindere exterioară acestui grup, poate fi de asemenea considerat „cedent”, în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (a) din directiva menționată, întreprinderea din grup în cadrul căreia lucrătorii își desfășurau activitatea în mod permanent, fără a fi însă legați de aceasta printr-un contract de muncă, chiar dacă există în cadrul grupului o întreprindere de care lucrătorii respectivi erau legați printr-un asemenea contract de muncă.

(¹) JO C 220, 12.9.2009, p. 21.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 14 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Verwaltungsgericht Halle — Germania) — Günter Fuß/Stadt Halle

(Cauza C-243/09) (¹)

[*Politică socială — Protecția securității și a sănătății lucrătorilor — Directiva 2003/88/CE — Organizarea timpului de lucru — Pompieri angajați în sectorul public — Serviciu de intervenție — Articolul 6 litera (b) și articolul 22 alineatul (1) primul paragraf litera (b) — Timpul de lucru maxim săptămânal — Refuzul de a efectua o muncă ce depășește acest timp de lucru — Transfer forțat în cadrul unui alt serviciu — Efect direct — Consecințe pentru instanțele naționale*]

(2010/C 346/26)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Halle

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Günter Fuß

Pârâtă: Stadt Halle

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Verwaltungsgericht Halle — Interpretarea articolului 22 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru (JO L 299, 18.9.2003, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 3) — Reglementare națională care, încălcând directiva, prevede un timp de lucru mai mare de 48 de ore într-o perioadă de șapte zile pentru funcționarii care lucrează în serviciul de intervenție al pompierilor profesioniști — Repartizarea la un birou într-un post cu același grad în administrație a unui funcționar care a refuzat acest timp de lucru — Noțiunea „prejudiciu”

Dispoziitivul

Articolul 6 litera (b) din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale, precum cea în discuție în acțiunea principală, care permite unui angajator din sectorul public să transfere forțat într-un alt serviciu un lucrător angajat în calitate de pompier în cadrul unui serviciu de intervenție, pentru motivul că acesta a solicitat ca media timpului de lucru maxim săptămânal prevăzută de dispoziția menționată să fie respectată în cadrul acestui din urmă serviciu. Împrejurarea că un astfel de lucrător nu suferă din cauza acestui transfer niciun prejudiciu specific, în afara celui care rezultă din încălcarea respectivului articol 6 litera (b), este, în această privință, lipsită de relevanță.

(¹) JO C 233, 26.9.2009.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 21 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour constitutionnelle — Belgia) — Executarea unui mandat european de arestare emis împotriva lui I.B.

(Cauza C-306/09) (¹)

[*Cooperare polițienească și judiciară în materie penală — Decizia cadru 2002/584/JAI — Mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre — Articolul 4 — Motive de neexecutare facultativă — Articolul 4 punctul 6 — Mandat de arestare emis în scopul executării unei pedepse — Articolul 5 — Garanții care trebuie oferite de statul membru emitent — Articolul 5 punctul 1 — Condamnare în lipsă — Articolul 5 punctul 3 — Mandat de arestare emis în scopul urmăririi penale — Predare condiționată de returnarea persoanei căutate în statul membru de executare — Aplicare coroborată a punctelor 1 și 3 ale articolului 5 — Compatibilitate*]

(2010/C 346/27)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour constitutionnelle

Parte din acțiunea principală

I.B.

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Cour constitutionnelle (Belgia) — Interpretarea articolului 4 punctul (6) și a articolului 5 punctul (3) din Decizia cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (JO L 190, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 3), precum și a articolului 6 alineatul (82) din Tratatul UE — Motive de neexecutare facultativă a mandatului european de arestare și garanții care trebuie prezentate de statul membru emitent al acestui mandat — Posibilitatea avută de statul membru de executare de a condiționa predarea unei persoane rezidente pe teritoriul său de trimiterea

acesteia din urmă în statul membru de executare, după audierea sa în statul membru în statul membru emitent al mandatului de arestare, în vederea executării pedepsei sau a măsurii privative de libertate care ar putea fi pronunțată împotriva acesteia în statul membru emitent — Situația particulară a unei persoane deja condamnate în statul membru emitent, însă printr-o decizie pronunțată în lipsă împotriva căreia aceasta încă dispune de o cale de atac — Incidența pe care un risc de încălcare a drepturilor fundamentale a persoanei vizate și, în special, a respectării vieții sale private și familiale o poate avea asupra deciziei ce urmează să fie adoptată de autoritățile judiciare ale statului membru de executare

Dispozitivul

Articolul 4 punctul 6 și articolul 5 punctul 3 din Decizia cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre trebuie interpretate în sensul că, atunci când statul membru de executare în cauză a transpus articolul 5 punctele 1 și 3 din această decizie cadru în ordinea sa juridică internă, executarea unui mandat european de arestare emis în scopul executării unei pedepse pronunțate în lipsă în sensul articolului 5 punctul 1 poate fi supusă condiției ca persoana în cauză, resortisant sau rezident al statului membru de executare, să fie returnată în acest din urmă stat pentru a executa acolo, dacă este cazul, pedeapsa care va fi pronunțată împotriva sa la finalul unei noi proceduri de judecată organizate în prezența sa în statul membru emitent.

(¹) JO C 233, 26.9.2009, p. 11.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 14 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Centrale Raad van Beroep — Țările de Jos) — JA van Delft, JC Ramaer, JM van Willigen, JF van der Nat, CM Janssen, O Fokkens/College van zorgverzekeringen

(Cauza C-345/09) (¹)

[Asigurări sociale — Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 — Titlul III capitolul 1 — Articolele 28, 28a și 33 — Regulamentul (CEE) nr. 574/72 — Articolul 29 — Libera circulație a persoanelor — Articolele 21 TFUE și 45 TFUE — Prestații de asigurare de sănătate — Titularii ai unei pensii pentru limită de vârstă sau ai unei indemnizații pentru incapacitate de muncă — Reședință într-un alt stat membru decât statul răspunzător pentru plata pensiei sau a indemnizației — Acordarea unor prestații în natură în statul de reședință, suportate de statul răspunzător pentru plata pensiei sau a indemnizației — Neînregistrare în statul de reședință — Obligație de plată a contribuțiilor în statul răspunzător pentru plata pensiei sau a indemnizației — Modificare a legislației naționale a statului răspunzător pentru plata pensiei sau a indemnizației — Continuitatea asigurării de sănătate — Diferență de tratament între persoanele rezidente și cele nerezidente]

(2010/C 346/28)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Centrale Raad van Beroep

Părțile din acțiunea principală

Reclamantși: J.A. van Delft, J.C. Ramaer, J.M. van Willigen, J.F. van der Nat, C.M. Janssen, O. Fokkens

Pârât: College van zorgverzekeringe

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Centrale Raad van Beroep — Interpretarea Tratatului CE, a articolelor 28, 28c, 33 și a Anexei VI secțiunea R punctul 1 literele (a) și (b) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 26) și a articolului 29 din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 al Consiliului din 21 martie 1972 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 (JO L 74, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 74) — Titularii pensiei sau indemnizației — Obligația de înregistrare la College voor zorgverzekeringen în Țările de Jos — Obligația de a plăti o cotizație

Dispozitivul

- Articolele 28, 28a și 33 din Regulamentul nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1992/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006, coroborate cu articolul 29 din Regulamentul nr. 574/72 al Consiliului din 21 martie 1972 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu salariații și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în interiorul Comunității, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 3111/2007 al Comisiei din 19 martie 2007, trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări a unui stat membru, precum cea în cauză în acțiunea principală, care prevede că titularii unei pensii sau ai unei indemnizații datorate în temeiul legislației acestui stat care au reședința într-un alt stat membru, în care au dreptul, în temeiul articolelor 28 și 28a, la prestațiile de boală în natură acordate de instituția competentă din acest stat membru, trebuie să achite, sub forma unei rețineri din pensia sau din indemnizația amintită, o contribuție pentru prestațiile menționate chiar și atunci când nu sunt înregistrați la instituția competentă din statul membru în care au reședința.
- Articolul 21 TFUE trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări a unui stat membru, precum cea în cauză în acțiunea principală, care prevede că titularii unei pensii sau ai unei indemnizații datorate în temeiul legislației acestui stat membru care au reședința într-un alt stat membru, în care au dreptul, potrivit articolelor 28 și 28a din Regulamentul nr. 1408/71, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 1992/2006, la prestațiile de boală în natură acordate de instituția competentă din acest din urmă stat membru, trebuie să achite, sub forma unei rețineri din pensia sau din indemnizația amintită, o contribuție pentru prestațiile menționate chiar și atunci când nu sunt înregistrați la instituția competentă din statul membru în care au reședința.

În schimb, articolul 21 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei astfel de reglementări naționale în măsura în care aceasta induce sau presupune — aspect care trebuie verificat de instanța de trimitere — o diferență de tratament nejustificată între persoanele rezidente și cele nerezidente în ceea ce privește continuitatea protecției globale împotriva riscului de boală de care aceștia beneficiau în cadrul unor contracte de asigurare încheiate înainte de intrarea în vigoare a respectivei reglementări.

(¹) JO C 11, 16.1.2010.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 28 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hof van beroep te Antwerpen — Belgia) — Belgisch Interventie- en Restitutiebureau/SGS Belgium NV, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV

(Cauza C-367/09) (¹)

[Trimitere preliminară — Afectarea intereselor financiare ale Uniunii Europene — Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 — Articolul 1, articolul 3 alineatul (1) al treilea paragraf, articolul 5 și articolul 7 — Regulamentul (CEE) nr. 3665/87 — Articolul 11 și articolul 18 alineatul (2) litera (c) — Noțiunea de agent economic — Persoane care au participat la săvârșirea abaterii — Persoane care au obligația să își asume răspunderea pentru abatere sau să vegheze ca aceasta să nu fie comisă — Sancțiune administrativă — Efect direct — Prescripția acțiunii — Întrerupere]

(2010/C 346/29)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hof van beroep te Antwerpen

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Belgisch Interventie- en Restitutiebureau

Pârâte: SGS Belgium NV, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Hof van beroep te Antwerpen — Interpretarea articolului 1, a articolului 3 alineatul (1) al treilea paragraf și a articolelor 5 și 7 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO L 312, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 166) precum și a articolului 18 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CEE) nr. 3665/87 al Comisiei din 27 noiembrie 1987 de stabilire a normelor comune de aplicare a sistemului de restituiri la export pentru produsele agricole (JO L

351, p. 1) — Noțiunea de agent economic — Persoane care au participat la săvârșirea abaterii și persoane care pot fi obligate să își asume răspunderea pentru abatere ori care ar fi trebuit să vegheze ca aceasta să nu fie comisă — Prescripție a urmăririi în justiție — Întrerupere

Dispozitivul

1. Articolele 5 și 7 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene nu se aplică astfel încât o sancțiune administrativă să poată fi aplicată numai în temeiul acestor dispoziții din moment ce, în contextul protecției intereselor financiare ale Uniunii, aplicarea unei sancțiuni administrative unei categorii de persoane impune ca, anterior comiterii abaterii în cauză, fie legiuitorul Uniunii să fi adoptat o reglementare sectorială care definește o astfel de sancțiune și condițiile aplicării sale acestei categorii de persoane, fie, eventual, atunci când o astfel de reglementare nu a fost încă adoptată la nivelul Uniunii, dreptul statului membru pe teritoriul căruia a fost comisă această abatere să fi prevăzut impunerea unei sancțiuni administrative acelei categorii de persoane.
2. În împrejurări precum cele în discuție în acțiunea principală, în care reglementarea sectorială a Uniunii nu prevede încă obligația statelor membre de a stabili sancțiuni eficace în cazurile în care o societate specializată pe plan internațional în materie de control și supraveghere și autorizată de un stat membru a eliberat certificate false, articolul 7 din Regulamentul nr. 2988/95 nu se opune ca statele membre să aplice o sancțiune acestei societăți în calitatea sa de persoană care a „participat la realizarea abaterii” sau de persoană care este „obligată să își asume răspunderea” pentru aceasta în sensul acestei dispoziții, cu condiția ca totuși aplicarea unei astfel de sancțiuni să aibă la bază un temei juridic clar și neambiguu, fapt a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.
3. În împrejurări precum cele în discuție în acțiunea principală, faptul de a comunica unei societăți specializate pe plan internațional în materie de control și supraveghere care a eliberat un certificat de punere în consum pentru o operațiune de export concretă un raport de anchetă ce pune în evidență o abatere în legătură cu această operațiune, de a solicita acestei societăți furnizarea unor înscrisuri suplimentare prin care se urmărește să se controleze caracterul real al punerii în consum, precum și de a trimite o scrisoare recomandată prin care se aplică o sancțiune societății respective întrucât a participat la realizarea unei abaterii în sensul articolului 1 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2988/95 constituie acte suficiente de precizie aduse la cunoștința persoanei în cauză cu privire la cercetarea sau la urmărirea în justiție a abaterii care, în consecință, întrerup prescripția acțiunii în sensul articolului 3 alineatul (1) al treilea paragraf din acest regulament.

(¹) JO C 297, 5.12.2009.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 21 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės — Republica Lituania) — Nidera Handelscompagnie BV/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Cauza C-385/09) ⁽¹⁾

(Directiva 2006/112/CE — Drept de deducere a TVA-ului achitat în amonte — Reglementare națională care exclude dreptul de deducere pentru bunurile revândute înainte de identificarea persoanei plătitoare de TVA)

(2010/C 346/30)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Nidera Handelscompagnie BV

Pârât: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės — Interpretarea articolului 167, a articolului 168 primul paragraf litera (a) și a articolului 178 primul paragraf litera (a) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7) — Legislație națională care rezervă dreptul de deducere a TVA-ului la persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de TVA în acest stat membru — Excluderea dreptului de deducere a TVA-ului pentru bunurile și serviciile achiziționate de persoana impozabilă înainte de data înregistrării sale ca plătitor de TVA în statul membru respectiv în situația în care aceste bunuri și servicii au fost deja utilizate în scopul operațiunilor taxabile ale persoanei impozabile

Dispozitivul

Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretată în sensul că se opune ca o persoană plătitoare de taxă pe valoarea adăugată care îndeplinește condițiile de fond pentru deducerea acestei taxe, conform dispozițiilor directivei menționate, și care se identifică în scopuri de taxă pe valoarea adăugată într-un termen rezonabil de la efectuarea operațiunilor care dau naștere dreptului de deducere să poată fi privată de posibilitatea de exercitare a acestui drept printr-o legislație națională care interzice deducerea taxei pe valoarea adăugată achitate cu ocazia cumpărării unor bunuri, în cazul în care această persoană impozabilă nu s-ar fi identificat în scopuri de taxă pe valoarea adăugată înainte de utilizarea respectivelor bunuri pentru activitatea sa supusă la plata acestei taxe.

⁽¹⁾ JO C 312, 19.12.2009.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 28 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hoge Raad der Nederlanden — Țările de Jos) — Staatssecretaris van Financiën/X BV

(Cauza C-423/09) ⁽¹⁾

[Tariful vamal comun — Clasificare tarifară — Nomenclatura combinată — Legume (căpățâni de usturoi) uscate, care nu sunt deshidratate în întregime]

(2010/C 346/31)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Staatssecretaris van Financiën

Pârât: X BV

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Hoge Raad der Nederlanden — Interpretarea Regulamentului (CE) nr. 1789/2003 al Comisiei din 11 septembrie 2003 de modificare a anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO L 281, p. 1) și a Regulamentului (CE) nr. 1810/2004 al Comisiei din 7 septembrie 2004 de modificare a anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO L 327, p. 1) — Clasificare tarifară a unor legume (căpățâni de usturoi) uscate, care nu au fost complet deshidratate și care sunt importate în stare refrigerată

Dispozitivul

Nomenclatura combinată care figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1810/2004 al Comisiei din 7 septembrie 2004, trebuie interpretată în sensul că usturoiul, care fost supus unui proces de uscare intensivă potrivit unui tratament special la finalul căruia toată sau aproape toată umiditatea din produs a fost îndepărtată, se încadrează la subpoziția tarifară 0712 90 90 din Nomenclatura combinată, însă usturoiul parțial uscat, care păstrează proprietățile și caracteristicile usturoiului proaspăt, se încadrează la subpoziția tarifară 0703 20 00 din Nomenclatura combinată.

⁽¹⁾ JO C 24, 30.1.2010.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 14 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Conseil d'État — Franța) — Union syndicale Solidaires Isère/Premier ministre, Ministère du travail, des relations sociales, de la famille, de la solidarité et de la ville, Ministère de la santé et des sports

(Cauza C-428/09) ⁽¹⁾

(Politică socială — Protecția securității și a sănătății lucrătorilor — Directiva 2003/88/CE — Organizarea timpului de lucru — Articolele 1, 3 și 17 — Domeniu de aplicare — Activitate ocazională și sezonieră a titularilor unui „contract de angajare ca instructor-animator” — Limitarea timpului de lucru al acestui personal în centre de vacanță și de recreere la 80 de zile pe an — Reglementare națională care nu prevede o perioadă minimă de repaus zilnic pentru acest personal — Derogări prevăzute la articolul 17 — Condiții — Asigurarea unei perioade de repaus echivalente compensatorii sau, în situații excepționale, a unei protecții adecvate)

(2010/C 346/32)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Union syndicale -Solidaires Isère

Pârâți: Premier ministre, Ministère du travail, des relations sociales, de la famille, de la solidarité et de la ville, Ministère de la santé et des sports

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Conseil d'État (Franța) — Interpretarea articolului 17 alineatele (1), (2) și (3) litera (b) din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru (JO L 299, p. 9, Ediție specială 05/vol. 7, p. 3), raportat la articolul 1 alineatul (1) din aceeași directivă — Activitate ocazională și sezonieră a titularilor unui contract de angajare ca instructor-animator — Compatibilitate cu dispoziția dintr-o reglementare națională care limitează timpul de muncă al acestui personal în centre de vacanță și de recreere la 80 de zile pe an dar care nu asigură o perioadă zilnică minimală de odihnă — Noțiunile „perioade de repaus echivalente compensatorii” și „protecție adecvată acordată lucrătorilor în cauză”

Dispozitivul

1. Titularii unor contracte, precum contractele de angajare ca instructor-educator în discuție în acțiunea principală, care desfășoară activități ocazionale și sezoniere în centre de vacanță și de recreere și care lucrează cel mult 80 de zile pe an, intră în domeniul de aplicare al Directivei 2003/88/CE a Parlamentului

European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru.

2. Titularii unor contracte precum contractele de angajare ca instructor-educator în discuție în acțiunea principală, care desfășoară activități ocazionale și sezoniere în centre de vacanță și de recreere, intră sub incidența derogării prevăzute la articolul 17 alineatul (3) litera (b) și/sau (c) din Directiva 2003/88.
3. O reglementare națională prin care se limitează activitatea titularilor unor astfel de contracte la 80 de zile de lucru pe an nu îndeplinește cerințele stabilite la articolul 17 alineatul (2) din această directivă pentru aplicarea derogării amintite, potrivit cărora se acordă lucrătorilor în cauză perioade de repaus echivalente compensatorii sau, în cazuri excepționale în care nu este posibil, din motive obiective, să se acorde asemenea perioade, se acordă lucrătorilor respectivi o protecție adecvată.

⁽¹⁾ JO C 24, 30.1.2010.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 28 octombrie 2010 — Comisia Europeană/Republica Elenă

(Cauza C-500/09) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Servicii poștale — Directiva 97/67/CE — Restricții naționale — Întreprinderi de curierat expres — Regim național de licențe)

(2010/C 346/33)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Lozano Palacios și D. Triantafyllou, agenți)

Pârâtă: Republica Elenă (reprezentanți: P. Mylonopoulos și D. Tsagkaraki, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea Directivei 97/67/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind normele comune pentru dezvoltarea pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității și îmbunătățirea calității serviciului (JO L 15, p. 14, Ediție specială 06/vol. 3, p. 12)

Dispozitivul

1. Prin continuarea aplicării Decretului ministerial nr. A1/44351/3608 din 12 octombrie 2005, Republica Elenă și-a încălcat obligațiile care îi revin în temeiul Directivei 97/67/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind normele comune pentru dezvoltarea pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității și îmbunătățirea calității serviciului, astfel cum a fost modificată de Directiva 2002/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 iunie 2002, și în special în temeiul articolului 9 alineatele (1) și (2).

2. Obligă Republica Elenă la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 37, 13.2.2010.

**Hotărârea Curții (Camera a opta) din 28 octombrie 2010 —
Comisia Europeană/Regatul Belgiei**

(Cauza C-41/10) (¹)

[*Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru —
Asigurare generală directă, alta decât asigurarea de viață —
Directivele 73/239/CEE și 92/49/CEE — Case de ajutor
reciproc (mutualités) active pe piața asigurărilor de sănătate
suplimentare — Transpunere incorectă sau incompletă*]

(2010/C 346/34)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Rozet și N. Yerrell, agenți)

Pârât: Regatul Belgiei (reprezentanți: M. Jacobs și L. Van den Broeck, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Transpunerea incorectă și incompletă a dispozițiilor articolelor 6, 8, 15, 16 și 17 din Directiva 73/239/CEE a Consiliului din 24 iulie 1973 de coordonare a actelor cu putere de lege și actelor administrative privind inițierea și exercitarea activității de asigurare generală directă (JO L 228, p. 3, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 14), precum și a articolelor 20, 21 și 22 din Directiva 92/49/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992 de coordonare a actelor cu putere de lege și actelor administrative privind asigurarea generală directă și de modificare a Directivelor 73/239/CEE și 88/357/CEE (a treia directivă privind „asigurarea generală”) (JO L 228, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 2, p. 53)

Dispozitivul

1. Prin transpunerea incorectă și incompletă a Primei directive 73/239/CEE a Consiliului din 24 iulie 1973 de coordonare a actelor cu putere de lege și actelor administrative privind inițierea și exercitarea activității de asigurare generală directă, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2002/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 martie 2002, și a Directivei 92/49/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992 de coordonare a actelor cu putere de lege și actelor administrative privind asigurarea generală directă și de modificare a Directivelor 73/239/CEE și 88/357/CEE (a treia directivă privind „asigurarea generală”), Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în

temeiul în special al articolelor 6, 8, 15, 16 și 17 din Directiva 73/239, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2002/13, precum și în temeiul articolelor 20-22 din Directiva 92/49.

2. Obligă Regatul Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 80, 27.3.2010.

**Ordonanța Curții din 24 iunie 2010 — Kronoply GmbH &
Co. KG/Comisia Europeană**

(Cauza C-117/09 P) (¹)

[*Recurs — Ajutoare de stat — Solicitare de acordare a unui
ajutor care are drept scop modificarea unui ajutor acordat
anterior întreprinderii beneficiare și notificat Comisiei după
executarea integrală a proiectului de investiție — Criteriile
efectului stimulat și necesității*]

(2010/C 346/35)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Kronoply GmbH & Co. KG (reprezentanți: R. Nierer și L. Gordalla, avocați)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană (reprezentanți: K. Gross, V. Kreuzschitz și T. Scharf, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea) din 14 ianuarie 2009, Kronoply/Comisia (T-162/06), prin care Tribunalul a respins acțiunea având ca obiect o cerere de anulare a Deciziei 2006/262/CE a Comisiei din 21 septembrie 2005 de declarare a ajutorului de stat pe care Germania intenționează să îl acorde reclamantei ca fiind incompatibil cu piața comună (JO L 94, p. 50) — Proiect de ajutor care are drept scop modificarea unui ajutor acordat anterior întreprinderii beneficiare, notificat Comisiei după executarea integrală a proiectului de investiție prin intermediul ajutorului autorizat inițial — Aprecieri eronată a efectului stimulat și a necesității ajutorului în litigiu

Dispozitivul

1. Respinge recursul.

2. Obligă Kronoply GmbH & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 141, 20.6.2009.

Ordonanța Curții din 15 septembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour du travail de Bruxelles — Belgia) — Jhonny Briot/Randstad Interim, Sodexho SA, Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-386/09) ⁽¹⁾

[Articolul 104 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul de procedură — Directiva 2001/23/CE — Transfer de întreprinderi — Menținerea drepturilor lucrătorilor — Neprelungirea contractului de muncă pe durată determinată al unui lucrător temporar]

(2010/C 346/36)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour du travail de Bruxelles

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Jhonny Briot

Pârâte: Randstad Interim, Sodexho SA, Consiliul Uniunii Europene

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Cour du travail de Bruxelles (Belgia) — Interpretarea articolului 1 alineatul (1), a articolului 2 alineatul (1) litera (a) și alineatul (2) litera (c), a articolului 3 alineatul (1) și a articolului 4 alineatul (1) din Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități (JO L 82, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 20) — Neprelungirea contractului de muncă cu durată determinată a unui lucrător interimar pentru motivul transferului întreprinderii — Posibilitatea de a asimila o societate de muncă interimară sau, în lipsă, o instituție comunitară care recurge la serviciile unor lucrători interimari ai unui „angajator-cedent” — Posibilitatea excluderii lucrătorilor interimari de la garanțiile oferite de prezenta directivă — Obligația sau opțiunea menținerii raporturilor de muncă de către cesionar

Dispozitivul

În împrejurări precum cele din acțiunea principală, atunci când contractul de muncă pe durată determinată al unui lucrător temporar a luat sfârșit, prin ajungerea la termenul convenit, la o dată anterioară celei a transferului activității la care acest lucrător temporar era repartizat, neprelungirea contractului respectiv ca urmare a acestui transfer nu încalcă interdicția prevăzută la articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de între-

prinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități. Prin urmare, nu trebuie să se considere că acel lucrător temporar se află încă la dispoziția întreprinderii utilizatoare la data transferului respectiv.

⁽¹⁾ JO C 312, 19.12.2009.

Ordonanța Curții din 2 septembrie 2010 — Mehmet Salih Bayramoglu/Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-28/10 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Articolul 119 din Regulamentul de procedură — Concluzii nelegale — Inadmisibilitate vădită)

(2010/C 346/37)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Mehmet Salih Bayramoglu (reprezentant: A. Riza QC)

Celelalte părți în proces: Parlamentul European (reprezentanți: C. Karamarcos și N. Görlitz, agenți), Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Balta și E. Finnegan, agenți)

Obiectul

Recurs declarat împotriva Ordonanței Tribunalului de Primă Instanță (Camera a doua) din 24 septembrie 2009, Bayramoglu/Parlamentul European și Consiliul (T-110/09), prin care Tribunalul a respins ca vădit inadmisibilă o acțiune care avea ca obiect anularea Deciziei 2004/511/CE a Consiliului din 10 iunie 2004 privind reprezentarea poporului cipriot în Parlamentul European în cazul soluționării problemei cipriote — Acțiune introdusă tardiv

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Îl obligă pe domnul Bayramoglu la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 80, 27.3.2010.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Landgerichts Regensburg (Germania) la 11 iunie 2010 — G/Cornelius de Visser

(Cauza C-292/10)

(2010/C 346/38)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Regensburg

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: G

Pârât: Cornelius de Visser

Întrebările preliminare

(a) Articolul 6 alineatul (1) primul paragraf din Tratatul privind Uniunea europeană în versiunea Tratatului de la Lisabona (denumit în continuare „TUE”) coroborat cu articolul 47 al doilea paragraf prima teză din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „Carta drepturilor fundamentale”⁽¹⁾) sau alte dispoziții de drept european se opun unei așa-numite comunicări publice în conformitate cu dreptul național (prin afișarea comunicării la avizierul instanței care a dispus afișarea, pentru o perioadă de o lună, potrivit articolelor 185-188 din Zivilprozessordnung [Codul german de procedură civilă] atunci când pârâtul dintr-o cauză civilă (incipientă) indică pe site-ul său internet o adresă situată pe teritoriul Uniunii Europene (denumit în continuare „teritoriul Uniunii”), fără însă ca o comunicare a documentelor să fie posibilă la acea adresă, întrucât pârâtul nu locuiește la adresa respectivă, iar locul în care se află pârâtul în prezent nu poate fi stabilit?

(b) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 2) (a):

În acest caz, instanța națională are obligația de a înlătura aplicarea dispozițiilor naționale care permit o comunicare publică, în conformitate cu jurisprudența actuală a CJUE (cea mai recentă fiind Hotărârea din 12 ianuarie 2010, Petersen, C-341/08; [...]), chiar și atunci când, potrivit dreptului național, numai Bundesverfassungsgericht dispune de o astfel de competență de neaplicare a dispozițiilor naționale?

și

reclamanta ar fi obligată, pentru a-și putea valorifica drepturile, să indice instanței o nouă adresă valabilă a pârâtului, la care să fie comunicat din nou actul de sesizare a instanței, având în vedere că, în conformitate cu dreptul național, nu este posibilă o derulare a procesului fără efectuarea unei comunicări publice și fără să se cunoască locul în care se află pârâtul?

(c) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea 2) (a): în cazul de față, articolul 26 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor

în materie civilă și comercială (denumit în continuare „Regulamentul (CE) nr. 44/2001”⁽²⁾) se opune pronunțării unei hotărâri în lipsă în conformitate cu articolul 331 din Codul german de procedură civilă, deci emiterii unui titlu executoriu pentru creanțe necontestate în sensul Regulamentului (CE) nr. 805/2004 al Parlamentului European și al Consiliului privind crearea unui titlu executoriu european pentru creanțele necontestate (denumit în continuare „Regulamentul (CE) nr. 805/2004”), atât timp cât acțiunea urmărește obligarea la plata de daune morale în cuantum de cel puțin 20 000 de euro, plus dobânzile aferente, precum și la plata onorariilor avocațiale în cuantum de 1 419,19 euro, plus dobânzi?

Următoarele întrebări sunt condiționate de posibilitatea reclamantei de a continua procedura potrivit răspunsurilor CJUE la întrebările 2) (a)-(c):

(d) Ținând seama de articolul 4 alineatul (1) și de articolul 5 punctul 3 din Regulamentul nr. 44/2001, acesta se aplică și în cazul în care pârâtul dintr-o cauză civilă, împotriva căruia s-a introdus o acțiune având ca obiect încetarea unei acțiuni, furnizarea de informații și plata de daune-interese ca urmare a exploatarea unui site internet, este (probabil) cetățean al Uniunii în sensul articolului 9 a doua frază din TUE, dar reședința sa este necunoscută, putându-se astfel presupune, fără să se poată afirma cu certitudine, că locuiește în prezent în afara teritoriului Uniunii, prin urmare în afara zonei de aplicare a Convenției de la Lugano privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială încheiate la 16 septembrie 1988 (denumită în continuare „Convenția de la Lugano”), iar locul exact de amplasare al serverului pe care este stocat site-ul internet nu este cunoscut, dar se poate presupune că se află pe teritoriul Uniunii?

(e) Dacă Regulamentul nr. 44/2001 este aplicabil în acest caz, expresia „locul unde riscă să se producă fapta prejudiciabilă”, cuprinsă la articolul 5 punctul 3 din Regulamentul nr. 44/2001, trebuie interpretată, în cazul unei încălcări (sau risc de încălcare) a drepturilor referitoare la personalitate prin conținutul unui site internet, în sensul că

persoana interesată (denumită în continuare „reclamanta”) poate introduce o acțiune având ca obiect încetarea unei acțiuni, furnizarea de informații și plata de daune-interese împotriva gestionarului site-ului internet (denumit în continuare „pârât”) la instanțele din fiecare stat membru în care poate fi consultat site-ul internet, indiferent de statul în care este stabilit pârâtul (în interiorul sau în afara teritoriului Uniunii)

sau

stabilirea competenței instanțelor unui stat membru în care pârâtul nu este stabilit sau în care nu există nici un element care să indice că pârâtul se află pe teritoriul aceluia stat membru presupune existența unei legături specifice — care depășește posibilitatea tehnică de consultare — între conținutul atacat sau site-ul internet și statul forului (elementul de legătură cu statul respectiv)?

- (f) În cazul în care este necesară o asemenea legătură specifică, care sunt criteriile care stau la baza stabilirii acestei legături?

Este necesar ca, în conformitate cu destinația dată de administrator, site-ul internet contestat să se adreseze într-un scop precis (și) utilizatorilor de internet din statul forului sau este suficient ca informațiile care pot fi consultate pe site-ul internet să prezinte în mod obiectiv o legătură cu statul forului, în sensul că, potrivit împrejurărilor din speță, în special din cauza conținutului site-ului internet contestat, este posibil ca în statul forului să se producă efectiv un conflict de interese divergente — interesul reclamantei de a-i fi respectate drepturile referitoare la personalitate și interesul gestionarului de a-și administra site-ul internet — sau să se fi produs un asemenea conflict întrucât unul sau mai mulți cunoscuți ai persoanei care a suferit un prejudiciu moral au luat cunoștință de conținutul site-ului internet?

- (g) Pentru a constata existența unei legături specifice, este concludent numărul de consultări, în statul forului, ale site-ului internet contestat?
- (h) În cazul în care, potrivit întrebărilor de mai sus, instanța de trimitere este competentă să se pronunțe asupra acțiunii introduse, sunt aplicabile principiile de drept cuprinse în hotărârea CJUE pronunțată la 7 martie 1995 (cauza C-68/93; [...]) și în cazul menționat anterior?
- (i) În cazul în care nu este necesară nicio legătură specifică pentru recunoașterea competenței sau, pentru a admite existența unei asemenea legături, este suficient ca informațiile contestate să prezinte în mod obiectiv o legătură cu statul forului în sensul că, potrivit împrejurărilor în speță, în special din cauza conținutului site-ului internet contestat, este posibil ca în statul forului să se fi produs efectiv sau să se producă un conflict de interese, pentru motivul că unul sau mai mulți cunoscuți ai persoanei care a suferit o atingere a drepturilor sale morale au luat cunoștință de conținutul paginii de internet, iar admiterea unei legături specifice nu presupune constatarea unui anumit număr de consultări, în statul forului, ale site-ului internet contestat, sau în cazul în care Regulamentul nr. 44/2001 nu este aplicabil în speță:

Articolul 3 alineatele (1) și (2) din Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (denumită în continuare „Directiva privind comerțul electronic”⁽³⁾) trebuie interpretat în sensul că acestor dispoziții trebuie să li se confere caracterul de norme conflictuale, în sensul că impun și în dreptul civil numai aplicarea dreptului în vigoare în țara de origine, prevalând asupra normelor conflictuale naționale,

sau

aceste dispoziții constituie o modificare de substanță a dreptului național, prin care efectul dreptului declarat aplicabil potrivit normelor conflictuale naționale este modificat din punctul de vedere al conținutului său și adaptat la cerințele țării de origine?

- (j) În cazul în care articolul 3 alineatele (1) și (2) din Directiva privind comerțul electronic are caracterul unei norme conflictuale:

Dispozițiile menționate anterior prevăd doar aplicarea dreptului material în vigoare în țara de origine sau deopotrivă aplicarea normelor conflictuale care sunt în vigoare în acel stat, având ca efect menținerea posibilității unei trimeri a dreptului țării de origine la dreptul țării de destinație?

- (k) În cazul în care articolul 3 alineatele (1) și (2) din Directiva privind comerțul electronic are caracterul unei norme conflictuale:

Pentru determinarea locului de stabilire a prestatorului de servicii trebuie să se ia în considerare locul în care se află (probabil) pârâtul în prezent, locul în care se afla acesta în momentul publicării fotografiilor sau locul de amplasare (presupus) al serverului pe care este stocat site-ul internet?

(¹) JO 2007, C 303, p. 1.

(²) JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74.

(³) JO L 178, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 29, p. 257.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Italia) la 5 iulie 2010 — Enipower SpA/Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

(Cauza C-328/10)

(2010/C 346/39)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Enipower SpA

Pârâtă: Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

Întrebările preliminare

Articolele 23, 43, 49 și 56 din Tratat, precum și alineatele (2) și (6) ale articolului 11 și articolul 24 din Directiva 2003/54 (¹) sunt contrare unei reglementări naționale care, în absența notificării Comisiei Europene, impune în mod permanent anumitor producători de energie electrică ce sunt, în anumite împrejurări, esențiali pentru satisfacerea necesarului cererii de servicii de dispecerizare să prezinte oferte pe piețele bursei de energie electrică potrivit unor programe stabilite în mod heteronom de operatorul rețelei și care sustrage plata acestor oferte liberei stabiliri a prețului de către producător, legându-l de parametri care nu sunt prestabiliți conform unor „proceduri transparente, nediscriminatorii și bazate pe regulile pieței”.

(¹) GU L 176, p.37

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Italia) la 5 iulie 2010 — ENI SpA/Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas și Cassa Conguaglio per il Settore Elettrico

(Cauza C-329/10)

(2010/C 346/40)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: ENI SpA

Pârâte: Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas și Cassa Conguaglio per il Settore Elettrico

Întrebarea preliminară

Articolele 23, 43, 49 și 56 din Tratat, precum și alineatele (2) și (6) ale articolului 11 și articolul 24 din Directiva 2003/54 sunt contrare unei reglementări naționale care, în absența notificării Comisiei Europene, impune în mod permanent anumitor producători de energie electrică ce sunt, în anumite împrejurări, esențiali pentru satisfacerea necesarului cererii de servicii de dispecerizare să prezinte oferte pe piețele bursei de energie electrică potrivit unor programe stabilite în mod heteronom de operatorul rețelei și care sustrage plata acestor oferte liberei stabiliri a prețului de către producător, legându-l de parametri care nu sunt prestabiliți conform unor „proceduri transparente, nediscriminatorii și bazate pe regulile pieței”?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Italia) la 5 iulie 2010 — Edison Trading SpA/Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

(Cauza C-330/10)

(2010/C 346/41)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Edison Trading SpA

Pârâtă: Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

Întrebarea preliminară

Articolele 23, 43, 49 și 56 din Tratat, precum și alineatele (2) și (6) ale articolului 11 și articolul 24 din Directiva 2003/54 ⁽¹⁾ sunt contrare unei reglementări naționale care, în absența notificării Comisiei Europene, impune în mod permanent anumitor producători de energie electrică ce sunt, în anumite împrejurări, esențiali pentru satisfacerea necesarului cererii de servicii de dispecerizare să prezinte oferte pe piețele bursei de energie electrică potrivit unor programe stabilite în mod heteronom de operatorul rețelei și care sustrage plata acestor oferte liberei stabiliri a prețului de către producător, legându-l de parametri care nu sunt prestabiliți conform unor „proceduri transparente, nediscriminatorii și bazate pe regulile pieței”?

⁽¹⁾ JO L 176, p. 37, Ediție specială, 12/vol. 2, p. 61.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Italia) la 5 iulie 2010 — E.On Produzione SpA/Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

(Cauza C-331/10)

(2010/C 346/42)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: E.On Produzione SpA

Pârâtă: Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

Întrebarea preliminară

Articolele 23, 43, 49 și 56 din Tratat, precum și alineatele (2) și (6) ale articolului 11 și articolul 24 din Directiva 2003/54 ⁽¹⁾ sunt contrare unei reglementări naționale care, în absența notificării Comisiei Europene, impune în mod permanent anumitor producători de energie electrică ce sunt, în anumite împrejurări, esențiali pentru satisfacerea necesarului cererii de servicii de dispecerizare să prezinte oferte pe piețele bursei de energie electrică potrivit unor programe stabilite în mod heteronom de operatorul rețelei și care sustrage plata acestor oferte liberei stabiliri a prețului de către producător, legându-l de parametri care nu sunt prestabiliți conform unor „proceduri transparente, nediscriminatorii și bazate pe regulile pieței”?

⁽¹⁾ JO L 176, p. 37, Ediție specială, 12/vol. 2, p. 61.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Italia) la 5 iulie 2010 — Edipower SpA/Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

(Cauza C-332/10)

(2010/C 346/43)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Edipower SpA

Pârâtă: Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

Întrebarea preliminară

Articolele 23, 43, 49 și 56 din Tratat, precum și alineatele (2) și (6) ale articolului 11 și articolul 24 din Directiva 2003/54 sunt contrare unei reglementări naționale care, în absența notificării Comisiei Europene, impune în mod permanent anumitor producători de energie electrică ce sunt, în anumite împrejurări, esențiali pentru satisfacerea necesarului cererii de servicii de dispecerizare să prezinte oferte pe piețele bursei de energie electrică potrivit unor programe stabilite în mod heteronom de operatorul rețelei și care sustrage plata acestor oferte liberei stabiliri a prețului de către producător, legându-l de parametri care nu sunt prestabiliți conform unor „proceduri transparente, nediscriminatorii și bazate pe regulile pieței”?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Italia) la 5 iulie 2010 — E.On Energy Trading SpA/Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

(Cauza C-333/10)

(2010/C 346/44)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: E.On Energy Trading Spa

Pârâtă: Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

Întrebarea preliminară

Articolele 23, 43, 49 și 56 din Tratat, precum și alineatele (2) și (6) ale articolului 11 și articolul 24 din Directiva 2003/54 ⁽¹⁾ sunt contrare unei reglementări naționale care, în absența notificării Comisiei Europene, impune în mod permanent anumitor producători de energie electrică ce sunt, în anumite împrejurări, esențiali pentru satisfacerea necesarului cererii de servicii de dispecerizare să prezinte oferte pe piețele bursei de energie electrică potrivit unor programe stabilite în mod heteronom de operatorul rețelei și care sustrage plata acestor oferte liberei stabiliri a prețului de către producător, legându-l de parametri care nu sunt prestabiliți conform unor „proceduri transparente, nediscriminatorii și bazate pe regulile pieței”?

⁽¹⁾ JO L 176, p. 37, Ediție specială, 12/vol. 2, p. 61.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de High Court of Justice (Chancery Division) (England and Wales) la 11 august 2010 — SAS Institute Inc./World Programming Ltd

(Cauza C-406/10)

(2010/C 346/45)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Justice (Chancery Division)

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: SAS Institute Inc.

Pârâtă: World Programming Ltd

Întrebările preliminare

A. *Cu privire la interpretarea Directivei 91/250/CEE a Consiliului din 14 mai 1991 privind protecția juridică a programelor pentru calculator ⁽¹⁾, și a Directivei 2009/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 (versiune codificată) ⁽²⁾:*

1. În cazul în care un program pentru calculator (denumit în continuare „primul program”) este protejat de dreptul de autor ca operă literară, articolul 1 alineatul (2) trebuie interpretat în sensul că nu reprezintă o încălcare a dreptului de autor asupra primului program crearea de către un concurent al titularului dreptului, care nu are acces la codul-sursă al primului program, fie direct, fie prin intermediul unui proces cum ar fi decompilarea codului-obiect, a unui alt program („al doilea program”) care reproduce funcțiile primului program?

2. Este afectat răspunsul la întrebarea 1 de vreunul dintre următorii factori:
- natura și/sau dimensiunea funcționalității primului program;
 - natura și/sau dimensiunea abilității, raționamentului și muncii care au fost utilizate de autorul primului program în conceperea funcționalității primului program;
 - nivelul de detaliu cu care a fost reprodusă funcționalitatea primului program în al doilea program;
 - dacă codul-sursă pentru al doilea program reproduce aspecte ale codului-sursă ale primului program într-o măsură care depășește ceea ce ar fi fost strict necesar în vederea realizării aceleiași funcționalități ca cea a primului program?
3. În cazul în care primul program interpretează și execută programe de aplicații scrise de utilizatori ai primului program într-un limbaj de programare conceput de autorul primului program care conține cuvinte-cheie concepute sau selectate de autorul primului program și o sintaxă concepută de autorul primului program, articolul 1 alineatul (2) trebuie interpretat în sensul că nu reprezintă o încălcare a dreptului de autor asupra primului program scrierea celui de al doilea program astfel încât să interpreteze și să execute asemenea programe de aplicații prin folosirea acelorași cuvinte-cheie și a aceleiași sintaxe?
4. În cazul în care primul program citește din fișiere de date și scrie în acestea într-un anumit format conceput de autorul primului program, articolul 1 alineatul (2) trebuie interpretat în sensul că nu reprezintă o încălcare a dreptului de autor asupra primului program scrierea celui de al doilea program astfel încât să citească din fișiere de date și să scrie în aceste fișiere în același format?
5. Este influențat răspunsul la întrebările 1, 3 și 4 dacă autorul celui de al doilea program a creat acest program:
- prin observarea, analizarea și testarea funcționării primului program; sau
 - prin citirea unui manual creat și publicat de autorul primului program care descrie funcțiile primului program (denumit în continuare „manualul”); sau
 - prin ambele modalități prezentate la literele (a) și (b)?
6. În cazul în care o persoană are dreptul să utilizeze o copie a primului program conform unei licențe, articolul 5 alineatul (3) trebuie interpretat în sensul că licențiatul are dreptul, fără consimțământul titularului dreptului de autor, să efectueze acte de încărcare, rulare și stocare a programului pentru a observa, testa sau analiza funcționarea primului program, astfel încât să stabilească ideile și principiile care se află la baza oricărui element al programului, dacă licența permite beneficiarului acesteia să efectueze acte de încărcare, rulare și stocare a primului program, atunci când acesta este folosit în scopul specific permis de licență dar actele efectuate pentru a observa, analiza și testa primul program depășesc scopul permis de licență?
7. Articolul 5 alineatul (3) trebuie interpretat în sensul că actele de observare, testare și analizare a funcționării primului program trebuie considerate ca fiind efectuate în vederea stabilirii ideilor și principiilor care se află la baza oricărui element al primului program, atunci când aceste acte sunt efectuate:
- pentru a confirma modul de funcționare a primului program, în special detalii care nu sunt precizate în manual, în scopul de a scrie cel de al doilea program astfel cum se precizează în cadrul primei întrebări;
 - pentru a confirma modul în care primul program interpretează și execută comenzi scrise în limbajul de programare pe care le interpretează și le execută (a se vedea întrebarea 3 de mai sus);
 - pentru a confirma formatele fișierelor de date în care scrie primul program sau din care acesta citește (a se vedea întrebarea 4 de mai sus);
 - pentru a compara performanțele celui de al doilea program cu cele ale primului program, în scopul de a cerceta motivele pentru care performanțele celor două diferă și pentru a îmbunătăți performanțele celui de al doilea program;
 - pentru a efectua teste paralele ale primului și ale celui de al doilea program în vederea comparării rezultatelor acestora în cadrul dezvoltării celui de al doilea program, în special prin rularea acelorași scripturi de probă atât prin primul cât și prin al doilea program;
 - pentru a confirma rezultatul fișierului log generat de primul program în scopul de a produce un fișier log care să fie identic sau similar în aparență;
 - pentru a face ca primul program să emită date (de fapt, date care să asocieze coduri poștale statelor din cadrul Statelor Unite ale Americii) în scopul de a stabili dacă acestea corespund cu bazele de date oficiale conținând astfel de date, iar în cazul în care acestea nu corespund, să programeze cel de al doilea program în așa fel încât să răspundă în același mod ca primul program la aceleași date de input.
- B. Cu privire la interpretarea Directivei 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională** ⁽³⁾
8. În cazul în care manualul este protejat ca operă literară de un drept de autor, articolul 2 litera (a) trebuie interpretat în sensul că reprezintă o încălcare a dreptului de autor asupra manualului faptul autorului celui de al doilea program de a reproduce sau de a reproduce în mod semnificativ în cadrul celui de al doilea program oricare din următoarele elemente descrise în manual:
- selecția de operațiuni statistice care au fost implementate în primul program;

- (b) formulele matematice folosite în manual pentru descrierea acestor operațiuni;
- (c) comenzile specifice sau combinațiile de comenzi prin care aceste operațiuni pot fi invocate;
- (d) opțiunile pe care autorul primului program le-a oferit în privința diverselor comenzi;
- (e) cuvintele-cheie și sintaxa recunoscute de primul program;
- (f) valorile implicite pe care autorul primului program a ales să le implementeze pentru cazurile în care o anumită comandă sau opțiune nu este specificată de utilizator;
- (g) numărul de iterații pe care primul program le va efectua în anumite circumstanțe?
9. Articolul 2 litera (a) trebuie interpretat în sensul că reprezintă o încălcare a dreptului de autor asupra manualului faptul autorului celui de al doilea program de a reproduce sau de a reproduce semnificativ într-un manual care descrie al doilea program cuvintele-cheie și sintaxa recunoscute de primul program?

(¹) JO L 122, p. 42, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 114.

(²) Directiva 2009/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind protecția juridică a programelor pentru calculator (versiune codificată) (JO L 111, p. 16).

(³) JO L 167, p. 10, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 230.

Recurs introdus la 26 august 2010 de Bell & Ross BV împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șasea) pronunțate la 18 iunie 2010 în cauza T-51/10, Bell & Ross/OAPI

(Cauza C-426/10 P)

(2010/C 346/46)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Bell & Ross BV (reprezentant: S. Guerlain, avocat)

Celelalte părți în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Klockgrossisten i Norden AB

Concluziile recurente

- Anularea ordonanței atacate;
- constatarea faptului că acțiunea în anulare formulată de recurentă împotriva Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) (T-51/10) este admisibilă și, în consecință, trimiterea cauzei la Tribunal spre rejudecare pentru a se pronunța asupra fondului respectivei acțiuni în anulare;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată efectuate în recurs și în procedura în primă instanță.

Motivele și principalele argumente

Recurenta invocă șase motive în susținerea recursului său.

Prin intermediul primului motiv, Bell & Ross invocă încălcarea articolului 111 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, în măsura în care acesta ar fi apreciat că acțiunea era vădit inadmisibilă, fără fără ascultarea prealabilă a avocatului general.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, recurenta invocă încălcarea de către Tribunal a articolului 43 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al acestuia, în măsura în care ar fi statuat că exemplarele semnate ale cererii introductive primite de grefă la 1 februarie 2010 nu erau exemplare originale și că numai exemplarul primit la 5 februarie 2010, așadar după expirarea termenului, putea fi considerat un exemplar original, fără să precizeze totuși cum pot fi distinse originalele de copii. Astfel, articolul citat anterior nu ar preciza modalitățile în care se poate prezenta semnătura avocatului care trebuie aplicată pe originalul unui act de procedură.

Prin intermediul celui de al treilea motiv, Bell & Ross reproșează Tribunalului faptul că nu i-a permis să îndrepte, în conformitate cu articolul 57 litera (b) din Instrucțiunile practice pentru părți și cu articolul 7 alineatul (1) din Instrucțiunile pentru grefierul Tribunalului, viciul de formă care îi era imputat. Conform textelor citate anterior, ar reveni în sarcina grefierului să acorde un termen reclamantului pentru a îndrepta viciul identificat.

Prin intermediul celui de al patrulea motiv, Bell & Ross invocă o eroare scuzabilă, în măsura în care confuzia cu privire la identificarea exemplarului original ar rezulta din circumstanțe excepționale și exterioare recurente. Astfel, numărul mare de copii care necesitau intervenția unui prestator extern, calitatea excelentă a imprimărilor pe hârtie care nu permit să se recunoască originalul, precum și aplicarea semnăturii pe fiecare dintre exemplarele primite de grefă în termen ar constitui împrejurări care permit ca în speță să se rețină eroarea scuzabilă.

Prin intermediul celui de al cincilea motiv, recurenta invocă existența unor circumstanțe excepționale, anormale și străine operatorului, care fac dovada existenței unui caz fortuit sau de forță majoră.

În sfârșit, prin intermediul celui de al șaselea și ultim motiv, Bell & Ross invocă încălcarea de către Tribunal a principiilor proporționalității și încrederii legitime, în măsura în care, pe de o parte, șapte exemplare care purtau semnătură și o copie prin fax ar fi fost primite de grefa Tribunalului, iar, pe de altă parte, textele indicate anterior ar prevedea posibilitatea îndreptării cererii introductive.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) la 13 septembrie 2010 — Churchill Insurance Company Limited, Tracy Evans/Benjamin Wilkinson, reprezentat de tatăl său Steven Wilkinson, Equity Claims Limited

(Cauza C-442/10)

(2010/C 346/47)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Churchill Insurance Company Limited, Tracy Evans

Pârâți: Benjamin Wilkinson, reprezentat de tatăl său Steven Wilkinson, Equity Claims Limited

Întrebările preliminare

1. Articolul 12 alineatul (1) și articolul 13 alineatul (1) din Directiva din 2009 ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că se opun unor dispoziții naționale al căror efect, potrivit dreptului național relevant, este să excludă de la beneficiul asigurării o victimă a unui accident rutier, dacă:

- (a) acest accident a fost provocat de un conducător auto neasigurat; și
 - (b) acest conducător auto neasigurat fusese autorizat de victimă să conducă vehiculul în cauză;
- și
- (c) această victimă era pasager în vehicul la momentul producerii accidentului; și
 - (d) această victimă era asigurată pentru a conduce vehiculul în cauză?

În special:

- (i) o astfel de dispoziție națională este o dispoziție care „excluce de la asigurare” în înțelesul articolului 13 alineatul (1) din Directiva din 2009?
- (ii) în împrejurări similare celor din prezenta cauză, permisiunea acordată de asigurător persoanei neasigurate reprezintă „autorizare explicită sau implicită” în înțelesul articolului 13 alineatul (1) litera (a) din Directiva din 2009?
- (iii) răspunsul la această întrebare este influențat de faptul că, în conformitate cu articolul 10 din Directiva din 2009, organismele naționale responsabile să asigure despăgubirea în cazul prejudiciilor cauzate de vehicule neidentificate sau neasigurate pot exclude plata unei despăgubiri în ceea ce privește persoanele care au intrat de

bună voie în vehiculul care a cauzat prejudiciul, atunci când organismul poate dovedi că acestea știau că vehiculul nu este asigurat?

- 2. Răspunsul la prima întrebare depinde de aspectul dacă permisiunea în cauză (a) s-a bazat pe cunoașterea reală a faptului că respectivul conducător auto era neasigurat sau (b) s-a bazat pe o presupunere că acel conducător auto era asigurat sau (c) a fost acordată de persoana asigurată care nu și-a pus problema dacă respectivul conducător auto este sau nu este asigurat?

⁽¹⁾ Directiva 2009/103/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind asigurarea de răspundere civilă auto și controlul obligației de asigurare a acestei răspunderi (JO L 263, p. 11).

Acțiune introdusă la 17 septembrie 2010 — Comisia Europeană/Marele Ducat al Luxemburgului

(Cauza C-458/10)

(2010/C 346/48)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: S. Pardo Quintillán și O. Beynet, agenți)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin netranspunerea în mod complet și corect a articolului 9 alineatul (3) literele (b), (c) și (e) din Directiva 98/83/CE ⁽¹⁾, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 9 alineatul (3) literele (b), (c) și (e) din Directiva 98/83/CE;

— obligarea Marelui Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii sale, Comisia invocă două motive.

Prin intermediul primului motiv, Comisia susține că transpunerea literelor (b) și (c) ale articolului 9 alineatul (3) din Directiva 98/83 este incompletă. Astfel, reglementarea națională nu ar prevedea că decizia de derogare trebuie să conțină „rezultatele pertinente ale controalelor anterioare” și nu ar preciza „cantitatea de apă distribuită în fiecare zi”, „populația vizată” și „existența unor eventuale repercusiuni asupra întreprinderilor de producție alimentară în cauză”.

Prin cel de al doilea motiv, Comisia arată că transpunerea literei (e) a articolului 9 alineatul (3) din Directiva 98/83 este incompletă și incorectă în măsura în care autoritățile luxemburgheze ar susține în special că, dat fiind că definirea și punerea în aplicare a măsurilor coercitive revine chiar autorului cererii de derogare, însuși acest autor ar trebui să furnizeze un „rezumat al planului”, „un calendar al lucrărilor” și o „estimare a costurilor” măsurilor, iar nu autorul deciziei de acordare a derogării, astfel cum impune directiva.

(¹) Directiva 98/83/CE a Consiliului din 3 noiembrie 1998 privind calitatea apei destinate consumului uman (JO L 330, p. 32, Ediție specială, 15/vol. 4, p. 255).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Cour d'appel de Mons (Belgia) la 24 septembrie 2010 — État belge/Pierre Henfling, Raphaël Davin, Koenraad Tanghe (în calitate de lichidatori ai Tiercé Franco-Belge SA)

(Cauza C-464/10)

(2010/C 346/49)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Mons

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: État belge

Pârâți: Pierre Henfling, Raphaël Davin, Koenraad Tanghe (în calitate de lichidatori ai Tiercé Franco-Belge SA)

Întrebarea preliminară

Articolul 6 alineatul (4) și articolul 13 secțiunea B litera (f) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: bază unitară de evaluare (¹) trebuie interpretate în sensul că se opun acordării unei scutiri de taxă pentru serviciile furnizate de un comisionar care ia parte în nume propriu, dar în contul unui comitent care organizează prestări de servicii prevăzute la articolul 13 secțiunea B litera (f), citat anterior?

(¹) JO L 145, p. 1

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Conseil d'État (Franța) la 27 septembrie 2010 — Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer et des Collectivités territoriales/Chambre de commerce et d'industrie de l'Indre

(Cauza C-465/10)

(2010/C 346/50)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer et des Collectivités territoriales

Pârâtă: Chambre de commerce et d'industrie (CCI) de l'Indre

Întrebările preliminare

1. În ceea ce privește existența unui fundament juridic din care ar rezulta o obligație de a recupera ajutorul plătit CCI:

În cazul în care o autoritate contractantă beneficiară a unor subvenții plătite din FEDR nu a respectat una sau mai multe norme de atribuire a contractelor de achiziții publice pentru realizarea acțiunii subvenționate, deși nu este contestat, de altfel, faptul că acțiunea este eligibilă pentru acest fond și că a fost realizată, există o dispoziție de drept comunitar, în special în Regulamentul (CEE) nr. 2052/88 al Consiliului din 24 iunie 1988 (¹) și în Regulamentul (CEE) nr. 4253/88 al Consiliului din 19 decembrie 1988 (²), care să justifice o obligație de a recupera subvențiile? În caz afirmativ, o astfel de obligație există în cazul oricărei încălcări a normelor de atribuire a contractelor de achiziții publice sau numai în cazul unora dintre acestea? În cel din urmă caz, care sunt aceste încălcări?

2. În cazul unui răspuns afirmativ cel puțin parțial la prima întrebare, în ceea ce privește modalitățile de recuperare a unui ajutor plătit în mod nejustificat:

- (a) Încălcarea, de către o autoritate contractantă care beneficiază de un ajutor din FEDR, a uneia sau a mai multor norme privitoare la atribuirea contractelor de achiziții publice în ceea ce privește alegerea prestatorului însărcinat cu realizarea acțiunii subvenționate constituie o abatere în sensul Regulamentului nr. 2988/95 (³)? Împrejurarea că autoritatea națională competentă nu putea să ignore, în momentul în care a decis să acorde ajutorul solicitat din FEDR, că operatorul beneficiar încălcăse normele privitoare la atribuirea contractelor de achiziții publice pentru a selecta, înainte chiar de atribuirea ajutorului, prestatorul însărcinat cu realizarea acțiunii finanțate de aceasta este de natură să aibă o incidență asupra calificării drept abatere în sensul Regulamentului nr. 2988/95?

(b) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 2) a) și atât timp cât, astfel cum s-a pronunțat Curtea de Justiție (29 ianuarie 2009, Hauptzollamt Hamburg-Jonas/Josef Vosding Schlacht, Kühl- und Zerlegebetrieb GmbH&Co, C-278/07 C-280/07), termenul de prescripție prevăzut la articolul 3 din Regulamentul nr. 2988/95 este aplicabil măsurilor administrative precum recuperarea unui ajutor obținut nejustificat de un exportator ca urmare a unor abateri săvârșite de acesta:

— este necesar ca punctul de plecare al termenului de prescripție să fie fixat la data la care ajutorul este plătit beneficiarului sau la data utilizării, de către acesta din urmă, a subvenției percepute pentru a remunera prestatorul selectat cu încălcarea uneia sau a mai multor norme privitoare la atribuirea contractelor de achiziții publice?

— acest termen trebuie să fie considerat ca fiind întrerupt prin transmiterea, de către autoritatea națională competentă, către beneficiarul subvenției, a unui raport de control prin care se constată nerespectarea normelor de atribuire a contractelor de achiziții publice și care preconizează că autoritatea națională urmează, în consecință, să obțină rambursarea sumelor plătite?

— în cazul în care un stat membru recurge la posibilitatea conferită la alineatul (3) al articolului 3 din Regulamentul nr. 2988/95 de a aplica un termen de prescripție mai lung, în special în cazul în care, în Franța, se aplică termenul de drept comun prevăzut, la data faptelor în litigiu, la articolul 2262 din code civil [Codul civil], potrivit căruia: „Toate acțiunile, atât reale, cât și personale, se prescriu în treizeci de ani [...]”, compatibilitatea unui astfel de termen cu dreptul comunitar, în special cu principiul proporționalității, trebuie să se aprecieze în raport cu durata maximă de prescripție prevăzută de norma națională care constituie temeiul juridic al cererii de recuperare formulate de administrația națională sau în raport cu termenul pus în aplicare în mod efectiv în speță?

(c) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea 2) a), interesele financiare ale Comunității se opun ca, pentru plata unui ajutor precum cel în cauză în prezentul litigiu, instanța să aplice norme naționale referitoare la retragerea deciziilor constitutive de drepturi, potrivit cărora, cu excepția ipotezelor de inexistență, de obținere prin fraudă sau a unei cereri a beneficiarului, organele administrative pot retrage o decizie individuală constitutivă de drepturi, în cazul în care este nelegală, numai în termen de patru luni de la luarea acestei decizii, o decizie administrativă putând prevedea totuși, în special atunci când presupune plata unui ajutor, condiții rezolutorii a căror realizare permite retragerea ajutorului în cauză fără impunerea unui termen — avându-se în vedere că Conseil d'État s-a pronunțat că această normă națională trebuie să fie interpretată în sensul că nu poate fi invocată de beneficiarul unui

ajutor acordat în mod nejustificat în temeiul unei dispoziții comunitare decât dacă acesta a fost de bună credință?

- (¹) Regulamentului (CEE) nr. 2052/88 al Consiliului din 24 iunie 1988 privind misiunile și eficiența fondurilor structurale, precum și coordonarea activităților proprii și operațiunile Băncii Europene de Investiții și celelalte instrumente financiare existente (JO L 185, p. 9).
- (²) Regulamentul (CEE) al Consiliului nr. 4253/88 din 19 decembrie 1988 de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2052/88 în ceea ce privește coordonarea colaborării între diferite fonduri structurale, pe de o parte, și între acestea și cele ale Băncii Europene de Investiții și ale altor instrumente financiare existente (JO L 374, p.1).
- (³) Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO L 312, p. 1).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 28 septembrie 2010 — Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito (ASNEF)/Administración del Estado

(Cauza C-468/10)

(2010/C 346/51)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito (ASNEF)

Pârâtă: Administración del Estado

Întrebările preliminare

1. Articolul 7 litera (f) din Directiva 95/46/CE (¹) a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care, în lipsa consimțământului persoanei vizate și pentru a permite prelucrarea datelor cu caracter personal ale acesteia, necesară pentru realizarea unui interes legitim al operatorului sau al terților cărora urmează să le fie comunicate datele, impune, pe lângă cerința de a nu fi prejudiciate drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei vizate, cerința ca datele să fie conținute în surse aflate la dispoziția publicului?
2. Articolul 7 litera (f) menționat anterior îndeplinește condițiile impuse de jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene pentru a i se atribui un efect direct?

(¹) JO L 281, p. 31, Ediție specială, 13/vol. 17, p. 10.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 28 septembrie 2010 — Federación de Comercio Electrónico y Marketing Directo (FECEMD)/Administración del Estado

(Cauza C-469/10)

(2010/C 346/52)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Federación de Comercio Electrónico y Marketing Directo (FECEMD)

Pârâtă: Administración del Estado

Întrebările preliminare

1. Articolul 7 litera (f) din Directiva 95/46/CE⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care, în lipsa consimțământului persoanei vizate și pentru a permite prelucrarea datelor cu caracter personal ale acesteia, necesară pentru realizarea unui interes legitim al operatorului sau al terților cărora urmează să le fie comunicate datele, impune, pe lângă cerința de a nu fi prejudiciate drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei vizate, cerința ca datele să fie conținute în surse aflate la dispoziția publicului?
2. Articolul 7 litera (f) menționat anterior îndeplinește condițiile impuse de jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene pentru a i se atribui un efect direct?

⁽¹⁾ JO L 281, p. 31, Ediție specială, 13/vol. 17, p. 10.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Pest Megyei Bíróság (Republica Ungară) la 29 septembrie 2010 — Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság/Invitel Távközlési Zrt.

(Cauza C-472/10)

(2010/C 346/53)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Pest Megyei Bíróság

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság

Pârâtă: Invitel Távközlési Zrt.

Întrebările preliminare

1. Articolul 6 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE⁽¹⁾ a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii poate fi interpretat în sensul că o clauză contractuală abuzivă nu creează obligații pentru consumator în cazul în care o entitate legal desemnată și autorizată în acest sens solicită, în numele consumatorilor, prin intermediul unei acțiuni în interes public (*popularis actio*), declararea nulității respectivei clauze abuzive care face parte dintr-un contract încheiat cu consumatorii?

În cazul formulării unei acțiuni în interes public, în situațiile în care este pronunțată o condamnare în beneficiul consumatorilor care nu sunt parte la proces sau prin care se interzice aplicarea unei condiții generale a contractului abuzive, articolul 6 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE poate fi interpretat în sensul că respectiva clauză abuzivă care face parte din contractele încheiate cu consumatorii nu creează obligații pentru niciunul dintre consumatorii afectați și nici pentru viitor, astfel încât instanța trebuie să aplice din oficiu consecințele juridice corespunzătoare?

2. Articolul 3 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE coroborat cu punctul 1 litera (j) și cu punctul 2 litera (d) din anexa aplicabilă în conformitate cu articolul 3 alineatul (3) din aceeași directivă poate fi interpretat în sensul că, în cazul în care vânzătorul sau furnizorul prevede o modificare unilaterală a termenilor contractului, fără a descrie în mod explicit metoda în conformitate cu care variază prețul și fără a specifica în contract motive întemeiate pentru aceasta, clauza contractuală respectivă este abuzivă *ipso iure*?

⁽¹⁾ JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 7 octombrie 2010 — Asociación para la Calidad de los Forjados (ASCAFOR), Asociación de Importadores y Distribuidores de Acero para la Construcción (ASIDAC)/Administración del Estado, Calidad Siderúrgica SL, Colegio de Ingenieros Técnicos Industriales, Asociación Española de Normalización y Certificación (AENOR), Consejo General de Colegios Oficiales de Aparejadores y Arquitectos Técnicos, Asociación de Investigación de las Industrias de la Construcción (AIDICO) Instituto Tecnológico de la Construcción, Asociación Nacional Española de Fabricantes de Hormigón Preparado (ANEFHOP), Ferrovial Agromán SA, Agrupación de Fabricantes de Cemento de España (OFICEMEN), Asociación de Aceros Corrugados Reglamentarios y su Tecnología y Calidad (ACERTEQ)

(Cauza C-484/10)

(2010/C 346/54)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Asociación para la Calidad de los Forjados (ASCAFOR), Asociación de Importadores y Distribuidores de Acero para la Construcción (ASIDAC)

Pârâte: Administración del Estado, Calidad Siderúrgica SL, Colegio de Ingenieros Técnicos Industriales, Asociación Española de Normalización y Certificación (AENOR), Consejo General de Colegios Oficiales de Aparejadores y Arquitectos Técnicos, Asociación de Investigación de las Industrias de la Construcción (AIDICO) Instituto Tecnológico de la Construcción, Asociación Nacional Española de Fabricantes de Hormigón Preparado (ANEFHOP), Ferrovial Agromán SA, Agrupación de Fabricantes de Cemento de España (OFICEMEN), Asociación de Aceros Corrugados Reglamentarios y su Tecnología y Calidad (ACERTEQ)

Întrebarea preliminară

1. Se poate considera că reglementarea exhaustivă cuprinsă în Anexa nr. 19 la Decretul regal nr. 1247/08 din 18 iulie 2008 coroborată cu articolul 81, privind obținerea recunoașterii oficiale a indicațiilor de calitate este excesivă, disproporționată în raport cu scopul urmărit și implică o limitare nejustificată care îngreunează recunoașterea echivalenței certificatelor și constituie un obstacol sau o restricție în calea comercializării produselor naționale sau importate contrară articolelor 28 CE și 30 CE?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal administrativ de Rennes (Franța) la 11 octombrie 2010 — L'Océane Immobilière SAS/Direction de contrôle fiscal Ouest

(Cauza C-487/10)

(2010/C 346/55)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal administrativ de Rennes

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: L'Océane Immobilière SAS

Pârâtă: Direction de contrôle fiscal Ouest

Întrebarea preliminară

Articolul 5 din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 ⁽¹⁾ permite unui stat membru să mențină în vigoare sau să instituie un dispozitiv prin care este supusă taxei pe valoarea adăugată livrarea către sine însuși a unui imobil, efectuată de o persoană impozabilă pentru necesitățile

întreprinderii sale, în condițiile în care această livrare dă dreptul la deducerea imediată și totală a taxei pe valoarea adăugată astfel colectate?

⁽¹⁾ A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Alicante (Spania) la 11 octombrie 2010 — Celaya Empanza y Galdos Internacional S.A./Proyectos Integrales de Balizamientos S.L.

(Cauza C-488/10)

(2010/C 346/56)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Mercantil

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Celaya Empanza y Galdos Internacional S.A.

Pârâtă: Proyectos Integrales de Balizamientos S.L.

Întrebările preliminare

1. În cadrul unei acțiuni privind încălcarea dreptului de exclusivitate conferit de un model industrial comunitar înregistrat, dreptul de a interzice utilizarea acestuia de către terți, prevăzut la articolul 19 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 ⁽¹⁾ al Consiliului din 12 decembrie 2001 privind desenele sau modelele industriale comunitare, se extinde la orice terț care utilizează alt model industrial care nu produce utilizatorilor avizați o impresie vizuală globală diferită sau, dimpotrivă, este exclus acel terț care folosește un model industrial comunitar înregistrat ulterior în favoarea sa, atât timp cât acesta nu este anulat?
2. Răspunsul la întrebarea anterioară este independent de intenția terțului sau variază în funcție de comportamentul acestuia, fiind decisiv faptul că respectivul terț a solicitat și a înregistrat modelul industrial comunitar după primirea cererii extrajudiciare a titularului modelului comunitar anterior de încetare a comercializării unui produs pentru motivul încălcării drepturilor ce decurg din modelul industrial anterior?

⁽¹⁾ JO 2002 L 3, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 33, p. 70.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Oberlandesgericht Celle (Germania) la 15 octombrie 2010 — Joseba Andoni Aguirre Zarraga/Simone Pelz

(Cauza C-491/10)

(2010/C 346/57)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Celle

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Joseba Andoni Aguirre Zarraga

Pârâtă: Simone Pelz

Întrebările preliminare

1. În cadrul unei interpretări a articolului 42 din Regulamentul Bruxelles Ia⁽¹⁾ care să fie conformă cu Carta drepturilor fundamentale, deține, în mod excepțional, instanța statului de executare o competență de control proprie atunci când hotărârea statului membru de origine care trebuie executată este afectată de o încălcare gravă a drepturilor fundamentale?
2. Instanța statului membru de executare are obligația să execute hotărârea instanței statului membru de origine chiar și atunci când, din înscrisurile aflate la dosar rezultă că certificat eliberat în temeiul articolului 42 din Regulamentul Bruxelles Ia de instanța statului membru de origine conține o mențiune vădit incorectă?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 (JO L 338, p. 1, Ediție specială, vol. 6/19, p. 183)

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Ufficio del Giudice di Pace di Venafro (Italia) din 15 octombrie 2010 — Procedură penală împotriva lui Aldo Patriciello

(Cauza C-496/10)

(2010/C 346/58)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Ufficio del Giudice di Pace di Venafro

Partea din acțiunea principală

Aldo Patriciello

Întrebarea preliminară

Fapta penală imputată deputatului european Patriciello Aldo (descrisă în actul de acuzare și care a făcut deja obiectul

deciziei privind apărarea imunității adoptate de Parlamentul European la 5 mai 2009), calificată drept insultă în temeiul articolului 594 din Codul penal, constituie o opinie exprimată în cadrul exercitării funcției sale de parlamentar în sensul articolului 9 din Protocol?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Commissione Tributaria Centrale — Sezione di Bologna (Italia) la 19 octombrie 2010 — Ufficio IVA di Piacenza/Belvedere Costruzioni Srl

(Cauza C-500/10)

(2010/C 346/59)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Commissione Tributaria Centrale — Sezione di Bologna

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Ufficio IVA di Piacenza

Pârâtă: Belvedere Costruzioni Srl

Întrebarea preliminară

Articolul 10 CE (în prezent articolul 4 UE) și articolele 2 și 22 din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare se opun unei reglementări a statului italian, cuprinsă în alineatul 2 bis al articolului 3 din Decretul lege nr. 40 din 25 martie 2010, aprobat prin Legea nr. 73 din 22 mai 2010, care împiedică instanța fiscală să se pronunțe cu privire la existența creanței fiscale invocate în termen de către administrație, prin recursul formulat împotriva deciziei nefavorabile și care, astfel, dispune în esență renunțarea totală la creanța privind TVA-ul în litigiu, atunci când aceasta a fost considerată inexistentă în primă instanță și în apel, fără nicio plată, nici măcar într-o măsură redusă, din partea persoanei impozabile care beneficiază de renunțare?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Italia) la 19 octombrie 2010 — Procedimento penale a carico di Raffaele Russo

(Cauza C-501/10)

(2010/C 346/60)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Santa Maria Capua Vetere

Partea din acțiunea principală

Raffaele Russo

Întrebarea preliminară

Libertatea de stabilire și libera prestare a serviciilor pot face obiectul unor limitări într-un sistem național întemeiat pe eliberarea unui număr limitat de concesiuni și de licențe aferente de siguranță publică, care prevede printre altele:

1. existența unei tendințe generale de protecție a titularilor concesiunilor acordate într-o perioadă anterioară, la finele unei proceduri de cerere de ofertă care exclusese în mod nelegitim o parte dintre operatori;
2. garantarea, prin prezența unor dispoziții în acest sens, a menținerii de fapt a pozițiilor comerciale deja dobândite (interdicția instalării de către noii concesionari a propriilor ghișee la o distanță mai mică decât o anumită distanță față de ghișeele deja existente);
3. prevederea unor cauze de decădere din dreptul de concesiune, printre care ipoteza în care concesionarul desfășoară chiar indirect o activitate transfrontalieră de gestionare de jocuri de noroc asimilabilă celei care face obiectul concesiunii, cu consecința plății unor garanții de valoare ridicată?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 20 octombrie 2010 — Staatssecretaris van Justitie/M. Singh

(Cauza C-502/10)

(2010/C 346/61)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din acțiunea principală

Recurent: Staatssecretaris van Justitie

Intimat: M. Singh

Întrebarea preliminară

Noțiunea „permis de ședere limitat în mod formal”, cuprinsă la articolul 3 alineatul (2) partea introductivă și litera (e) din Directiva 2003/109/CE⁽¹⁾ a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung, trebuie interpretată în sensul că include un permis de ședere pe durată determinată care, în temeiul dreptului olandez, nu oferă nicio perspectivă de obținere a unui permis de ședere pe durată nedeterminată, chiar dacă, în principiu, conform dreptului olandez, perioada de valabilitate a acestui permis de ședere pe durată determinată poate fi adesea prelungită în mod nelimitat și chiar dacă se exclude astfel din domeniul de aplicare al acestei directive un anumit grup de persoane, precum lideri spirituali și profesori de religie?

(1) JO 2004 L 16, p. 44, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 225.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Varhoven administrativen sad (Bulgaria) la 20 octombrie 2010 — Evroetil AD/Direktor na Agentsia „Mitnitsi”

(Cauza C-503/10)

(2010/C 346/62)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Varhoven administrativen sad

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Evroetil AD

Pârât: Direktor na Agentsia „Mitnitsi”

Întrebările preliminare

1. Articolul 2 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2003/30/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 mai 2003 de promovare a utilizării biocombustibililor și a altor combustibili regenerabili pentru transport trebuie interpretat în sensul că definiția bioetanolului se referă și la produsele precum cel în cauză, care prezintă următoarele caracteristici și trăsături obiective:

— este produs din biomasă;

— este produs prin intermediul unei tehnologii speciale, descrisă în una dintre specificațiile tehnice pentru producerea de bioetanol întocmite de reclamanta Evroetil AD și care se deosebește de tehnologia de producere a alcoolului etilic de origine agricolă, în conformitate cu una dintre specificațiile tehnice întocmite de același producător;

— conține mai mult de 98,5 % alcool și următoarele substanțe care îl fac impropriu consumului: alcool rafinat — 714,49 până la 8 311 mg/dm³; aldehydă — 238,16 până la 411 mg/dm³; ester (acetat etilic) — 1014 până la 8 929 mg/dm³;

— îndeplinește cerințele normei europene experimentale Pr EN 15376 pentru bioetanolul folosit drept combustibil;

— este destinat utilizării drept combustibil și, în practică, este utilizat ca biocombustibil prin adăugarea sa la benzina A95 și este vândut în stații de alimentare;

— nu este denaturat printr-o procedură specială de denaturare.

2. Articolul 2 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2003/30 trebuie interpretat în sensul că produsul în cauză poate fi clasificat drept bioetanol doar atunci când este folosit în practică în calitate de biocombustibil, sau este suficient ca acesta să fie numai destinat utilizării drept biocombustibil și/sau să fie adecvat utilizării drept biocombustibil?

3. În cazul în care, pe baza răspunsurilor la întrebările 1) și 2), se pleacă de la premisa că, în cazul produsului în cauză sau a unei părți corespunzătoare din acesta, este vorba despre bioetanol, care este codul Nomenclaturii combinate (NC) din anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CEE) nr. 2587/91 al Comisiei din 26 iulie 1991, în care trebuie încadrat produsul în cauză?

3.1. Dispozițiile capitolului 22 al NC și, concret, poziția 2207 trebuie interpretate în sensul că acestea cuprind clasificarea produsului ca bioetanol?

3.2. În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 3.1), la clasificarea bioetanolului și, concret, a produsului în cauză, trebuie să se țină seama de aspectul dacă produsul a fost denaturat [conform procedurilor prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 3199/93 al Comisiei din 22 noiembrie 1993 privind recunoașterea reciprocă a procedurilor pentru denaturarea completă a alcoolului în scopul scutirii de la plata accizelor sau conform altor proceduri admise]?

3.3. În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 3.2), prevederile NC referitoare la poziția 2207 trebuie interpretate în sensul că doar bioetanolul denaturat poate fi încadrat la codul NC 2207 20 000?

3.4. În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 3.3), prevederile NC referitoare la poziția 2207 trebuie interpretate în sensul că bioetanolul nedenaturat poate fi încadrat la codul NC 2207 10 000?

3.5. În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 3.1) și al unui răspuns negativ la întrebarea 3.2), la care dintre cele două subpoziții — 2207 10 000 sau 2207 20 000 — poate fi încadrat produsul în cauză?

3.6. În cazul unui răspuns negativ la întrebarea 3.1), bioetanolul trebuie încadrat într-unul dintre codurile NC menționate în cadrul definiției cuprinse în articolul 2 alineatul (1) din Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității și, în cazul unui răspuns afirmativ, care este codul respectiv?

4. În cazul în care, pe baza răspunsurilor la întrebările 1) și 2), trebuie să se considere că, în cazul produsului în cauză sau a unei părți corespunzătoare din acesta, nu este vorba despre bioetanol, produsul în cauză, care prezintă caracteristicile menționate și trăsăturile obiective prezentate la întrebarea 1), poate fi clasificat ca alcool etilic în sensul articolului 20 primul paragraf prima liniuță din Directiva 92/83/CEE

a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind armonizarea structurilor accizelor la alcool și băuturi alcoolice?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Østre Landsret (Danemarca) la 25 octombrie 2010 — DR și TV2 Danmark A/S/NCB

(Cauza C-510/10)

(2010/C 346/63)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Østre Landsret

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: 1. DR

2. TV2 Danmark A/S

Pârâtă: NCB

Întrebările preliminare

1. Noțiunea „prin utilizarea propriilor instalații”, ce figurează la articolul 5 alineatul (2) litera (d) din Directiva 2001/29/CE⁽¹⁾, și noțiunea „în numele și sub răspunderea organismului de radiodifuziune sau televiziune”, ce figurează în considerentul (41) din preambulul la această directivă, trebuie interpretate în conformitate cu prevederile de drept național sau în conformitate cu cele de drept al Uniunii?
2. Trebuie să se considere că sensul formulării articolului 5 alineatul (2) din Directiva 2001/29/CE este „în numele și sub răspunderea organismului de radiodifuziune sau televiziune”, precum, de exemplu, în versiunile în limba daneză, engleză și franceză ale prevederii, sau „în numele sau sub răspunderea organismului de radiodifuziune sau televiziune”, precum, de exemplu, în versiunea în limba germană?
3. În cazul în care expresiile menționate la prima întrebare trebuie interpretate potrivit dreptului Uniunii, se adresează următoarea întrebare: ce criterii trebuie să aplice instanțele naționale pentru a stabili concret dacă o înregistrare realizată de un terț (denumit în continuare „producătorul”) în vederea transmiterii acesteia de către un organism de radiodifuziune sau televiziune a fost efectuată „prin utilizarea propriilor instalații” și „în numele [și/sau] sub răspunderea organismului de radiodifuziune sau televiziune”, astfel încât înregistrarea să fie acoperită de excepția prevăzută la articolul 5 alineatul (2) litera (d)?

În cadrul răspunsului la cea de a treia întrebare, instanța solicită răspunsuri specifice la următoarele întrebări:

(a) Noțiunea „instalații proprii” de la articolul 5 alineatul (2) litera (d) din Directiva 2001/29/CE trebuie interpretată în sensul că o înregistrare efectuată de producător pentru a fi utilizată în transmisiile unui organism de radiodifuziune sau televiziune este acoperită de excepția prevăzută la articolul 5 alineatul (2) litera (d) doar dacă organismul de radiodifuziune sau televiziune este responsabil față de terți pentru acțiunile și omisiunile producătorului în legătură cu înregistrarea, ca și când însuși organismul de radiodifuziune și televiziune ar fi săvârșit respectivele acte sau omisiuni?

(b) Condiția ca o înregistrare să fie efectuată „în numele [și/sau] sub răspunderea organismului de radiodifuziune sau televiziune” este îndeplinită în cazul în care un organism de radiodifuziune sau televiziune a comandat producătorului realizarea înregistrării în vederea transmiterii acesteia de către organismul de radiodifuziune sau televiziune în discuție, presupunând că organismul de radiodifuziune sau televiziune menționat are dreptul de a transmite înregistrarea respectivă?

Østre Landsret urmărește să stabilească dacă situațiile următoare pot sau trebuie să fie luate în considerare pentru a răspunde la cea de a treia întrebare litera (b) și, în caz afirmativ, care este gradul de importanță care trebuie acordat acestora:

(i) Dacă organismul de radiodifuziune sau televiziune ori producătorul este persoana care ia decizia artistică/editorială finală și definitivă cu privire la conținutul programului comandat potrivit contractului între aceste părți.

(ii) Dacă organismul de radiodifuziune sau televiziune este responsabil față de terți pentru executarea obligațiilor producătorului cu privire la înregistrare, ca și când organismul de radiodifuziune sau televiziune însuși ar fi săvârșit actele sau omisiunile respective.

(iii) Dacă producătorul, în temeiul acordului semnat cu organismul de radiodifuziune sau televiziune, are obligația contractuală de a furniza programul în discuție organismului de radiodifuziune sau televiziune pentru un anumit preț și trebuie să suporte, din acest preț, toate cheltuielile aferente înregistrării.

(iv) Dacă persoana care își asumă răspunderea pentru înregistrarea în cauză față de terți este organismul de radiodifuziune sau televiziune ori producătorul.

(c) Condiția ca înregistrarea să fie efectuată „în numele [și/sau] sub răspunderea organismului de radiodifuziune sau televiziune” este îndeplinită în cazul în care organismul de radiodifuziune sau televiziune a comandat producătorului realizarea înregistrării în vederea transmiterii acesteia de către organismul de radiodifuziune sau televiziune în discuție, presupunând că organismul de radiodifuziune sau televiziune menționat are dreptul să transmită înregistrarea, în cazul în care producătorul, în contractul încheiat cu organismul respectiv referitor la

înregistrare, și-a asumat răspunderea financiară și juridică privind (i) suportarea tuturor cheltuielilor aferente înregistrării în schimbul unei sume stabilite în prealabil, privind (ii) achiziționarea drepturilor, și privind (iii) circumstanțe imprevizibile, inclusiv orice întârziere în efectuarea înregistrării și încălcarea contractului, dar fără ca organismul de radiodifuziune sau televiziune să fie responsabil față de terți pentru obligațiile producătorului privind înregistrarea, ca și când însuși organismul de radiodifuziune sau televiziune ar fi săvârșit respectivele acte sau omisiuni?

(¹) JO L 167, p. 10, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 230.

Ordonanța președintelui Curții din 8 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Landesgericht Ried im Innkreis — Austria) — Procedură penală împotriva lui Roland Langer

(Cauza C-235/08) (¹)

(2010/C 346/64)

Limba de procedură: germana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

(¹) JO C 223, 30.8.2008.

Ordonanța președintelui Curții din 1 iulie 2010 — Comisia Europeană/Irlanda

(Cauza C-95/09) (¹)

(2010/C 346/65)

Limba de procedură: engleza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

(¹) JO C 113, 16.5.2009.

Ordonanța președintelui Camerei întâi a Curții din 3 iunie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de High Court of Justice in Northern Ireland, Queen's Bench Division — Regatul Unit) — Seaport (NI) Ltd/Department of the Environment for Northern Ireland

(Cauza C-182/09) (¹)

(2010/C 346/66)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei.

(¹) JO C 193, 15.8.2009.

**Ordonanța președintelui Curții din 2 septembrie 2010 —
Comisia Europeană/Irlanda****(Cauza C-355/09) ⁽¹⁾**

(2010/C 346/67)

Limba de procedură: engleza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 256, 24.10.2009.**Ordonanța președintelui Camerei a cincea a Curții din 22
iunie 2010 — Comisia Europeană/Regatul Unit al Marii
Britanii și Irlandei de Nord****(Cauza C-394/09) ⁽¹⁾**

(2010/C 346/68)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a cincea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 282, 21.11.2009.**Ordonanța președintelui Curții din 9 iunie 2010 — Comisia
Europeană/Republica Franceză****(Cauza C-510/09) ⁽¹⁾**

(2010/C 346/69)

Limba de procedură: franceza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 37, 13.2.2010.**Ordonanța președintelui Curții din 1 septembrie 2010 —
Comisia Europeană/Republica Portugheză****(Cauza C-531/09) ⁽¹⁾**

(2010/C 346/70)

Limba de procedură: portugheza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 51, 27.2.2010.**Ordonanța președintelui Curții din 24 septembrie 2010
(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare
introdusă de Giudice di pace di Varese — Italia) —
Siddiquee Mohammed Mohiuddin/Azienda Sanitaria
Locale Provincia di Varese****(Cauza C-541/09) ⁽¹⁾**

(2010/C 346/71)

Limba de procedură: italiana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 63, 13.3.2010.**Ordonanța președintelui Curții din 19 octombrie 2010 —
Comisia Europeană/Regatul Spaniei****(Cauza C-192/10) ⁽¹⁾**

(2010/C 346/72)

Limba de procedură: spaniola

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 195, 17.7.2010.**Ordonanța președintelui Curții din 1 septembrie 2010 —
Comisia Europeană/Republica Austria****(Cauza C-223/10) ⁽¹⁾**

(2010/C 346/73)

Limba de procedură: germana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 195, 17.7.2010.**Ordonanța președintelui Curții din 19 octombrie 2010 —
(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată
de Inalta Curte de Casație și Justiție — România) —
Procedură penală împotriva lui Gheorghe Kita****(Cauza C-264/10) ⁽¹⁾**

(2010/C 346/74)

Limba de procedură: româna

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 209, 31.7.2010.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 27 octombrie 2010 — Alliance One International și alții/Comisia

(Cauza T-24/05) ⁽¹⁾

(Concurență — Înțelegeri — Piața spaniolă a achiziției și a primei procesări a tutunului brut — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 81 CE — Stabilirea prețurilor și împărțirea pieței — Obligația de motivare — Răspunderea pentru comportamentul ilicit — Egalitate de tratament)

(2010/C 346/75)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Alliance One International, Inc., fostă Standard Commercial Corp. (Danville, Virginia, Statele Unite); Standard Commercial Tobacco Co., Inc. (Wilson, Carolina de Nord, Statele Unite); et Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd, (Vaduz, Liechtenstein) (reprezentanți: inițial M. Odriozola Alén, M. Marañon Hermoso și A. Emch, ulterior M. Odriozola Alén, M. Barrantes Diaz și A. João Vide, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Castillo de la Torre și É. Gippini Fournier, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C(2004) 4030 final a Comisiei din 20 octombrie 2004 privind o procedură de aplicare a articolului 81 alineatul (1) [CE] (cazul COMP/C.38.238/B.2 — Tutun brut — Spania)

Dispozitivul

1. Anulează Decizia C(2004) 4030 final a Comisiei din 20 octombrie 2004 privind o procedură de aplicare a articolului 81 alineatul (1) [CE] (cazul COMP/C.38.238/B.2 — Tutun brut — Spania), în măsura în care vizează Trans Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd.
2. Respinge acțiunea cu privire la restul capetelor de cerere.
3. Alliance One International, Inc., Standard Commercial Tobacco Co., Inc. și Trans Continental Leaf Tobacco suportă două treimi din propriile cheltuieli de judecată și două treimi din cheltuielile de judecată efectuate de Comisie, iar Comisia suportă o treime din propriile cheltuieli de judecată și o treime din cheltuielile de judecată efectuate de reclamante.

⁽¹⁾ JO C 82, 2.4.2005.

Hotărârea Tribunalului din 28 octombrie 2010 — Spania/Comisia

(Cauza T-227/07) ⁽¹⁾

(„FEOGA — secțiunea «Garantare» — Cheltuieli excluse de la finanțarea comunitară — Ajutoare pentru producție destinate întreprinderilor de prelucrare a tomatelor — Controale inopinate în perioadele adecvate — Proporționalitate”)

(2010/C 346/76)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Regatul Spaniei (reprezentanți: M. Muñoz Pérez, abogado del Estado)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial, T. van Rijn, ulterior, F. Jimeno Fernández, agenți)

Obiectul

Cerere de anularea parțială a Deciziei 2007/243/CE a Comisiei din 18 aprilie 2007 privind excluderea de la finanțarea comunitară a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în temeiul Fondului European de Orientare și Garantare Agricolă (FEOGA), secțiunea „Garantare” (JO L 106, p. 55)

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Regatul Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 211, 8.9.2007.

Hotărârea Tribunalului din 26 octombrie 2010 — Germania/Comisia

(Cauza T-236/07) ⁽¹⁾

[„FEOGA — Secțiunea Garantare — Închiderea conturilor — Exercițiul 2006 — Data de aplicare a articolului 32 alineatul (5) primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 — Forța obligatorie a unei declarații unilaterale a Comisiei anexate la procesul-verbal al unei reuniuni Coreper”]

(2010/C 346/77)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Republica Federală Germania (reprezentanți: inițial M. Lumma și J. Möller, ulterior J. Möller și N. Graf Vitzthum, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentant: F. Erlbacher, agent)

Obiectul

Anularea parțială a Deciziei C (2007) 1901 final a Comisiei din 27 aprilie 2007 privind închiderea conturilor agențiilor de plată ale statelor membre referitoare la cheltuielile finanțate de Fondul European de Orientare și Garantare Agricolă (FEOGA), secțiunea Garantare, pentru exercițiul financiar 2006 (JO L 122, p. 51)

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. *Obligă Republica Federală Germania la plata cheltuielilor de judecată.*

(¹) JO C 211, 8.9.2007.

Hotărârea Tribunalului din 26 octombrie 2010 — CNOP și CCG/Comisia Europeană

(Cauza T-23/09) (¹)

[„**Concurență — Procedură administrativă — Decizie prin care se dispune o inspecție — Articolul 20 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 — Lipsa personalității juridice a unui destinatar — Obligația de motivare — Noțiunile de întreprindere și de asociație de întreprinderi**”]

(2010/C 346/78)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Conseil national de l'Ordre des pharmaciens (CNOP) (Paris, Franța) și Conseil central de la section G de l'Ordre national des pharmaciens (CCG) (Paris) (reprezentanți: inițial, Y. R. Guillou, H. Speyart van Woerden, T. Verstraeten și C. van Sasse van Ysselt, ulterior, Y. R. Guillou, L. Defalque și C. Robert, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Bouquet și É. Gippini Fournier, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C(2008) 6494 a Comisiei din 29 octombrie 2008 în cazul COMP/39510, prin care s-a dispus ca Ordre national des pharmaciens (ONP), CNOP și CCG să se supună unei inspecții conform articolului 20 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 [CE] și 82 [CE] (JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167)

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. *Obligă Conseil national de l'Ordre des pharmaciens (CNOP) și Conseil central de la section G de l'Ordre national des pharmaciens (CCG) la plata cheltuielilor de judecată.*

(¹) JO C 55, 7.3.2009.

Hotărârea Tribunalului din 27 octombrie 2010 — Reali/Comisia

(Cauza T-65/09 P) (¹)

[„**Recurs — Funcție publică — Agenți contractuali — Recrutare — Încadrare în grad — Experiență profesională — Diplomă — Echivalență**”]

(2010/C 346/79)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Enzo Reali (Florența, Italia) (reprezentant: S. Pappas)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și B. Eggers, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a doua) din 11 decembrie 2008, Reali/Comisia (F-136/06, nepublicată încă în Repertoriu), prin care se urmărește anularea acestei hotărâri

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. *Domnul Enzo Reali suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană în cadrul prezentei proceduri.*

(¹) JO C 102, 1.5.2009.

Hotărârea Tribunalului din 28 octombrie 2010 — Farmeco/OAPI — Allergan (BOTUMAX)

(Cauza T-131/09) (¹)

[„**Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale BOTUMAX — Mărci comunitare verbale și figurative anterioare BOTOX — Motive relative de refuz — Risc de confuzie — Atingere adusă renumelui — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) și articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) și articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]**”]

(2010/C 346/80)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Farmeco AE Dermokallyntika (Atena, Grecia) (reprezentant: N. Lyperis, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI: Allergan, Inc. (Irvine, California, Statele Unite)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 2 februarie 2009 (cauza R 60/2008-4) privind o procedură de opoziție între Allergan Inc. și Farmeco AE Dermokallyntika

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Farmeco AE Dermokallyntika la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 129, 6.6.2009.

Hotărârea Tribunalului din 27 octombrie 2010 — Michalakopoulou Ktimatiki Touristiki AE/OAPI — Free (FREE)

(Cauza T-365/09) (¹)

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale FREE — Marcă națională verbală anterioară FREE și marcă națională figurativă anterioară free LA LIBERTÉ N'A PAS DE PRIX — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2010/C 346/81)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Michalakopoulou Ktimatiki Touristiki AE (Atena, Grecia) (reprezențanți: K. Papadiamantis și A. Koliiothomas, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Free SAS (Paris, Franța) (reprezentant: Y. Coursin, avocat)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 11 iunie 2009 (cauza R 1346/2008-1) privind o procedură de opoziție între Free SAS și Eidikes Ekdoseis AE.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Michalakopoulou Ktimatiki Touristiki AE să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de

Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) și de Free SAS în cursul procedurii din fața Tribunalului.

(¹) JO C 267, 7.11.2009.

Ordonanța Tribunalului din 28 octombrie 2010 — Marcuccio/Comisia

(Cauza T-32/09 P) (¹)

(„Recurs — Funcție publică — Funcționari — Procedură precontencioasă — Recurs în mod vădit nefondat — Recurs incident limitat la cheltuielile de judecată”)

(2010/C 346/82)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurent: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (reprezentant: G. Cipressa, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană (reprezențanți: J. Currall și C. Berardis-Kayser, agenți, asistați de A. dal Ferro, avocat)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Ordonanței Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera întâi) din 4 noiembrie 2008, Marcuccio/Comisia (F-18/07, nepublicată în Repertoriu), prin care se urmărește anularea acestei ordonanțe

Dispozitivul

1. Respinge recursul ca fiind în mod vădit nefondat.
2. Recursul incident este respins ca fiind în mod vădit inadmisibil.
3. Îl obligă pe domnul Luigi Marcuccio să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile efectuate de Comisie în cadrul recursului.
4. Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată aferente recursului incident.

(¹) JO C 69, 21.3.2009.

Ordonanța Tribunalului din 18 octombrie 2010 — Marcuccio/Comisia

(Cauza T-515/09 P) (¹)

(„Recurs — Funcție publică — Funcționari — Refuz al unei instituții de a traduce o decizie — Recurs în parte în mod vădit inadmisibil și în parte în mod vădit nefondat”)

(2010/C 346/83)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurent: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (reprezentant: G. Cipressa, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și C. Berardis-Kayser, agenți, asistați de A. Dal Ferro, avocat)

Obiectul

Recurs introdus împotriva Ordonanței Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera întâi) din 7 octombrie 2009, Marcuccio/Comisia (F-3/08, nepublicată încă în Repertoriu), prin care se urmărește anularea acestei ordonanțe

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Domnul Luigi Marcuccio suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană în cadrul prezentei proceduri.

(¹) JO C 51, 27.2.2010.

Ordonanța Tribunalului din 18 octombrie 2010 — Marcuccio/Comisia

(Cauza T-516/09 P) (¹)

(„Recurs — Funcție publică — Funcționari — Respingere a unei cereri de anchetă — Refuz al unei instituții de a traduce o decizie — Recurs în parte în mod vădit inadmisibil și în parte în mod vădit nefondat”)

(2010/C 346/84)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurent: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (reprezentant: G. Cipressa, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și C. Berardis-Kayser, agenți, asistați de A. Dal Ferro, avocat)

Obiectul

Recurs introdus împotriva Ordonanței Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera întâi) din 7 octombrie 2009, Marcuccio/Comisia (F-122/07, nepublicată încă în Repertoriu), prin care se urmărește anularea acestei ordonanțe

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Domnul Luigi Marcuccio suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană în cadrul prezentei proceduri.

(¹) JO C 51, 27.2.2010.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 25 octombrie 2010 — Inuit Tapiriit Kanatami și alții/Parlamentul European și Consiliul

(Cauza T-18/10 R II)

[„Măsuri provizorii — Regulamentul (CE) nr. 1007/2009 — Comerț cu produse derivate din focă — Interdicție de import și de vânzare — Excepție în favoarea comunităților inuite — Altă cerere de suspendare a executării — Fapte noi — Lipsa urgenței”]

(2010/C 346/85)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: Inuit Tapiriit Kanatami (Ottawa, Canada), Nativak Hunters and Trappers Association (Qikiqtarjuaq, Canada), Pangnirtung Hunters' and Trappers' Association (Pangnirtung, Canada), Jaypootie Moesiesie (Qikiqtarjuaq), Allen Kooneeliusie (Qikiqtarjuaq), Toomasie Newkingnak (Qikiqtarjuaq), David Kuptana (Ulukhaktok, Canada), Karliin Aariak (Iqaluit, Canada), Canadian Seal Marketing Group (Québec, Canada), Ta Ma Su Seal Products (Cap-aux-Meules, Canada), Fur Institute of Canada (Ottawa), NuTan Furs, Inc. (Catalina, Canada), GC Rieber Skinn AS (Bergen, Norvegia), Inuit Circumpolar Conference Greenland (ICC) (Nuuk, Groenlanda, Danemarca), Johannes Egede (Nuuk), Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK) (Nuuk) (reprezentanți: J. Bouckaert și H. Viaene, avocați)

Pârâți: Parlamentul European (reprezentanți: I. Anagnostopoulou și L. Visaggio, agenți) și Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Moore și K. Michoel, agenți)

Interveniente în susținerea pârâților: Comisia Europeană (É. White, P. Oliver și K. Mifsud-Bonnici, agenți) și Regatul Țărilor de Jos (C. Wissels, Y. de Vries, J. Langer și M. Noort, agenți)

Obiectul

Cerere de suspendare a executării Regulamentului (CE) nr. 1007/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind comerțul cu produse derivate din focă (JO L 286, p. 36)

Dispozitivul

1. Respinge cererea de măsuri provizorii.
2. Revocă Ordonanța președintelui Tribunalului din 19 august 2010, Inuit Tapiriit Kanatami și alții/Parlamentul și Consiliul (T-18/10 R II, nepublicată în Repertoriu).
3. Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 25 octombrie 2010 — Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro/Comisia

(Cauza T-353/10 R)

(„Măsuri provizorii — Contribuție financiară — Notă de debit pentru recuperarea unei contribuții financiare — Cerere de suspendare a executării — Nerespectarea cerințelor de formă — Inadmisibilitate”)

(2010/C 346/86)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro AE (Atena, Grecia) (reprezentant: E. Tzannini, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentați: D. Triantafyllou și A. Sauka, agenți)

Obiectul

Cerere de suspendare a executării unei note de debit emise de Comisie la 22 iulie 2010 pentru recuperarea sumei de 109 415,20 euro, plătită în cadrul unei contribuții financiare în sprijinul unui proiect de cercetări medicale

Dispozitivul

1. Respinge cererea de măsuri provizorii.
2. Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Acțiune introdusă la 17 septembrie 2010 — IEM ERGA — EREVNES MELETES PERIVALLONTOS & CHOROTAXIAS/Comisia

(Cauza T-435/10)

(2010/C 346/87)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: IEM ERGA — EREVNES MELETES PERIVAL-LONTOS & CHOROTAXIAS A.E. (Atena, Grecia) (reprezentant: N. Sofokleous, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea actului preparatoriu din 7 mai 2010 al Direcției generale „Cercetare” din cadrul Comisiei Europene prin care se notifică reclamantei decizia de adoptare în privința sa a unei somații de plată;

— Anularea somației de plată nr. 3241004968 (notă de debit) a Comisiei Europene;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În cadrul prezentei acțiuni, reclamanta solicită anularea actului preparatoriu din 7 mai 2010 al Direcției generale „Cercetare” din cadrul Comisiei Europene prin care se notifică reclamantei decizia de adoptare în privința sa a unei somații de plată precum și anularea somației de plată (notă de debit) nr. 3241004968 a Comisiei Europene din 14 iulie 2010 adoptată pe baza contractului FAIR-CT98-9544.

În susținerea argumentelor sale, reclamanta invocă următoarele motive:

— lipsa de bază legală și necompetența, în măsura în care actele atacate, adoptate în cadrul contractului FAIR-CT98-9544, sunt acte administrative adoptate în absența unui temei legal și a competenței întrucât acest contract care, potrivit articolului 10, este guvernat exclusiv de legislația elenă, nu conferă Comisiei dreptul de a determina în mod unilateral și de a recupera în mod autonom sumele care rezultă din acesta;

— lipsa unei motivări legale, absența probelor și respingerea argumentelor Comisiei în măsura în care, astfel cum rezultă din Hotărârea pronunțată de Tribunal în cauza T-7/05 și din facturile emise de reclamantă pentru prestările de servicii furnizate, sumele pe care le-a obținut de la societatea „Parthenon A.E.”, în temeiul acestor facturi, reprezentau o parte din remunerarea sa pentru prestarea serviciilor descrise acolo iar nu un avans din subvenția pe care societatea „Parthenon A.E.” o primise din partea Comisiei în calitatea sa de reprezentantă a reclamantei;

— motivare contradictorie a actelor atacate;

— lipsa unei motivări legale și absența probelor, în măsura în care argumentele Comisiei, prin care aceasta justifică actele atacate, nu sunt dovedite nici prin motivarea Hotărârii pronunțate de Tribunal în cauza T-7/05, Comisia/Parthenon A.E., nici prin facturile și celelalte elemente de probă prezentate.

Acțiune introdusă la 17 septembrie 2010 — Dow AgroSciences și Dintec Agroquímica — Produtos Químicos/Comisia

(Cauza T-446/10)

(2010/C 346/88)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Dow AgroSciences Ltd (Hitchin, Regatul Unit) și Dintec Agroquímica — Produtos Químicos, Lda (Funchal, Portugalia) (reprezentați: K. Van Maldegem și C. Mereu, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- Declararea acțiunii ca fiind admisibilă și întemeiată;
- anularea Deciziei 2010/355/UE;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată;
- dispunerea oricărei alte măsuri care ar fi considerată necesară pentru soluționarea echitabilă a cauzei.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul acțiunii formulate, reclamantele solicită anularea Deciziei 2010/355/UE a Comisiei din 25 iunie 2010 privind neinclusiunea trifluralinului în anexa I la Directiva 91/414/CEE a Consiliului ⁽¹⁾.

Reclamantele invocă două motive în susținerea pretențiilor formulate.

În primul rând, reclamantele susțin că decizia atacată este nelegală întrucât este bazată pe o decizie nelegală și există numai în temeiul acesteia din urmă. Această altă decizie ⁽²⁾, 2007/629/CE ⁽³⁾, reprezintă decizia inițială de neinclusiune a trifluralinului care a fost adoptată în urma reexaminării acestei substanțe în temeiul articolului 8 alineatul (2) din Directiva 91/414 ⁽⁴⁾. În cazul în care Decizia 2007/629/CE nu ar fi fost adoptată nelegal, decizia atacată nu ar fi existat.

În al doilea rând, reclamantele susțin că actul atacat este el însuși nelegal din motive autonome. Acestea susțin că Comisia a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a justificat actul atacat invocând existența unor preocupări în ceea ce privește:

- potențialul pentru transportul pe distanțe mari; în această privință, reclamantele susțin că Comisia nu a luat în considerare anumite date (lipsa unei justificări științifice) și a încălcat principiul bunei administrări și dreptul la apărare. În plus, abordarea Comisiei în ceea ce privește transportul pe distanțe mari este, în opinia reclamantelor, discriminatorie și disproporționată;
- toxicitatea pentru pești; în această privință, potrivit reclamantelor, concluzia Comisiei nu este susținută de justificările științifice. În plus, în opinia acestora, actul contestat este disproporționat în ceea ce privește modul în care abordează motivul de preocupare invocat referitor la toxicitatea cronică.

⁽¹⁾ Notificată cu numărul C(2010) 4199, JO L 160, p. 30.

⁽²⁾ Contestată de reclamante în cadrul cauzei C-475/07, Dow AgroSciences și alții/Comisia (JO 2008, C 51, p. 54).

⁽³⁾ Decizia Comisiei din 20 septembrie 2007 privind neinclusiunea trifluralinului în anexa I la Directiva 91/414/CEE a Consiliului și retragerea autorizațiilor pentru produsele de protecție a plantelor care conțin această substanță [notificată cu numărul C(2007) 4282] (JO L 255, p. 42).

⁽⁴⁾ Directiva 91/414/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 privind introducerea pe piață a produselor de uz fitosanitar, JO L 230, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 10, p. 30.

Acțiune introdusă la 21 septembrie 2010 — Evropaiki Dynamiki/Curtea de Justiție

(Cauza T-447/10)

(2010/C 346/89)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atena, Grecia) (reprezentanți: N. Korogiannakis și M. Dermizakis, avocați)

Pârâtă: Curtea de Justiție

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei pârâtei de respingere a ofertelor reclamantei, depuse în urma cererii de ofertă deschisă CJ 7/09 „Contracte de achiziții publice pentru furnizarea de servicii de tehnologie a informației” ⁽¹⁾, precum și a tuturor deciziilor aferente ulterioare ale pârâtei, inclusiv cea de atribuire a respectivelor contracte ofertanților câștigători;
- obligarea pârâtei la repararea prejudiciului suferit ca urmare a procedurii de atribuire în discuție în valoare de 5 000 000 EUR;
- obligarea pârâtei la plata sumei de 500 000 EUR cu titlu de reparare a prejudiciului suferit de reclamantă prin pierderea unei oportunități și prin atingerea adusă reputației și credibilității sale;
- obligarea Curții de Justiție la plata cheltuielilor de judecată și a altor cheltuieli efectuate în legătură cu prezenta cerere, chiar în caz de respingere.

Motivele și principalele argumente

În prezenta cauză, reclamanta solicită anularea deciziei pârâtei din 12 iulie 2010 de respingere a ofertelor sale prezentate în urma cererii de ofertă deschisă CJ 7/09 privind servicii de tehnologie a informației și de atribuire a contractelor ofertanților câștigători. Reclamanta solicită de asemenea despăgubiri pentru prejudiciul pretins suferit ca urmare a procedurii de atribuire.

În susținerea cererii, reclamanta invocă următoarele motive.

În primul rând, reclamanta invocă faptul că autoritatea contractantă a încălcat principiul nediscriminării ofertanților candidați din moment ce mai mulți ofertanți câștigători nu au întrunit criteriile de excludere și astfel s-au încălcat articolele 93 și 94 din Regulamentul financiar ⁽²⁾, articolul 133 din normele de aplicare, precum și principiul bunei administrări.

Mai mult, reclamanta susține că pârâta a încălcat articolul 100 alineatul (2) din Regulamentul financiar în ceea ce privește ambele loturi, mai precis obligația de motivare prin faptul că a refuzat să ofere reclamantei o justificare sau o explicație suficientă. În particular, caracteristicile și avantajele relative ale ofertantului selectat nu au fost precizate în mod adecvat. Au existat doar o simplă notare tehnică aplicată pe oferta reclamantei în funcție de fiecare criteriu, precum și formulări vagi, în timp ce cu privire la oferta câștigătoare s-a menționat numai faptul că oferta acestora a fost considerată de mai bună calitate.

În al treilea rând, reclamanta susține că pârâta nu a asigurat un tratament corect tuturor ofertanților atunci când i-a invitat să viziteze localurile sale, întrucât acest lucru nu le-a permis să concureze în mod corect împotriva ofertantului care a câștigat în cele din urmă această procedură de cerere de ofertă.

În sfârșit, reclamanta susține că pârâta a încălcat articolul 97 din Regulamentul financiar și articolul 138 din normele de aplicare prin faptul că a utilizat alte criterii decât cele permise de articolul 138 din Regulamentul financiar și că a prelucrat date care nu au fost propuse de reclamanta însăși pentru licitație și prin faptul că a amestecat criteriile de selecție și de atribuire și nu a utilizat criteriile referitoare la avantajul economic al ofertei.

⁽¹⁾ JO 2009/S 217-312293.

⁽²⁾ Regulamentul (CE, Euratom) al Consiliului nr. 1605/2002 din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO L 248, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 198).

A acțiune introdusă la 20 septembrie 2010 — ClientEarth și alții/Comisia

(Cauza T-449/10)

(2010/C 346/90)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: ClientEarth (Londra, Regatul Unit), Transport & Environment (Bruxelles, Belgia), European Environmental Bureau (Bruxelles, Belgia) și BirdLife International (Cambridge, Regatul Unit) (reprezentant: S. Hockman, QC)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantelor

— Anularea deciziei contestate din 20 iulie 2010 cuprinzând un răspuns negativ, în sensul articolului 8 alineatul (3) din

Regulamentul nr. 1049/2001 ⁽¹⁾, prin care Comisia a refuzat accesul reclamanților la anumite documente care conțin informații din domeniul mediului;

— obligarea Comisiei de a acorda, fără întârziere și omisiuni, accesul la toate documentele solicitate, identificate în cererea din 2 aprilie 2010 și în cererea de confirmare din 8 iunie 2010, dacă acestea nu sunt protejate în temeiul uneia dintre excepțiile absolute prevăzute la articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001, și

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată în temeiul articolului 87 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, inclusiv a celor efectuate de eventualii intervenienți.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul prezentei acțiuni, reclamantele solicită, în temeiul articolului 263 TFUE, anularea deciziei implicite a Comisiei de respingere a cererii reclamanților de acordare a accesului la anumite documente care conțin informații referitoare la mediu privind emisiile de gaze cu efect de seră ce rezultă din producția de biocarburanți, redactate de Comisie sau aflate în posesia acesteia în cadrul elaborării raportului prevăzut la articolul 19 alineatul (6) din Directiva 2009/28/CE ⁽²⁾.

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă următoarele motive.

În primul rând, acestea susțin că Comisia a încălcat articolul 7 alineatul (3) și articolul 8 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât nu a motivat în mod amănunțit cererile de prelungire a termenului din 27 aprilie 2010 și din 29 iunie 2010.

În al doilea rând, reclamantele susțin că Comisia a încălcat articolul 7 alineatul (1) și articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât nu a motivat în mod detaliat motivele pentru care nu s-a acordat accesul pentru fiecare document în parte. La 20 iulie 2010, dată la care expira termenul prevăzut de regulament, Comisia a refuzat să acorde accesul la documentele solicitate și a omis să detalieze motivele pentru care a refuzat accesul la acestea, astfel cum impune regulamentul și jurisprudența.

În al treilea rând, reclamantele susțin că pârâta a încălcat articolul 4 din Regulamentul nr. 1049/2001 întrucât nu a efectuat o examinare concretă și individualizată a conținutului fiecărui document. Comisia nu a efectuat și nu a făcut publică, nici la 20 iulie 2010, data la care expira termenul prevăzut de regulament, nici anterior acestei date, o analiză concretă și individualizată și nu a stabilit dacă toate documentele sau o parte dintre acestea intră în domeniul de aplicare al vreunei excepții de la regula generală potrivit căreia toate documentele trebuie să fie accesibile publicului.

În al patrulea rând, acestea afirmă că Comisia a încălcat articolele 7 și 8 din Regulamentul nr. 1049/2001 și articolul 6 din Regulamentul nr. 1367/2006 ⁽³⁾, întrucât nu și-a îndeplinit obligațiile legale în timpul etapelor procedurii administrative. Reclamantele susțin că Comisia a omis să acorde accesul la documente sau să invoce excepții care să justifice refuzul accesului la acestea.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

⁽²⁾ Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE (JO L 140, p. 16).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (JO L 264, p. 13, Ediție specială, 15/vol. 17, p. 126).

A acțiune introdusă la 1 octombrie 2010 — Timab Industries și CFPR/Comisia

(Cauza T-456/10)

(2010/C 346/91)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: Timab Industries (Dinard, Franța) și Cie financière et de participations Roullier (CFPR) (Saint-Malo, Franța) (reprezentant: N. Lenoir, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantelor

- cu titlu principal, anularea deciziei;
- cu titlu subsidiar, anularea articolului 1 din decizie în măsura în care afirmă că CFPR și Timab au participat la practicile referitoare la condițiile de vânzare și la un sistem de compensare;
- în orice caz, modificarea articolului 2 din decizie și reducerea substanțială a amenzii impuse CFPR și Timab în solidar;
- obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantele solicită, cu titlu principal, anularea Deciziei C(2010) 5001 final a Comisiei din 20 iulie 2010 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind Spațiul Economic European (denumit în continuare „SEE”) (cazul COMP/38.866 — Fosfați pentru hrana animalelor) referitoare la o înțelegere pe piața

europeană a fosfaților pentru hrana animalelor, având ca obiect atribuirea unor cote de vânzare, coordonarea prețurilor și a condițiilor de vânzare și schimbul de informații comerciale sensibile.

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă opt motive întemeiate pe:

- încălcarea dreptului la apărare, a principiilor încrederii legitime și bune administrări și a Regulamentului nr. 773/2004 ⁽¹⁾, precum și a Comunicării privind desfășurarea procedurilor de tranzație ⁽²⁾ ca urmare a faptului că reclamatele au fost penalizate pentru că s-au retras din discuțiile derulate în vederea încheierii unei tranzacții în temeiul articolului 10a din Regulamentul nr. 773/2004, în măsura în care amenda probabilă pe care ar fi stabilit-o Comisia cu ocazia discuțiilor cu privire la tranzație ar fi fost ulterior majorată cu 25 %, deși, pe de o parte, amenda probabilă nu ar fi trebuit să fie majorată cu mai mult de 10 % în urma renunțării la procedura de tranzație, iar, pe de altă parte, durata încălcării ar fi fost redusă cu 60 %;
- caracterul insuficient și contradictoriu al motivării și o încălcare a dreptului la apărare și a sarcinii probei, în măsura în care au fost imputate reclamantelor practici la care nu au participat, deși Comisia nu deținea probe ale unei astfel de participări;
- încălcarea principiului neretroactivității legii represive mai severe și încălcarea principiilor încrederii legitime, egalității de tratament și securității juridice, întrucât cuantumul amenzii a fost stabilit în temeiul Liniilor directoare din 2006 ⁽³⁾, cu toate că încălcarea imputată a avut loc înainte de publicarea liniilor directoare menționate; această aplicare retroactivă a liniilor directoare din 2006 ar fi majorat cuantumul amenzii;
- încălcarea articolului 23 din Regulamentul nr. 1/2003 ⁽⁴⁾, a principiilor proporționalității, individualizării pedepselor și egalității de tratament, având în vedere că amenda impusă nu reflectă nici durata, nici gravitatea practicilor;
- o eroare vădită de apreciere a gravității practicilor reproșate reclamantelor și încălcarea principiilor egalității de tratament, proporționalității și individualizării pedepselor la stabilirea cuantumului de bază, întrucât Comisia nu a luat în considerare lipsa unor efecte semnificative ale încălcării și faptul că Timab ar fi participat la înțelegere într-o măsură mai redusă decât ceilalți participanți;
- o eroare de apreciere și încălcarea principiilor individualizării pedepselor și egalității de tratament prin faptul că reclamantelor le-a fost refuzată orice circumstanță atenuantă în pofida dependenței lor de unul dintre ceilalți participanți și a comportamentului concurențial al Timab;
- încălcarea dreptului la apărare, a principiului egalității de tratament și a comunicării privind clemența ⁽⁵⁾, în măsura în care reducerea amenzii care a fost acordată reclamantelor în temeiul clemenței cu ocazia discuțiilor cu privire la tranzație ar fi fost redusă în mod considerabil după ce reclamatele s-au retras de la discuțiile menționate;

— o eroare vădită de apreciere a capacității contributive a reclamantelor, fără a se ține seama nici de împrejurările excepționale rezultate din criza survenită în agricultura europeană, nici de constrângerile economice și sociale specifice reclamantelor.

- (¹) Regulamentul (CE) nr. 773/2004 al Comisiei din 7 aprilie 2004 privind desfășurarea procedurilor puse în aplicare de Comisie în temeiul articolelor [101 TFUE] și [102 TFUE] (JO L 123, p. 18, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 242).
- (²) Comunicare a Comisiei privind desfășurarea procedurilor de tranzacție în vederea adoptării de decizii în temeiul articolelor 7 și 23 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului în cazurile privind cartelurile (JO 2008, C 167, p. 1).
- (³) Orientări privind calcularea amenzilor aplicate în temeiul articolului 23 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 (JO C 210, p. 2, Ediție specială, 08/vol. 4, p. 264).
- (⁴) Regulamentul (CE) al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele [101 TFUE] și [102 TFUE] (JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167).
- (⁵) Comunicarea Comisiei privind imunitatea la amenzi și reducerea cuantumului amenzilor în cauzele referitoare la înțelegeri (JO 2002, C 45, p. 3).

Acțiune introdusă la 26 septembrie 2010 — Evropaiki Dynamiki/Comisia Europeană

(Cauza T-457/10)

(2010/C 346/92)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atena, Grecia) (reprezentanți: N. Korogiannakis și M. Dermitzakis, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

— Anularea deciziei DIGIT de selectare a ofertei reclamantei, depusă în urma cererii de ofertă deschisă DIGIT/R2/PO/2009/045 „External service provision for development, studies and information systems” (JO 2009/S 198-283663) pentru lotul 2 „Off-site development projects”, pentru atribuirea contractului de achiziții sus-menționat drept a treia ofertă în sistemul cascadă de achiziții, iar nu drept prima ofertă, și anularea tuturor deciziilor aferente ale DIGIT, inclusiv cea de atribuire a contractului ofertanților câștigători;

— obligarea DIGIT la plata daunelor suferite de reclamantă ca urmare a procedurii de licitație în discuție în valoare de 30 000 000 EUR pentru lotul 2 și la plata sumei de 3 000 000 EUR cu titlu de daune pentru pierderea unei oportunități și pentru atingerea adusă reputației și credibilității sale;

— obligarea DIGIT la plata cheltuielilor de judecată și a altor cheltuieli efectuate în legătură cu prezenta cerere, chiar în caz de respingere.

Motivele și principalele argumente

În prezenta cauză, reclamanta solicită anularea deciziei pârâtei din 16 iulie 2010 de selectare a ofertei sale în procedura de cerere de ofertă DIGIT/R2/PO/2009/045 „External service provision for development, studies and information systems” (¹) pentru Lotul 2 „Off-site development projects”, drept a treia ofertă în sistemul cascadă de achiziții, iar nu drept prima ofertă, și anularea tuturor deciziilor aferente ale pârâtei, inclusiv cea de atribuire a contractelor menționate primului și celui de al doilea ofertant. Reclamanta mai solicită despăgubiri pentru daunele pretins suferite ca urmare a procedurii de licitație.

În susținerea cererii, reclamanta invocă următoarele motive:

În primul rând, reclamanta invocă încălcarea de către Comisie a articolelor 93 și 94 din Regulamentul financiar (²) și a principiilor bunei administrări și transparenței, precum și a articolelor 106 și 107 din Regulamentul financiar, întrucât mai mulți membri ai consorțiului câștigător nu au întrunit criteriile de excludere, în condițiile în care aceștia nu ar fi respectat unele contracte anterioare, iar un membru al consorțiului câștigător a fost implicat în acte de fraudă, de corupție și de dare și luare de mită, iar mai mulți membri ai consorțiului câștigător au folosit subcontractori cu sediul în state care nu au aderat la WTO/AGP.

Mai mult, reclamanta susține că s-au încălcat principiile bunei administrări și egalității de tratament, precum și articolele 89 și 98 din Regulamentul financiar și articolul 145 din normele de aplicare, întrucât a existat un conflict de interese în privința mai multor evaluatori.

Reclamanta invocă de asemenea aplicarea unor criterii neclare și inconstante pe durata evaluării, încălcându-se astfel articolul 97 din Regulamentul financiar și articolul 138 din normele de aplicare.

În sfârșit, reclamanta arată că autoritatea contractantă nu a dezvăluit avantajele ofertantului câștigător și a săvârșit mai multe erori vădite de evaluare la momentul evaluării atât a ofertei sale, cât și a ofertei consorțiului câștigător. În opinia reclamantei, autoritatea contractantă a făcut de asemenea comentarii vagi și nefondate în raportul de evaluare, încălcându-și astfel obligația de motivare.

(¹) JO 2009/S 198-283663.

(²) Regulamentul (CE, Euratom) al Consiliului nr. 1605/2002 din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO L 248, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 198).

Acțiune introdusă la 26 septembrie 2010 — Evropaiki Dynamiki/Comisia

(Cauza T-474/10)

(2010/C 346/93)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atena, Grecia) (reprezentanți: N. Korogiannakis și M. Dermitzakis, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei:

- Anularea deciziei DIGIT de: (a) selectare a ofertei reclamantei prezentată ca urmare a cererii de ofertă publică DIGIT/R2/PO/2009/45 „Prestare de servicii externe de dezvoltare, cercetare și suport pentru sisteme informatice” (JO 2009/S 198-283663), pentru lotul 1A, în calitate de al doilea ofertant în mecanismul în cascadă; (b) selectare a ofertei prezentate de reclamantă în răspuns la cererea de ofertă publică menționată pentru lotul 1B, în calitate de al treilea ofertant în mecanismul în cascadă; (c) selectare a ofertei prezentate de reclamantă în răspuns la cererea de ofertă publică menționată pentru lotul 1C, în calitate de al doilea ofertant în mecanismul în cascadă; (d) selectare a ofertei prezentate de reclamantă în răspuns la cererea de ofertă publică menționată pentru lotul 3, în calitate de al treilea ofertant în mecanismul în cascadă, în loc de a fi fost selectat în calitate de prim ofertant pentru toate loturile, după cum a fost comunicat reclamantei prin patru scrisori separate (câte una pentru fiecare lot) din 16 iulie 2010, precum și a tuturor deciziilor conexe ale DIGIT, inclusiv a celor prin care s-a decis să se atribuie contractele în cauză primului și celui de al doilea ofertant în cascadă;
- obligarea DIGIT la plata de despăgubiri pentru prejudiciile suferite în cadrul procedurii în cauză, în valoare de 242 000 000 EUR (122 000 000 EUR pentru lotul 1A, 40 000 000 EUR pentru lotul 1B, 30 000 000 EUR pentru lotul 1C și 50 000 000 EUR pentru lotul 3), precum și a sumei de 24 200 000 EUR cu titlu de despăgubiri pentru *damnum emergens* și de daune morale pentru atingerea adusă credibilității și reputației sale;
- obligarea DIGIT la plata cheltuielilor de judecată și a altor cheltuieli efectuate în legătură cu formularea acțiunii, chiar și în cazul în care prezenta acțiune este respinsă.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune, reclamanta solicită anularea deciziei emise de pârâtă la 16 iulie 2010 prin care aceasta a selectat oferta reclamantei în contextul cererii de ofertă DIGIT/R2/PO/2009/45 „Prestare de servicii externe de dezvoltare, cercetare și suport pentru sisteme informatice” ⁽¹⁾ pentru loturile 1A, 1B, 1C și 3, în calitate de al doilea sau al treilea ofertant în cadrul mecanismului în cascadă, iar nu în calitate de prim ofertant, precum și anularea tuturor deciziilor conexe ale DIGIT, inclusiv a celor

prin care s-a decis să se atribuie contractele în cauză primului și celui de al doilea ofertant în cascadă. Reclamanta solicită și repararea prejudiciilor pe care pretinde că le-a suferit ca urmare a procedurii de atribuire a contractului.

În susținerea cererii, reclamanta prezintă următoarele argumente:

În primul rând, potrivit reclamantei, Comisia a încălcat articolele 39 și 94 din Regulamentul financiar ⁽²⁾ și principiile bunei administrări și transparenței, precum și articolele 106 și 107 din Regulamentul financiar, întrucât o serie de membri ai consorțiului declarat câștigător nu îndeplineau criteriile de excludere, deoarece ar fi trebuit să se constate că au încălcat în mod grav condițiile impuse prin contracte anterioare, iar unul dintre aceștia se face vinovat de desfășurarea de activități frauduloase, de corupție și de dare de mită, în timp ce o serie de alți membri din cadrul consorțiilor declarate câștigătoare fac apel la subcontractanți din state nemembre OMC sau ale Comitetului guvernamental privind achizițiile publice.

În plus, reclamanta arată că au fost încălcate principiul bunei administrări și principiul egalității de tratament, ca și articolele 98 și 99 din Regulamentul financiar și articolul 145 din Normele de aplicare ale acestuia, întrucât a existat conflict de interese în privința anumitor membri ai comitetului de evaluare.

Potrivit reclamantei, la evaluare au fost utilizate criterii de atribuire vagi și nelegale, fiind așadar încălcat articolul 97 din Regulamentul financiar și articolul 138 din Normele de aplicare ale acestuia.

În sfârșit, în opinia reclamantei autoritatea contractantă nu a dezvăluit avantajele relative ale ofertei declarate câștigătoare și a comis o serie de erori vădite de apreciere în evaluarea ofertei reclamantei, precum și a celei a consorțiilor declarate câștigătoare. Potrivit reclamantei, în cadrul raportului de evaluare autoritatea contractantă a inserat comentarii vagi și nemotivate.

⁽¹⁾ JO 2009/S 198-283663.

⁽²⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO L 248, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 198)

Acțiune introdusă la 9 octombrie 2010 — SE — Blusen Stenau/OAPI — SPORT EYBL & SPORTS EXPERTS (SE© SPORTS EQUIPMENT)

(Cauza T-477/10)

(2010/C 346/94)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: SE — Blusen Stenau GmbH (Gronau, Germania) (reprezentant: O. Bischof, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: SPORT EYBL & SPORTS EXPERTS GmbH (Wels, Austria)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 22 iulie 2010 în cauza R 1393/2009-1;
- obligarea părâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: SPORT EYBL & SPORTS EXPERTS GmbH.

Marca comunitară vizată: marca figurativă care conține elementul verbal „SE© SPORTS EQUIPMENT” pentru produse din clasele 18 și 25.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca verbală germană și înregistrarea internațională „SE” pentru produse din clasa 25, precum și mărcile verbale germane „SE So Easy” și „SE-Blusen” pentru produse din clasele 14, 18, 24 și 25.

Decizia diviziei de opoziție: admite în parte opoziția.

Decizia camerei de recurs: anulează decizia contestată și trimite cauza diviziei de opoziție pentru a fi reanalizată.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, întrucât mărcile în conflict ar fi identice și ar exista un risc de confuzie între ele.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

Acțiune introdusă la 4 octombrie 2010 — Département du Gers/Comisia

(Cauza T-478/10)

(2010/C 346/95)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Département du Gers (Auch, Franța) (reprezentanți: S. Mabile și J.-P. Mignard, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantului

- Anularea Deciziei 2010/419/UE a Comisiei Europene din 28 iulie 2010 de autorizare a introducerii pe piață a produselor care conțin, constau în sau sunt produse din porumb

modificat genetic Bt11 (SYN BTØ11-1) în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului;

- obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantul, un departament francez care dispune de o mare densitate agricolă prin cultivarea cu porumb a unor suprafețe importante, solicită anularea Deciziei 2010/419/UE a Comisiei de autorizare a introducerii pe piață a porumbului modificat genetic sau a produselor care conțin acest porumb.

În susținerea acțiunii sale, reclamantul invocă două motive întemeiate pe:

- o excepție de nelegalitate cu privire la Regulamentul (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind produsele alimentare și furajele modificate genetic ⁽¹⁾, în temeiul căruia a fost adoptată decizia atacată, întrucât:
 - Regulamentul nr. 1829/2003 ar încălca principiul echilibrului instituțional, în măsura în care i) Parlamentul European nu ar avea atribuții în cadrul procedurii de autorizare, în timp ce Comisia ar dispune de o competență prea importantă și ii) statele membre ar rămâne fără marjă de apreciere;
 - Regulamentul nr. 1829/2003 ar încălca principiul precauției, în măsura în care nu ar ține cont suficient de amenințările pentru sănătatea umană, pentru mediu, pentru agricultură și pentru creșterea animalelor pe care le-ar genera produsele alimentare și furajele modificate genetic;
 - Regulamentul nr. 1829/2003 ar încălca drepturile consumatorilor, pe de o parte prin faptul că nu prevede nicio măsură care să permită consumatorilor să fie informați că animalele pe care le consumă au fost hrănite cu OMG și, pe de altă parte, prin faptul că permite o informare esențial eronată cu privire la lipsa de OMG din produsele care conțin totuși OMG, dar într-o proporție mai mică de 0,9 %;
- nelegalitatea deciziei atacate:
 - pentru nemotivare care constituie o încălcare a normelor fundamentale de procedură, în măsura în care decizia Comisiei nu ar face decât să trimită la avizul Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară (denumită în continuare „EFSA”);
 - pentru neexercitarea competenței care constituie un abuz de procedură, prin refuzul Comisiei de a-și exercita puterea de apreciere;
 - pentru încălcarea principiului precauției, metodele de evaluare utilizate de EFSA fiind incomplete, iar evaluarea porumbului Bt11 fiind prea nesigură;

— pentru încălcarea drepturilor consumatorilor prin neetichetarea animalelor hrănite cu porumb Bt11, precum și prin lipsa de transparență a produselor care conțin mai puțin de 0,9 % porumb Bt11.

(¹) JO L 268, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 41, p. 3.

Acțiune introdusă la 4 octombrie 2010 — Département du Gers/Comisia

(Cauza T-479/10)

(2010/C 346/96)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Département du Gers (Auch, Franța) (reprezentanți: S. Mabile și J.-P. Mignard, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantului

- Anularea Deciziei 2010/420/UE a Comisiei Europene din 28 iulie 2010 de autorizare a introducerii pe piață a produselor care conțin, constau în sau sunt produse din porumb modificat genetic MON89034xNK603 (MON-89Ø34-3xMON-ØØ6Ø3-6) în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului;
- obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente invocate de reclamant sunt identice sau similare în esență cu cele invocate în cauza T-478/10, Département du Gers/Comisia.

Acțiune introdusă la 4 octombrie 2010 — Département du Gers/Comisia

(Cauza T-480/10)

(2010/C 346/97)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Département du Gers (Auch, Franța) (reprezentanți: S. Mabile și J.-P. Mignard, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantului

- Anularea Deciziei 2010/426/UE a Comisiei Europene de autorizare a introducerii pe piață a produselor care conțin,

constau în sau sunt produse din porumb modificat genetic Bt11xGA21 (SYN-BT Ø11-1xMON-ØØØ21-9) în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului;

- obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente invocate de reclamant sunt identice sau similare în esență cu cele invocate în cauza T-478/10, Département du Gers/Comisia.

Acțiune introdusă la 4 octombrie 2010 — Département du Gers/Comisia

(Cauza T-481/10)

(2010/C 346/98)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Département du Gers (Auch, Franța) (reprezentanți: S. Mabile și J.-P. Mignard, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantului

Anularea Deciziei 2010/429/UE a Comisiei Europene din 28 iulie 2010 de autorizare a introducerii pe piață a produselor care conțin, sunt compuse sau fabricate din porumb modificat genetic MON 88017 x MON 810 (MON-88Ø17-3 x MON-ØØ81Ø-6) în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului;

- obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente invocate de reclamant sunt identice sau similare în esență cu cele invocate în cauza T-478/10, Département du Gers/Comisia.

Acțiune introdusă la 4 octombrie 2010 — Département du Gers/Comisia

(Cauza T-482/10)

(2010/C 346/99)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Département du Gers (Auch, Franța) (reprezentanți: S. Mabile și J.-P. Mignard, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantului

- Anularea Deciziei 2010/432/UE a Comisiei Europene din 28 iulie 2010 de autorizare a introducerii pe piață a produselor care conțin, sunt compuse sau fabricate din porumb modificat genetic 1507x59122 (DAS-Ø15Ø7-1xDAS-59122-7), în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului;
- obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente invocate de reclamant sunt identice sau similare în esență cu cele invocate în cadrul cauzei T-478/10, Département du Gers/Comisia.

Acțiune introdusă la 13 octombrie 2010 — MIP Metro/OAPI — J.C. Ribeiro SGPS (MISS B)**(Cauza T-485/10)**

(2010/C 346/100)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: germana***Părțile**

Reclamantă: MIP METRO Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Germania) (reprezentanți: J.-C. Plate și R. Kaase, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: J.C. Ribeiro SGPS S.A. (Sta Maria de Feira, Portugalia)

Concluziile reclamantei

- Declararea ca fiind admisibilă a acțiunii formulate împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 5 august 2010 în cauza R 1526/2009-1, precum și a anexelor la aceasta;
- anularea deciziei atacate, în măsura în care se referă la opoziția formulată împotriva cererii de înregistrare a mărcii solicitate pentru produse din clasele 14 și 25, întrucât nu este conformă cu articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 privind marca comunitară;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în cadrul procedurii desfășurate în fața camerei de recurs.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: J.C. Ribeiro SGPS S.A.

Marca comunitară vizată: marca verbală „Miss B” pentru produse din clasele 14, 16, 18, 21, 25 și 28.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca verbală germană și internațională „Miss H.” pentru produse din clasele 6, 9, 14, 16, 18, 25 și 26, precum și marca figurativă germană care conține elementul verbal „Miss H.” pentru produse din clasele 3, 8, 9, 14, 16, 18, 20, 24, 25 și 26.

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția.

Decizia camerei de recurs: admite calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ⁽¹⁾ întrucât există un risc de confuzie între mărcile în conflict.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 27 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

Acțiune introdusă la 18 octombrie 2010 — Mayer Naman/OAPI — Daniel e Mayer (David Mayer)**(Cauza T-498/10)**

(2010/C 346/101)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: italiana***Părțile**

Reclamant: David Mayer Naman (Roma, Italia) (reprezentanți: S. Sutti, avocat, S. Cazzaniga, avocat, V. Fedele, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Daniel e Mayer Srl (Milano, Italia)

Concluziile reclamantului

- Modificarea în totalitate a deciziei atacate;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca figurativă care cuprinde elementul verbal „David Meyer” (cererea de înregistrare nr. 1518950) pentru a diferenția, între altele, produse din clasele 18 și 25.

Titularul mărcii comunitare: reclamantul.

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: Daniel & Mayer Srl.

Dreptul asupra mărcii al părții care solicită declararea nulității: marca verbală italiană „DANIEL & MAYER MADE IN ITALY” (nr. 472351) pentru a diferenția produse din clasa 25 și marca verbală neînregistrată „DANIEL & MAYER”, utilizată în Italia cu privire la „producerea și comercializarea articolelor de îmbrăcăminte și a accesoriilor”

Decizia diviziei de anulare: admite în parte cererea de declarare a nulității.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea și aplicarea greșită a articolului 8 din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 8 octombrie 2010 — MOL/Comisia

(Cauza T-499/10)

(2010/C 346/102)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt. (Budapesta, Ungaria) (reprezentați: N. Niejahr, avocat, F. Carlin, Barrister și C. van der Meer, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei atacate sau
- în subsidiar, anularea deciziei atacate în măsura în care aceasta dispune recuperarea unor sume de la reclamantă și
- obligarea Comisiei Europene la plata propriilor cheltuieli de judecată și a celor ale reclamantei efectuate în legătură cu prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune, reclamanta solicită anularea Deciziei C(2010) 3553 final a Comisiei din 9 iunie 2010 prin care se declară incompatibil cu piața comună ajutorul acordat de autoritățile maghiare în favoarea societății Hungarian Oil & Gas Plc („MOL”) decurgând dintr-un acord încheiat între MOL și statul maghiar prin care se autorizează ca societatea să fie scutită *de facto* de la nivelul majorat al redevenței miniere, stabilit în urma unui amendament din ianuarie 2008 la Legea minelor din Ungaria [ajutorul de stat C 1/09 (ex NN 69/08)]. Decizia contestată identifică reclamanta drept beneficiară a presupusului ajutor de stat și obligă Ungaria să recupereze ajutorul, cu dobânzi, de la reclamantă.

Reclamanta invocă trei motive în susținerea concluziilor sale.

În primul rând, aceasta susține că pârâta a săvârșit o eroare de drept prin declararea faptului că prelungirea drepturilor miniere

ale reclamantei în 2005 și modificarea ulterioară a Legii minelor, considerate împreună, constituie un ajutor de stat ilegal și incompatibil, și prin dispunerea recuperării acestui presupus ajutor de stat, cu dobânzi, de la reclamantă. În particular, reclamanta susține că pârâta a încălcat articolul 107 alineatul (1) TFUE stabilind că:

- acordul de prelungire din 2005 și modificarea Legii minelor din 2008 formează împreună o măsură de ajutor de stat unică, potrivit articolului 107 alineatul (1) TFUE;
- presupusa măsură de ajutor este selectivă în temeiul concluziei eronate că regimul de autorizare, iar nu Legea minelor, reprezintă cadrul de referință adecvat;
- presupusa măsură de ajutor a conferit un avantaj reclamantei, deși aceasta din urmă a plătit redevențe și taxe mai ridicate decât cele care ar fi fost datorate în lipsa presupusei măsuri de ajutor sau în temeiul modificării Legii minelor din 2008 și că, în orice caz, Ungaria a acționat ca operator economic și că acordul de prelungire a fost justificat de considerații economice;
- presupusa măsură de ajutor a denaturat concurența, chiar dacă ceilalți operatori de pe piață nu au plătit redevențe mai ridicate potrivit Legii minelor, cu modificările ulterioare.

În al doilea rând, și în subsidiar, reclamanta susține că pârâta a încălcat articolul 108 alineatul (1) TFUE prin omiterea aprecierii acordului de prelungire (care nu era o măsură de ajutor de stat între momentul în care a fost încheiat în 2005 și modificarea Legii minelor din 2008 și nu a devenit un ajutor de stat decât la intrarea în vigoare a modificării Legii minelor în 2008) potrivit normelor aplicabile ajutoarelor existente.

În al treilea rând și cu titlu încă mai subsidiar, în ipoteza în care Tribunalul declară că măsura constituie un ajutor nou, reclamanta susține că prin ordonarea recuperării sumelor de la reclamantă, pârâta a încălcat articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, întrucât această recuperare aduce atingere încrederii legitime a reclamantei în stabilitatea acordului de prelungire și principiului securității juridice.

Acțiune introdusă la 19 octombrie 2010 — Dorma/OAPI — Puertas Doorsa (doors FÁBRICA DE PUERTAS AUTOMÁTICAS)

(Cauza T-500/10)

(2010/C 346/103)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Dorma GmbH & Co. KG (Ennepetal, Germania) (reprezentant: P. Koch Moreno, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Puertas Doorsa SL (Petrel, Spania)

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, modele și desene industriale) din 17 august 2010 din cauza R 542/2009-4, și
- obligarea părâtului și a celeilalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca comunitară vizată: marca figurativă „doorsa FÁBRICA DE PUERTAS AUTOMÁTICAS” pentru produse din clasele 6, 9 și 19 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 4884359

Titularul mărcii sau al semmului invocat în sprijinul opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: înregistrarea germană nr.39525884 a mărcii pentru produse și servicii din clasele 6, 9, 16, 19 și 37; înregistrarea în Regatul Unit nr.2201691 a mărcii verbale „DORMA” pentru produse din clasele 6, 7, 9, 16 și 19, înregistrarea internațională nr. 722009 a mărcii figurative „DORMA” pentru produse din clasele 6, 7, 9, 16 și 19

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: reclamantul consideră că decizia atacată încalcă articolul 8 lineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului, întrucât camera de recurs a aplicat în mod greșit în privința mărcii atacate prevederile acestui articol.

Acțiune introdusă la 22 octombrie 2010 — TI Media Broadcasting e TI Media/Comisia

(Cauza T-501/10)

(2010/C 346/104)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamante: Telecom Italia Media Broadcasting Srl (TI Media Broadcasting) (Roma, Italia), Telecom Italia Media SpA (TI Media) (Roma, Italia) (reprezențanți: B. Caravita di Toritto, avocat, L. Sabelli, avocat, F. Pace, avocat, A. d'Urbano, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantelor

- Declararea nelegalității deciziei atacate și anularea în măsura în care a autorizat SKY să participe la cererea de ofertă a dividendului numeric;

— În subsidiar, obligarea Comisiei la: (i) indicarea lotului de cerere de ofertă la care poate participa SKY; (ii) extinderea interdicției de cinci ani privind utilizarea frecvențelor pentru televiziunea cu plată la cele dobândite în temeiul acordurilor încheiate cu operatori existenți sau cu noii operatori;

— obligarea părâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Societățile reclamante solicită în speță anularea Deciziei C(2010) 4976 final a Comisiei din 20 iulie 2010 de modificare a clauzei 9.1 din angajamentele anexate la Decizia din 2 aprilie 2003 (Cazul COMP/M.2876) prin care Comisia a declarat compatibilă cu piața comună și cu Acordul privind SEE o concentrare având ca scop constituirea „SKY Italia” (denumită în continuare „SKY”).

Se precizează în această privință că această clauză obliga SKY să elibereze frecvențe analogice și digitale și îi interzicea orice activitate pe platforma digitală terestră, atât în calitate de operator de rețea cât și în calitate de furnizor de conținut până la 31 decembrie 2011. Prin decizia atacată Comisia a admis cererea SKY de autorizare a participării acestei societăți la cererea de ofertă pentru alocarea dividendului digital și a prezentării unei oferte pentru licitația pentru un singur multiplex destinat difuzării unor conținuturi în formă necodată pentru o perioadă de cinci ani cu începere de la data adoptării deciziei menționate.

În susținerea pretențiilor formulate, reclamantele invocă următoarele motive: încălcarea articolelor 2, 6 și 8 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi ⁽¹⁾, a punctului 74 din Comunicarea Comisiei privind măsurile corective admisibile în temeiul Regulamentului (CE) nr. 139/2004 al Consiliului și în temeiul Regulamentului (CE) nr. 802/2004 al Comisiei ⁽²⁾, a clauzei nr. 14.1 conținută în angajamentele anexate la Decizia din 2 aprilie 2003 (Cazul COMP/M.2876), precum și a articolului 102 TFUE.

Mai precis, decizia atacată ar fi viciată ca urmare a unui abuz de putere și a nemotivării în măsura în care, admitând o cerere care depășește domeniul obiectiv de aplicare al clauzei 9.1 anexată la decizia din 2003 (Cazul COMP/M.2876), autorizează SKY să participe la o cerere de ofertă pentru alocarea dividendului digital.

Reclamantele afirmă în plus că pârâta, cu încălcarea unor norme fundamentale de procedură și prin denaturarea faptelor, a decelat în mod greșit existența unor împrejurări excepționale de natură să justifice modificarea angajamentelor impuse inițial SKY. În particular, Comisia s-a întemeiat pe anomalii care caracterizează contextul concurențial în cauză pentru a asimila TI Media operatorilor existenți, RAI și Mediaset, deși

aceasta din urmă nu a făcut niciodată obiectul unei notificări care să îi atribuie o poziție dominantă. Pentru a demonstra acest *obiter dictum* referitor la poziția puternică [„strong position”] pretins ocupată de TI Media pe piață, Comisia s-a întemeiat pe o interpretare greșită a Deciziei 544/07/CONS, omițând în totalitate să ia în considerare rezultatele testului de piață.

În sfârșit, reclamantele invocă nelegalitatea deciziei pentru lipsa investigării și pentru nemotivare în măsura în care, în ceea ce privește definirea criteriilor de atribuire a contractului, decizia se întemeiază pe o prezentare eronată și înșelătoare a conținutului Deciziilor 181/09/CONS și 427/09/CONS. Astfel, contrar celor afirmate de Comisie, acestea din urmă au definit criteriile cererii de ofertă pentru loturile de frecvențe (A, B și opțional, C) fără a distinge între operatorii naționali în funcție de categorie și, mai ales, fără a califica TI Media drept operator integrat vertical.

(¹) JO L 24, p. 1, Ediție specială 08/vol. 1, p. 201.
(²) JO C 267, 22 octombrie 2008, p. 1.

Acțiune introdusă la 18 octombrie 2010 — Département du Gers/Comisia

(Cauza T-502/10)

(2010/C 346/105)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Département du Gers (Auch, Franța) (reprezentanți: S. Mabile și J.-P. Mignard, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantului

— Anularea Deciziei 2010/428/UE a Comisiei Europene din 28 iulie 2010 de autorizare a introducerii pe piață a produselor care conțin, sunt compuse sau fabricate din porumb modificat genetic 59122x1507xNK603 (DAS-59122-7xDAS-Ø15Ø7xMON-ØØ6Ø3-6) în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului;

— obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente invocate de reclamant sunt identice sau similare în esență cu cele invocate în cauza T-478/10, Département du Gers/Comisia.

Acțiune introdusă la 21 octombrie 2010 — IDT Biologika/Comisia

(Cauza T-503/10)

(2010/C 346/106)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: IDT Biologika GmbH (Dessau-Roßlau, Germania) (reprezentanți: R. Gross și T. Kroupa, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei Delegației Uniunii Europene în Republica Serbia din 10 august 2010 de respingere a ofertei prezentate pentru lotul 1 de IDT Biologika GmbH în urma cererii de oferte EuropAid/129809/C/SUP/RS, privind furnizarea de vaccinuri antirabice Ministerului Agriculturii, Pădurii și Apelor din Republica Serbia, beneficiarul livrării, și de atribuire a contractului în cauză unui consorțiu format din diverse întreprinderi aflate sub conducerea „Biovet a.s.”,

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta contestă Decizia Comisiei Europene din 10 august 2010 adoptată în cadrul procedurii de cerere de oferte privind furnizarea de vaccinuri antirabice (număr de referință de publicare: EuropaAid/129809/C/SUP/RS), prin care s-a selectat un alt ofertant decât reclamanta.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă încălcarea articolului 252 alineatul (3) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2342/2002 (¹), întrucât oferta câștigătoare nu îndeplinește cerințele tehnice stabilite în caietul de sarcini al cererii de oferte, în ceea ce privește condiția ca vaccinul să nu fie virulent pentru om și condiția referitoare la deținerea autorizațiilor necesare, astfel încât aceasta ar fi trebuit în mod imperativ să nu fie luată în considerare.

Mai mult, reclamanta apreciază că există o încălcare a principiilor egalității de tratament și transparenței în sensul articolului 89 alineatul (1) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 (²), dat fiind că, deși numai oferta reclamantei întrunea toate cerințele stabilite cu privire la specificațiile tehnice, totuși a fost selectată o altă ofertă.

(¹) Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2342/2002 al Comisiei din 23 decembrie 2002 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO L 357, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 4, p. 3).

(²) Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO L 248, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 198).

Acțiune introdusă la 22 octombrie 2010 — Prima TV/Comisia**(Cauza T-504/10)**

(2010/C 346/107)

*Limba de procedură: italiana***Părțile**

Reclamantă: Prima TV SpA (Milano, Italia) (reprezentanți: L. Fossati, avocat, L. Perfetti, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

— Anularea deciziei atacate;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Decizia atacată în prezenta cauză este aceeași precum în cauza T-501/10, TI Media Broadcasting și TI Media/Comisia.

În susținerea pretențiilor formulate, reclamanta invocă trei motive.

Prin intermediul primului motiv, reclamanta solicită anularea deciziei, invocând încălcarea prevederilor legale sub forma unei erori vădite de apreciere, întrucât Comisia a reținut în mod nejustificat că a avut loc o modificare a condițiilor de pe piața italiană a televiziunii cu plată în raport cu anul 2003 într-o asemenea măsură încât a devenit posibilă revizuirea angajamentelor asumate de Newscorp în cazul COMP/M.2876. Toate dovezile arată că, dimpotrivă, condițiile pieței în temeiul cărora angajamentele au fost asumate și acceptate de Comisie în 2003 nu s-au modificat în mod semnificativ și permanent. În special, Sky Italia deține în continuare o poziție dominantă absolută pe piața italiană a televiziunii cu plată.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamanta solicită anularea deciziei, invocând încălcarea prevederilor legale și abuzul de putere, inclusiv ca urmare a unei erori vădite de apreciere și încălcarea principiului proporționalității, întrucât Comisia ar fi modificat angajamentele asumate de Newscorp în cazul COMP/M.2876 în temeiul prezumției incorecte potrivit căreia, întrucât Sky Italia nu urma să participe la următoarea procedură de alocare a frecvențelor digitale terestre, aceasta nu și-ar putea desfășura activitatea în domeniul televiziunii cu acces liber în Italia. În această privință, reclamanta susține că, dimpotrivă, Sky Italia este deja activă în domeniul televiziunii cu acces liber, transmite pe frecvențe digitale terestre și va putea dobândi capacități de transmisie și în cazul în care angajamentele respective nu vor fi modificate.

Prin intermediul celui de al treilea motiv, reclamanta solicită anularea deciziei, invocând încălcarea prevederilor legale și

eroarea vădită de apreciere, întrucât, la cererea Sky Italia, Comisia ar fi modificat angajamentele asumate de Newscorp în cazul COMP/M.2876, fără lua în considerare că răspunsurile primite în cursul investigației privitoare la piață care a avut loc în timpul procedurii administrative — inclusiv cele trimise de organismele publice italiene — cuprindeau indicii clare în sensul impactului negativ pe care urma să îl aibă modificarea angajamentelor respective în raport cu concurența la nivel național.

Acțiune introdusă la 18 octombrie 2010 — Höganäs/OAPI — Haynes (ASTALOY)**(Cauza T-505/10)**

(2010/C 346/108)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Höganäs AB (Höganäs, Suedia) (reprezentant: L.-E. Ström avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Hayens International, Inc. (Kokomo, SUA)

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 18 august 2010 în cazul R 1530/2009-4;

— Respingerea deciziei nr. B 85624, pronunțată în urma opoziției, și

— obligarea pârâtului și a celeilalte părți în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: Reclamanta

Marca comunitară vizată: Marca verbală „ASTALOY”, pentru bunuri din clasa 6 — Cererea de marcă comunitară nr. 389083

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: Marca comunitară înregistrată cu nr. 55400 pentru marca verbală „HASTELLOY”, pentru bunuri din clasa 6

Decizia diviziei de opoziție: Admite opoziția

Decizia camerei de recurs: Respinge calea de atac

Motivele invocate: reclamanta consideră că decizia atacată încalcă articolele 8 și 9 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009, în măsura în care camera de recurs a efectuat o apreciere greșită a probabilității de confuzie precum și cu privire la similaritatea mărcii contestate

Ațiune introdusă la 22 octombrie 2010 — RTI și Elettronica Industriale/Comisia

(Cauza T-506/10)

(2010/C 346/109)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Reti Televisive Italiane SpA (RTI) și Elettronica Industriale SpA (Lissonne, Italia) (reprezentanți: J.-F. Bellis și S. Bariatti, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantelor

— Anularea deciziei atacate;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin acțiunea formulată, reclamantele solicită anularea Deciziei C(2010) 4976 final a Comisiei din 20 iulie 2010 de modificare a modului de aplicare a angajamentelor asumate în legătură cu decizia prin care a fost declarată compatibilă cu piața comună și cu Acordul privind SEE operațiunea de concentrare prin care se urmărește dobândirea de către News Corporation Limited (Newscorp) a controlului integral asupra societăților Telepiù Spa și Stream Spa, sub rezerva respectării depline de către Newscorp a angajamentelor (cazul COMP/M.2876 — Newscorp/Telepiù) ⁽¹⁾

Reclamantele invocă trei motive în susținerea cererilor formulate.

În primul rând, în opinia reclamantelor, Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a constatat că, de la adoptarea deciziei din 2 aprilie 2003 (decizia de aprobare a operațiunii), condițiile existente pe piața italiană a televiziunii cu plată s-au modificat într-o măsură încât se justifică o modificare a deciziei de aprobare a operațiunii și, ca urmare, încălcându-se astfel prevederile din Comunicarea privind măsurile corective și ale articolului 8 alineatul (2) din Regulamentul privind concentrările ⁽²⁾. Reclamantele susțin că există dovezi clare în sensul că respectivele condiții de piață — în temeiul cărora au fost acceptate angajamentele în anul 2003 — nu s-au modificat nici semnificativ și nici permanent. În special, Sky Italia, filiala italiană a Newscorp, se bucură în continuare de o poziție de dominare absolută a pieței italiene a televiziunii cu plată.

În al doilea rând, reclamantele pretind că au fost comise o eroare de drept, o eroare vădită de apreciere și o încălcare a principiului proporționalității prin admiterea cererii Sky Italia de revizuire a angajamentelor și prin acceptarea noilor angajamente

propușe de Newscorp, pornindu-se de la prezumția că Sky Italia nu este în măsură să participe în cadrul proximei proceduri de selectare a capacităților de televiziune digitală terestră ce urmează a avea loc în următoarele luni în Italia, ceea ce ar împiedica Sky Italia să opereze în cadrul sectorului canalelor gratuite. În realitate, Sky Italia este deja activă pe piața italiană a canalelor de televiziune gratuite și deține acces la capacități de emisie digitală terestră, chiar și fără a lua parte la procedura de selecție.

În al treilea rând, potrivit reclamantelor, Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere și o eroare de drept prin adoptarea deciziei atacate și prin admiterea cererii Sky Italia de revizuire a angajamentelor, în pofida faptului că, urmare a anchetelor de piață efectuate în cursul procedurii administrative, majoritatea părților — inclusiv Autoritatea Italiană de Reglementare în Domeniul Concurenței și Autoritatea Italiană de Reglementare în Domeniul Comunicațiilor — au exprimat îndoieli serioase cât privește impactul revizuirii propuse asupra pieței italiene a televiziunii cu plată.

⁽¹⁾ JO L 110, p. 73.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi [Regulamentul (CE) privind concentrările economice] (JO L 24, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 201)

Ațiune introdusă la 19 octombrie 2010 — Seba Diş Tığaret ve Nakliyat/OAPI — von Eicken (SEBA TRADITION ESTABLISHED 193220 FILTER)

(Cauza T-508/10)

(2010/C 346/110)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Seba Diş Tığaret ve Nakliyat A.S. (Istanbul, Turcia) (reprezentant: H. Wilde, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Johann Wilhelm von Eicken GmbH (Lübeck, Germania)

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 18 august în cauza R 0559/2009-4;

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca figurativă în culori care cuprinde elementele verbale „ESTABLISHED 1932 SEBA TRADITION”, pentru produse din clasa 34.

Titularul mărcii comunitare: reclamanta.

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: Johann Wilhelm von Eicken GmbH.

Dreptul asupra mărcii al părții care solicită declararea nulității: marca figurativă germană care cuprinde elementele „ESTABLISHED 1770 JOHANN WILHELM VON EICKEN TRADITION”, pentru produse din clasa 34.

Decizia diviziei de anulare: admite cererea de declarare a nulității.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea prevederilor articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009⁽¹⁾ privind marca comunitară, întrucât nu există risc de confuzie între mărcile în conflict.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

Acțiune introdusă la 20 octombrie 2010 — Manufacturing Support & Procurement Kala Naft/Consiliul

(Cauza T-509/10)

(2010/C 346/111)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran (Teheran, Iran) (reprezentanți: F. Esclatine și S. Perrotet, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Consiliului din 26 iulie 2010;
- de asemenea, anularea Regulamentului de punere în aplicare nr. 668/2010 al Consiliului din 26 iulie 2010;
- obligarea Consiliului la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta, o societate comercială care își desfășoară activitatea în domeniul industriei petroliere, solicită anularea Deciziei 2010/413/PESC a Consiliului⁽¹⁾ și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 668/2010 al Consiliului din 26 iulie 2010 de punere în aplicare a articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 423/2007⁽²⁾ privind măsuri restrictive împotriva Iranului în scopul de a împiedica proliferarea nucleară, în măsura în care denumirea reclamantei a

fost înscrisă pe lista persoanelor, a organismelor și a entităților ale căror fonduri și resurse economice sunt înghețate în temeiul acestei dispoziții.

În susținerea acțiunii sale, reclamanta invocă opt motive întemeiate:

- pe o încălcare a obligației de motivare, Consiliul întemeindu-se pe elemente vagi, imprecise și care nu pot fi verificate;
- pe o încălcare a drepturilor fundamentale ale reclamantei, în măsura în care i) reclamanta ar fi obligată, pentru a se apăra, să aducă o probă negativă în sensul că nu a contribuit la programul nuclear iranian, ii) reclamanta ar fi beneficiat de un termen foarte scurt pentru a-și prezenta cererea de reexaminare și iii) reclamanta ar fi fost lipsită de dreptul la o protecție jurisdicțională efectivă și de dreptul la proprietate, întrucât nu a avut acces la informațiile conținute în dosarul său;
- pe o lipsă de competență, Consiliul nefiind competent decât pentru a adopta măsuri de însoțire a Rezoluției 1929(2010) a Consiliului de Securitate al Națiunilor Unite; or, aceasta nu ar prevedea nicio măsură referitoare la industria petrolieră;
- pe un abuz de putere întrucât decizia atacată ar paraliza toate operațiunile realizate de reclamantă pe teritoriul Uniunii Europene, inclusiv achizițiile de echipamente neesențiale, depășind astfel ceea ce se prevede la articolul 4 din decizia atacată;
- pe o eroare de drept, comercializarea bunurilor cu dublă utilizare neputând justifica o măsură de înghețare a fondurilor luată împotriva unei entități atunci când aceasta nu contribuie în mod efectiv la programul nuclear iranian;
- pe o inexactitate materială a faptelor în măsura în care reclamanta nu ar fi dobândit niciun bun susceptibil să intereseze programul nuclear iranian;
- pe o eroare vădită de apreciere deoarece restricțiile aduse dreptului de proprietate al reclamantei și dreptului acesteia de a desfășura o activitate economică nu sunt justificate prin niciun motiv de interes general și sunt disproportionale în raport cu obiectivul urmărit;
- pe lipsa unui temei legal al regulamentului atacat, ca o consecință a anulării deciziei atacate.

⁽¹⁾ Decizia 2010/413/PESC a Consiliului din 26 iulie 2010 privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC (JO L 195, p. 39).

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 668/2010 al Consiliului din 26 iulie 2010 de punere în aplicare a articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 423/2007 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 195, p. 25).

Acțiune introdusă la 26 octombrie 2010 — Nike International/OAPI (DYNAMIC SUPPORT)**(Cauza T-512/10)**

(2010/C 346/112)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Reclamantă:* Nike International Ltd (Beaverton, USA) (reprezentant: M. de Justo Bailey, avocat)*Pârât:* Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)**Concluziile reclamantei**

— Anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI) din 25 august 2010 în cauza R 640/2010-4 și

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente*Marca comunitară vizată:* marca verbală „DYNAMIC SUPPORT”, pentru produse din clasa 25 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 8299869*Decizia examinatorului:* respinge cererea de înregistrare a mărcii comunitare*Decizia camerei de recurs:* respinge calea de atac*Motivele invocate:* reclamanta consideră că decizia contestată încalcă articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului, întrucât camera de recurs a făcut o apreciere eronată a acestuia și a considerat, în mod greșit, că articolul respectiv împiedică înregistrarea mărcii solicitate**Ordonanța Tribunalului din 28 octombrie 2010 — Agriconsulting Europe/Comisia****(Cauza T-443/09) ⁽¹⁾**

(2010/C 346/113)

Limba de procedură: italiana

Președintele Camerei a treia a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 11, 16.1.2010.**Ordonanța Tribunalului din 18 octombrie 2010 — Alisei/Comisia****(Cauza T-16/10) ⁽¹⁾**

(2010/C 346/114)

Limba de procedură: italiana

Președintele Camerei a șasea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 63, 13.3.2010.**Ordonanța Tribunalului din 22 octombrie 2010 — Bank Nederlandse Gemeenten/Comisia****(Cauza T-151/10) ⁽¹⁾**

(2010/C 346/115)

Limba de procedură: olandeza

Președintele Camerei a șaptea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 148, 5.6.2010.**Ordonanța Tribunalului din 28 octombrie 2010 — Babcock Noell/Entreprise commune Fusion for Energy****(Cauza T-229/10) ⁽¹⁾**

(2010/C 346/116)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a cincea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 234, 28.8.2010.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua)
din 28 octombrie 2010 — Sørensen/Comisia

(Cauza F-85/05) ⁽¹⁾

[Funcție publică — Funcționari — Numire — Funcționari care acced la o grupă superioară de funcții prin concurs general — Candidați înscriși pe o listă de rezervă anterior intrării în vigoare a noului statut — Norme tranzitorii de încadrare în grad la momentul recrutării — Încadrare în grad în temeiul noilor norme mai puțin favorabile — Articolul 5 alineatul (2) și articolul 12 alineatul (3) din anexa XIII la statut]

(2010/C 346/117)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Susanne Sørensen (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis și É. Marchal, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și H. Krämer, agenți)

Intervenient în susținerea pârâtei: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Arpio Santacruz și M. Simm, agenți)

Obiectul

Anularea deciziei Comisiei privind încadrarea reclamantei înscrise pe o listă de rezervă B anterior intrării în vigoare a noului statut, în temeiul dispozițiilor mai puțin favorabile ale acestuia [articolul 12 din anexa XIII la Regulamentul (CE, Euratom) nr. 723/2004 de modificare a Statutului funcționarilor], precum și a deciziei de suprimare a punctelor de promovare dobândite de reclamantă în calitate de funcționară din categoria C

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea doamnei Sørensen.
2. Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 296, 26.11.2005, p. 26 (cauză înregistrată inițial la Tribunalul de Primă Instanță al Comunităților Europene sub numărul T-335/05 și înaintată Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene prin Ordonanța din 15.12.2005).

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua)
din 28 octombrie 2010 — Kay/Comisia

(Cauza F-113/05) ⁽¹⁾

[Funcție publică — Funcționari — Numire — Funcționari care acced la o grupă de funcții superioară printr-un concurs general — Candidați înscriși pe o listă de rezervă înainte de intrarea în vigoare a noului statut — Norme tranzitorii de încadrare în grad la recrutare — Încadrare în grad în temeiul noilor norme mai puțin favorabile — Articolul 2 alineatul (5) al doilea paragraf și articolul 12 alineatul (3) din anexa XIII la statut]

(2010/C 346/118)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Roderick Neil Kay (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: inițial T. Bontinck și J. Feld, avocați, ulterior T. Bontinck și S. Woog, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și H. Krämer, agenți)

Intervenient în susținerea pârâtei: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Arpio Santacruz și I. Șulce, agenți)

Obiectul

Anularea deciziei Comisiei privind încadrarea în grad a reclamantului înscris pe lista de rezervă în cadrul unui concurs extern anterior intrării în vigoare a noului statut, în temeiul unor dispoziții mai puțin favorabile ale acestuia

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea domnului Kay.
2. Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 48, 25.2.2006, p. 36 (cauză înregistrată inițial la Tribunalul de Primă Instanță al Comunităților Europene sub numărul T-421/05 și înaintată Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene prin Ordonanța din 15.12.2005).

**Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua)
din 27 octombrie 2010 — Birkhoff/Comisia****(Cauza F-60/09) ⁽¹⁾**

[Funcționari — Remunerație — Alocații familiale — Alocație pentru creșterea copilului aflat în întreținere — Copil care suferă de o boală gravă sau are o infirmitate care îl împiedică să se întrețină singur — Cerere de prelungire a plății alocației — Articolul 2 alineatul (5) din anexa VII la statut — Venitul maxim al copilului drept condiție de prelungire a plății alocației — Cheltuieli deductibile din venitul menționat]

(2010/C 346/119)

*Limba de procedură: italiana***Părțile**

Reclamant: Gerhard Birkhoff (Weitnau, Germania) (reprezentant: C. Inzillo, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și B. Eggers, agenți, asistați de A. Dal Ferro, avocat)

Obiectul

Anularea deciziei de respingere a cererii reclamantului privind obținerea unei prelungiri a plății alocației pentru copilul aflat în

întreținere în temeiul articolului 2 alineatul (5) din anexa VII la Statutul funcționarilor

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Îl obligă pe domnul Birkhoff la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 205, 29.8.2009, p. 50.

**Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 23 septembrie
2010 — Bui Van/Comisia****(Cauza F- F-51/07 RENV) ⁽¹⁾**

(2010/C 346/120)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a doua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 170, 21.7.2007, p. 43.

2010/C 346/116	Cauza T-229/10: Ordonanța Tribunalului din 28 octombrie 2010 — Babcock Noell/Entreprise commune Fusion for Energy	58
----------------	---	----

Tribunalul Funcției Publice

2010/C 346/117	Cauza F-85/05: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 28 octombrie 2010 — Sørensen/Comisia [Funcție publică — Funcționari — Numire — Funcționari care acced la o grupă superioară de funcții prin concurs general — Candidați înscriși pe o listă de rezervă anterior intrării în vigoare a noului statut — Norme tranzitorii de încadrare în grad la momentul recrutării — Încadrare în grad în temeiul noilor norme mai puțin favorabile — Articolul 5 alineatul (2) și articolul 12 alineatul (3) din anexa XIII la statut]	59
----------------	---	----

2010/C 346/118	Cauza F-113/05: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 28 octombrie 2010 — Kay/Comisia [Funcție publică — Funcționari — Numire — Funcționari care acced la o grupă de funcții superioară printr-un concurs general — Candidați înscriși pe o listă de rezervă înainte de intrarea în vigoare a noului statut — Norme tranzitorii de încadrare în grad la recrutare — Încadrare în grad în temeiul noilor norme mai puțin favorabile — Articolul 2 alineatul (5) al doilea paragraf și articolul 12 alineatul (3) din anexa XIII la statut]	59
----------------	---	----

2010/C 346/119	Cauza F-60/09: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 27 octombrie 2010 — Birkhoff/Comisia [Funcționari — Remunerație — Alocații familiale — Alocație pentru creșterea copilului aflat în întreținere — Copil care suferă de o boală gravă sau are o infirmitate care îl împiedică să se întrețină singur — Cerere de prelungire a plății alocației — Articolul 2 alineatul (5) din anexa VII la statut — Venitul maxim al copilului drept condiție de prelungire a plății alocației — Cheltuieli deductibile din venitul menționat]	60
----------------	---	----

2010/C 346/120	Cauza F- F-51/07 RENV: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 23 septembrie 2010 — Bui Van/Comisia	60
----------------	---	----

Prețul abonamentelor în 2010
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, versiunea tipărită + CD-ROM, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, CD-ROM, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), CD-ROM, ediție bisăptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur CD-ROM multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Formatul CD-ROM va fi înlocuit în cursul anului 2010 cu formatul DVD.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

